

08. April 1982

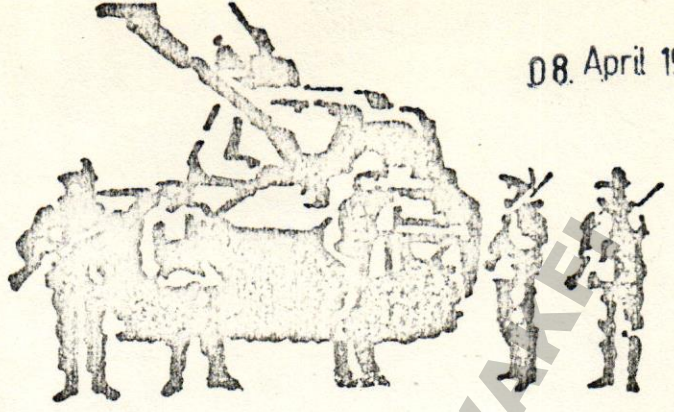
Dünya Sendikalar Federasyonu
Haftalık yayın organı
Flashs

Özel sayı

Tarih : 25- Ocak

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

08. April 1982

DİSK BAŞTÜRK VE ARKADAŞLARINA ÖZGÜRLÜK

DÜNYA
SENDİKALAR
FEDERASYONU

DİSK

DEMOKRATİK VE SENDİKAL ÖZGÜRLÜKLER DAHA İYİ ÇALIŞMA VE

DİSK

YAŞAMA KOŞULLARI HERKESE İŞ GÜVENCESİ SOSYAL GÜVENLİK

DİSK

BARİŞ SİLAHSIZLANMA DAYANIŞMA DOSTLUK BİRLİK DEMOKRATİK

DİSK

DİSK DSF İLİŞKİLERİ

Savcının iddianamesinde bir bölüm dünyada sendikal hareketlerin analizine ve DİSK'in uluslararası ilişkilerine ayrılmış. DİSK, Örneğin uluslararası şirketler ve NATO konularında DSF'yle aynı tavır içinde olmakla suçlanıyor. Savcı açısından, DSF, sosyalist ülke sendikaları, Fransız CGT, İtalyan CGIL ile DİSK'in sadece ilişki kurmuş olması bile suç kanıtı sayılıyor. Bilindiği gibi DİSK uluslararası hiç bir sendikal örgütün üyesi değildir. 1974'te üye olmak için Avrupa Sendikalar Konfederasyonu'na başvurmuştur. DSF'yle iyi ilişkiler içindedir. DİSK üyesi sendikalar arasında, Uluslararası Hür Sendikalar Konfederasyonu'nun İşkolu Federasyonlarına bağlı olanlar vardır. Baştürk PSI'nin Yönetim Kurulu üyesidir. DİSK üyesi sendikaların çoğunluğu DSF'nin Uluslararası İşkolu Sendika Birliklerine bağlıdır. *Örneğin 52'leri arasında Uluslararası Kırmızı Sendikalar Birliği Derneği Kurulu üyesi bir sendika da var.*

[foto]

DSF geçici Genel Sekreteri İbrahim Zakaria, geçtiğimiz 13 ocak günü, DSF'nin Prag'daki genel merkezinde, birçok yerli ve yabancı basın mensubunun katıldığı bir basın toplantısı düzenledi.

İbrahim Zakaria, Türkiye'de sendikalar ve demokratik güçler üzerinde baskıların yoğunlaştırılmasına paralel olarak Amerika'nın askeri rejime desteğini artırdığını vurguladı. Türkiye'de sendikal ve demokratik özgürlüklerin kabaca çiğnenmesini DSF'nin bir kez daha şiddetle kınadığını belirten Zakaria, uluslararası sendikal hareketi ve demokratik kamuoyunu, tutuklanan, işkence edilen ve ölümle tehdit edilen sendikacılarla dayanışma eylemlerini yükseltmeye çağırdı.

Sendikal hareket baskıları şiddetle kınıyor

Tüm sendikal hareketler Türkiye'de sendikacılara karşı girişilen baskıları şiddetle mahkum ediyor. Arap Sendikaları Uluslararası Konfederasyonu üye sendikalarını dayanışmayı güçlendirmeye çağırdı.

Sovyet Sendikaları Merkez Konseyi, yayınladığı açıklamada, "Türkiye'de işçilerin temel çıkarlarının gerçek savunucuları olan DİSK'e, yönetici ve militanlarına karşı hazırlanan bu adli baskıyı kararlılıkla kınıyor, "baskılara ve kovuşturmalara son verilmesini" talep ediyor.

Demokratik Alman sendikaları birliği FDGB, "tutuklu tüm sendikacıların derhal ve koşulsuz olarak serbest bırakılmaları, sendikal ve demokratik haklara saygı gösterilmesini" isteğini yineliyor.

«BASKILARA SON !»

Foto
Printte
Te elçisi
önünde toplanıldı

30 aralık günü, işçi, öğretmen, aydın...bini aşkın kişi, CGT'nin ve FKP'nin çağrısına uyarak, DISK yöneticileriyle dayanışmalarını dile getirmek ve davanın durdurulmasını isteyen imza listelerini iletmek amacıyla Paris'teki Türk Büyükelçiliğinin önünde toplandılar.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA MERKEZİ

DSF'NİN GÖZLEMCİLERİ ANLATIYOR

DİSK davasının açılışında DSF hazır bulundu. Uluslararası Kamu Sendikaları Birliği Sekreteri Christian Michel ve Uluslararası Demokrat Hukukçular Derneği'nden avukat Frédéric Weyl DSF adına İstanbul'daydılar. UHSK ve DİK de gözlemci olarak hukukçular göndermişlerdi. Türkiye'den döndükten sonra Frédéric Weyl 29 ve 30 aralık 1981 tarihlerinde sırasıyla Paris ve Brüksel'de, Christian Michel de 30 aralıkta Berlin'de basın toplantıları düzenlediler.

İlk duruşmalar 24, 25 ve 30 aralık tarihlerinde yapıldı. Bu duruşmalar DSF heyetinin gözlemlerine göre şöyle geçti:

Askeri mahkemeye dönüştürülen spor salonunun içinde ve dışında olağanüstü güvenlik önlemleri alınmıştı. Tutuklular hapisneden kelepçeli olarak getirildiler. Aralarında özellikle Baro yöneticileri bulunan 75 avukat toplu savunma için hazır bulunuyordu. Oturumun başlangıç anından itibaren savcı ve üç askeri yargıç, savaş hali hükümlerini uygulama kararı alarak, savunma haklarını kayıtsızca çiğnemeye giriştiler. Bu karar nedeniyle çıkan sert tartışmalar üç gün boyunca sürdü. Savaş hali hükümleri savunma haklarını son derece kısıtlıyor, yargıçlara avukat ve sanıkları salondan çıkarma olanağı veriyor. İlk duruşma sırasında İstanbul Barosu Başkanı salondan çıkarıldı. Diğer avukatlar da durumu protesto etmek için salonu terkettiler. Ancak yargıçlar hiç bir kaygı duymaksızın oturumu sürdürdüler ve hatta tutuksuz olarak yargılanan on sanığı tutuklama kararı bile aldılar. Bu tutuklama kararı, kararın alınmasını talep eden iddianamenin okunması daha son bulmadan mahkeme başkanı tarafından

alındı. İkinci günkü duruşma sırasında, uğradığı işkenceleri dile getirmeye giriştiği için Rıza Güven askerler tarafından salondan çıkarıldı. Üçüncü günkü duruşmada, söz isteminde bulunan iki avukat(biri CHP'nin eski İçişleri Bakanı) salondan çıkarıldılar. Diğer avukatlar onları izledi.

Baro Başkanı ~~şöyle~~ şu değerlendirmeyi yaptı: "Savunma avukatlarının yokluğunda duruşmanın sürdürülmesi tümüyle yasaya aykırıdır. Şimdiye kadar hiç böyle bir olayla karşılaşmadık. Gerçekte bu dava her türlü yasallıktan yoksun olarak sürdürülmektedir. Demokratik, otoriter ya da faşist olsun, her sistemin kendi yasaları vardır. İster iyi olsun, ister kötü, bu yasalara uyar; bunlara dayanır. Fakat bu örnekte gerçekten hiç bir hukuksal temel yok. Böylesi koşullarda savunma yapmak hemen hemen olanaksız. Bununla birlikte, bizzat bizlerin de tehdit alatında bulunmamıza rağmen çabamızı sürdüreceğiz.".

PARİS

Avukat Weyl'in Paris'te düzenlediği basın toplantısında Fransız Genel İş Konfederasyonu CGT ve DİSK Yürütme Kurulu üyesi Kemal Daysal ile Maden-İş Genel Başkanı Mehmet Karaca da hazır bulundular.

CGT Yürütme Kurulu üyesi Joannes Galland, "davanın yürütülüş biçimi çok büyük kaygı uyandırmaktadır; ve bu değerlendirmemiz söylenti ya da varsayımlara değil gerçek olaylara dayanmaktadır" diye konuştu. Galland, 27 aralık 1981 tarihinde yaptığı açıklamada ise şöyle diyordu: "Askeri devirmeden bu yana bir yılı aşkındır Türkiye'de bir diktatörlük rejimi sürüyor. İlerici kişilere ~~bu~~

karşı yöneltilen saldırı ve cinayetlerin, bu arada özellikle DİSK'-in kurucusu Kemal Türkler'in katledilmesi, tutuklama, işkence ve baskıların ardından, kemerleri sıkma politikasına karşı yükselen geniş halk hakeketini bastırmakta güçlük çeken büyük burjuvalar, NATO ve Amerikan emperyalizmi desteğindeki ordu güçlerine çağrıda bulundular.

Bugün yeni bir cinayet hazırlanıyor.

Bu davanın başlangıcı ve yürütülüşü üzerine ulaşan ilk bilgilerden, önceden soğukkanlılıkla düşünülmüş bir hükümün kayıtsızca onaylanacağı izlenimi edinilmektedir.

Dost örgüt DİSK'in 52 yöneticisinin yaşamlarını kurtarmak için CGT somut ve özgün girişimlerde bulunacaktır."

Basın toplantısı sırasında avukat Weyl davanın ilk iki günkü duruşmalarını anlattı. Savunma hakları üzerinde askeri mahkemenin uyguladığı ağır baskılar üzerinde durdu. İddianamenin sadece DİSK'in tamamen yasal olarak çalıştığı dönemdeki faaliyetline değindiğini ve hiç bir şiddet olayından söz etmediğini vurguladı. TCK 146ncı maddesinin askeri devirmeyi yapanlara uygulanmasının daha uygun olacağına işaret etti. Generaller iktidarı zor kullanarak ele geçirmişler, Millet Meclisini ve tüm politik partileri lağvetmişler, Anayasayı askıya almışlardı. Bugün kendi istekleri doğrultusunda bir başka Anayasa hazırlıyorlar.

Weyl, Türkiye'de birçok davanın sürdüğünü ve başka davaların da hazırlanmakta olduğunu hatırlattı.

BRÜKSEL

30 aralıkta Brüksel'de düzenlenen basın toplantısına Weyl ve İstanbul'a Dünya İş Konfederasyonu adına gitmiş olan avukat François

Vandroogenbroeck katıldılar. Dile getirdikleri gözlemler birbirlerini tamamlıyordu.

^{Gözlemcileri,} Türkiye'de süren ve hazırlığı yapılan birçok dava, ⁿⁱⁿ terörizmi sürekli mahkum etmiş ve üyeleri çoğu zaman teröristlerin ilk kurbanları olmuş örgütlerle ilgili olduğunu belirttiler. Bu örgütlerin şimdi ise terörizmin bir çeşit "esinlendiricisi" olarak suçlanmalarının akıl almaz bir yargı olduğunu söylediler. Weyl, "Bu, İtalyan sendikal örgütlerinin, faşist terör tugaylarının yaptıkları eylemleri esinlendirmekle suçlanmalarına benziyor. Komik." dedi.

Gözlemcilere göre DİSK davasının ~~amaç~~, çok daha kısıtlı yeni bir sendikalar yasasının hazırlanmasına ve kukla sendikaların kurulmasına zemin hazırlama amacı taşıyor.

DİSK davasındaki savunma avukatları da kovuşturma tehdidi altında: askeri savcı yine 141 ve 142nci maddelerden söz ediyor ve onları, "müşterilerinin ideolojisini desteklemekle" suçluyor.

Hukukçular basın toplantısının ~~sonunda~~ şu sözlerle sona erdirdiler: "Uluslararası kamuoyunun göstereceği ilgi, 52 DİSK yöneticisinin, askeri mahkemelerce kovuşturulan ve hapisanelerde ^{i. dolduran} binlerce demokratın yazgısı üzerinde doğrudan bir etki yaratacaktır."

BERLİN

Uluslararası Kamu Sendikaları Birliği Sekreteri Christian Michel, 30 aralık tarihinde, DAC başkenti Berlin'de düzenlediği basın toplantısında gözlemlerini anlattı:

"Duruşma salonuna dönüştürülen spor salonunun çevresine yerleştirilen güvenlik ekipleri, çadırlar, salonda sanıkları

avukatlardan ayıran engeller, sıra sıra silahlı askerler, DİSK'i yıkmak, işçilerin 12 eylül 1980 devirmesine karşı direnişini engellemek için mahkemenin ve askeri rejimin her şeyi yapmaya hazır olduğunu gösteriyor.

İlk gün, yasalara uygunsuzlukları protesto ettikleri için avukatlar salondan çıkarıldı. Avukatlar, sürekli ve gerçekten övülecek ve güç bir çaba içinde görevlerinin ancak bir bölümünü yerine getirebiliyorlar. Sadece bir bölümünü, çünkü, sanıklarla ancak silahlı askerlerin gözetimi altında ilişki kurabiliyorlar.

İşkenceler şiddetle kınandı ve açığa vuruldu. Kendisine yapılan işkenceleri haykırdığı için bir sanık salondan çıkarıldı. Bütün bunlar, bu davanın, haklarını korumak için işçilerin yarat-tıkları DİSK'i ortadan kaldırma amacı taşıdığını gözler önüne seriyor. Uluslararası Para Fonunun planlarını uygulamak için iktidar işçilerin direnişini kırmak, sendikal özgürlükleri ortadan kaldırmak istiyor.

Özellikle tutukluların yakınlarının istemlerini burada dile getiriyor ve DİSK davasının durdurulması, yöneticilerinin yaşamlarının kurtarılması ve serbest bırakılmaları, sendikal ve demokratik özgürlüklerin tanınması için uluslararası kamuoyunu ve işçileri tavır almaya çağırıyoruz."

DAYANIŞMA EYLEMLERİNİ HER BİÇİMİYLE YÜKSELTİN

52 sendikacının serbest bırakılması ve DİSK davasının durdurulması için:

- ^{Org} ~~MGK~~ General Kenan Evren
MGK Başkanı
Ankara
- 2 Nolu Sıkıyönetim Mahkemesi
İstanbul

^{adreslerine}
protesto mesajları gönderin,

Türkiye elçiliklerine, dava duruşmalarına heyetler yollayın.

Uluslararası Çalışma Örgütüne başvurun.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH
ARAŞTIRMA VAKFI

DİSK YÖNETİCİLERİNİN AÇIKLAMASI

Türkiye dışında bulunan DİSK Yürütme Kurulu üyesi Kemal Daysal, DİSK Yürütme Kurulu üyesi ve Maden-İş Genel Başkanı Mehmet Karaca, DİSK Yönetim ve Maden-İş Yürütme Kurulu üyeleri Murat Tokmak ve Ekrem Aydın, DİSK Yönetim ve Bank-Sen Yürütme Kurulu üyesi Turhan Ata, DİSK Yönetim Kurulu yedek üyesi ve Tekstil Yürütme Kurulu üyesi Selahattin Uyar, 21 aralık 1981 tarihinde bir açıklama yaptılar. Açıklamada şöyle deniyor:

"DİSK'in suçu nedir?

- Askeri cunta DİSK yöneticilerine, işçilerin çıkarlarını korudukları, üyelerine daha iyi yaşama ve çalışma koşulları sağlamak istedikleri ve işverenlerin dayatmalarına karşı grev haklarını kullandıkları için idam cezası vermek istiyor.

- DİSK yöneticileri, demokrasiyi korumak ve geliştirmek, faşist tehlikeye karşı işçileri ve emekçi halkımızı uyanık olmaya ve mücadele etmeye çağırmak, bu yolda anayasal haklarını kullanarak yığinsal miting ve gösteriler düzenlemeye kalkışmak suçlarından idam edilmek isteniyor.

- Ve yine askeri cunta DİSK yöneticilerini, işçi sınıfının birlik, mücadele, dayanışma günü olan 1 Mayısı kutladıkları için ipe göndermek istiyor.

12 mart döneminde ilericiler üzerindeki baskısı nedeniyle kimliği çok iyi bilinen, bugün de silah kaçakçılarıyla, mafia babalarıyla ilişkileri açığa çıkan askeri savcı Süleyman Takkeci, DİSK'in yasalar çerçevesi içinde sürdürdüğü eylemlerini suç gibi göstermeye kalkışıyor. Askeri cunta, hergün biraz daha artan ulusal ve uluslararası baskılar karşısında, savcı Takkeci'nin baştan sona düzmece olan iddianamesinin arkasına sığınıyor.

Başbakan Uluşu, geçenlerde ülkemize gelen yabancı gazetecilerin bir sorusuna verdiği cevapta, "Türkiye'de hiç kimse sendikal faaliyetlerinden ve fikir suçundan dolayı yargılanmıyor" derken açıkça gerçekleri inkar ediyor.

Şimdi soruyoruz:

Kimsenin dilinden düşürmediği batı demokrasilerinde grev yapmak, miting ve gösteri düzenlemek, 1 Mayıs'ları kutlamak, sendikaların sürekli uyguladıkları etkinlikler değil midir?

Mızrak çuvala sığmıyor.

Askeri cunta, gerçek ücretleri düşen, çalışma ve yaşama koşulları ağırlaşan, tekellerin azgın saldırıları karşısında korunmasız kalan işcilerin sürekli artan tepkileri karşısında, DİSK yöneticilerinin hayatlarını rehin olarak tutmaktadır.

Bu çıkar bir politika değildir. İşçi sınıfı buna asla müsaade etmeyecektir. Uluslararası işçi sınıfının Türkiye'deki sınıf kardeşleriyle dayanışması sürekli yükselmektedir. Daha şimdiden, politik eğilimleri farklı çeşitli uluslararası sendikal merkezler, Avrupa Sendikalar Konfederasyonu ASK, Dünya Sendikalar Federasyonu DSF, Dünya İş Konfederasyonu DİK, Uluslararası Hr Sendikalar Konfederasyonu UHSK, çeşitli yollarla durumu protesto ettiler ve dayanışma girişimlerinde bulundular.

- Uluslararası işçi sınıfının sendikal örgütleri ve tüm demokrasi güçleri, Hangi politik görüşte olursanız olun, 52 DİSK yöneticisinin idamlarına karşı ıkın. Onların özgürlüklerine kavuşmaları için protesto kampanyanızı yükseltin. Bu saldırı tüm işçi sınıfına ve onun sendikal, demokratik haklarına yöneliktir.

- DİSK yesi, TÜRK-İş yesi işçiler. Sendikalı, sendikasız tüm işçi sınıfımız ve emekçi halkımız. DİSK ve yöneticileri, sizlerin daha mutlu bir yaşama kavuşmanız için özverili bir şekilde

yılmadan mücadele ettiler. DİSK davasına karşı, yöneticilerinin idam edilmesi talebine karşı sesinizi yükseltin. Cuntanın ve tekel-lerin bu azgın saldırısına karşı güçlerinizi birleştirin, omuz omuza savaşın."

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

Mahkum edilenler

- DİSK/MADEN-İŞ sendikası işçi korosundan 14 işçi, örgütlerinin 1979'da yapılan 23üncü Genel Kurulunda Enternasyonal marşını söyleyerek "Komünist propaganda" yaptıkları gerekçesiyle, 5 yıl 6 ay 20 gün hapis cezasına çarptırıldılar.
- TARİŞ'te çalışan 185 DİSK/TEKSTİL üyesi, 1980 yılı başında yasa dışı grev yaptıkları ve işyerlerini zor kullanarak işgal ettikleri gerekçesiyle, 2 ile 24 yıl arasında değişen hapis cezalarına mahkum edildiler.
- 200 bini aşkın öğretmeni çatısı altında toplayan ve DİSK'in onur üyesi olan TÖB-DER'in 49 yöneticisi, 141 ve 142. maddeler gereğince ("komünist ve bölücü propaganda") 1 ile 9 yıl arasında değişen hapis cezalarına çarptırıldılar (31'i 8, 4'ü 9 yıla). Dernek kesin olarak kapatıldı.

Diğer davalar

- Çoğu sivil mahkemeler önünde olmak üzere, DİSK'in eylemleri ve açıklamaları nedeniyle yöneticilerine karşı açılan 13 dava sürüyor.
- Türkiye Komünist Partisi üyesi oldukları gerekçesiyle, aralarında birçok sendika (DİSK ve TÜRK-İŞ'ten) ve meslek örgütü militanı bulunan 230 kişi hakkında açılan dava Gölcük askeri mahkemesinde sürüyor. Aynı nitelikte bir dava 205 kişi hakkında 1 şubatta Ankara'da başlayacak. 141. maddeden yargılanıyorlar.
- "Yasa dışı bir terör örgütü"ne üye olmakla suçlanan, DİSK/YERALTI, MADEN-İŞ üyesi 666 işçi hakkında açılan dava Erzincan askeri mahkemesinde başlıyor.
- Baştürk ve ünlü gazeteci İlhami soysal ile DİSK/GENEL-İŞ matbaasında çalışan 11 işçi hakkında, 141. maddeden bir başka davanın soruşturması sürüyor.

1 Mayıs 1977 katilleri hala serbest !

Foto 1 Mayıs 77
kitle

1 Mayıs 1977'de DİSK'in yasal ve izinli olarak düzenlediği kitle gösterisine katılan yüzbinlerce kişinin üzerine otomatik silahlarla ateş açılmıştı. 34 kişi öldü. Katiller hala belirlenmedi. Katiller hala serbest. Kanlı kıyım hasıraltı edildi. Askeri rejim "görmedim, duymadım" tavrı içinde.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

FEDERAL ALMANYA

1-)DGB Haber Bülteni: 13 Temmuz 1981 tarihinde DİSK yöneticileri-
nin hakkında dava açılmasını protesto ediyor

2-ci 24 x t x ə l i k x l 9 2 l x g ü n ü x k a x e q x t e l e x i x u n n i x k a t e n - k i x l a x k a n x k i k i l i x k i x
r e n x a y d i x k a x s ö z h a k k i x v e r d i . . .

2-)DGB Haber Bülteni 30 Aralık 1981 ~~xx~~ 52'lerin yargılanmasını protesto ediyor.

3-)Alman Komünist Partisi'nin fabrika gazetelerinden DAT+BLATT Ocak 1982 sayısında DİSK'le dayanışmayı içeren bir yazı yayınladı

4-KOMKAR TÖB-DER yöneticilerinin Mahkum edilmesini protesto için dağıttığı bildiride DİSK'le dayanışmadan da söz ediyor.

5- Frankfurt'ta "52'lere Özgürlük" belgisiyle Türkiyeli ilericiiler toplantı düzenledi

19811125xgaptiklinnxxixkikinnx
 xxiix:Raxaalix:Kerannex:Kinnakix:Kixinn:Kittax:K. Ugari:Kix:Kixakixk

6-)Fed.Alman Yazarlar Bir.Yön-Kur.Üyesi Hans Van Ooyen'in DİSK Yöneticilerinin yargılanmasını protesto amacıyla Bonn Büyükelçisine verdiği mektup

7-) Batı Berlin Türkiyeli Öğrenciler Bir. 13 Ocakta DİSK'le dayanışma gecesi yaptı. Konuşmalar. (S.Üstün,S.Uyar)

8-)30 Ocak 82'de Krefelt'de yapılan DİSK'le dayanışma toplantısına çağrı.(Krefelt:SPD,DGB,İG Metal, vs. Örgütleri)

9-) FİDEF'in DİSK'in 15.kuruluş yılı nedeniyle düzenlenecek toplantı için yaptığı çağrı.

10-) Essen 5 Şubat Meşale yürüyüşüne çağrı

11-) Essen'de düzenlenen 13 Şubat günlü toplantı için çağrı (ortak)

12-15 şubat meşale yürüyüşünün afişi

DİF-PAK, FİDEF ve KÜRT HALK EVİ'nin Meşale yürüyüşü için ortak çağrısı.

- Yabancılar 14-) Krefelt Türk İşçi yardımlaşma Der'nin DİSK ile ilgili bildirisi (Dayanışma çağrısı)
- Frankfurt 15-) M.Tokmak'ın Fed.Alman'ya'da oluşturulan DİSK'le Dayanışma komitesi (DİSK'li sendikacılardan oluşan) adına yaptığı basın açıklaması.(frankfurt) 5-2-82
- Kassel 16-) DİSK'le dayanışma için yapılan Meşale yürüyüşlerinin yerleri ve katılım sayısı
- Bremen 17-) Bremen'de DİSK'le dayanışma için yapılan açık oturum haberi (DKP, DGB, İG Metal, SPD, FDP ve kilise temsilcileri katıldı)
- 18-) 5 Şubat meşale yürüyüşlerinin dökümü,
- 19-) Dortmund'daki meşale yürüyüşleri haberi
- 20-) 13 Şubat'ta Essen ve Frankfurt'ta DİSK'in kuruluş yılını kutlama törenlerine çağrı. Kutlanılara DİSK'li sendika yöneticileri katılıyor. Bremen Yabancılarla Dayanışma Komitesinin DİSK'le dayanışma için çıkardığı özel bülten.
- 21-) Bremen Yabancılarla Dayanışma Komitesinin DİSK'le dayanışma için çıkardığı özel bülten.
- 22-) Bremen Disk'le Dayanışma geçesine çağrı (13 Şubat tarihinde yap)
- 23-) DİSK'in kuruluş yılı toplantısı için çağrı.(Batı Berlin)
- 24-) Frankfurt'ta DİSK'in 15.Kuruluş yılı nedeniyle düzenlenen toplantı belgeleri. Konuşanlar: B.Erkul, DKP temsilcisi, KKDK Temsilcisi, Fidef, (konuşma metinleri var), TSİP, Töb-Der, Frankfurt Halkevi, K.Daysal, Essen Yabancılarla dayanışma Komitesinin mesajları da var)
- 25-) Bremen'de DİSK'in 15.Kuruluş toplantısı. T.Ata'nın konuşma metni.
- 26-) Oldenburg 15.kuruluş yılıyla ilgili toplantı. Pek çok örgüt katıldı
- 27-) Batı Berlin'de 15.Kuruluş yıldönümü top.haberi. S.Üstün ve İG.Metal temsilcisinin konuşma metinleri...
- 28-) Krefelt girişimcilerinin DİSK'le dayanışma çağrısı
- 29-) Duisburg'da yapılan toplantıda (23-1-82) yapılan konuşma

- 30-)Krefelt Türkiye Demokrasi Güçleriyle Dayanışma Komitesinin yaptığı derleme.(22 Sayfa)
- 31-)Batı Berlin "DİSK'li sendikacılara özgürlük" isimli Derleme. Almanca. DİSK'le dayanışma için yapılan çeşitli girişimler anlatılıyor.
- 32-)Krefelt Girişimcilerinin topladığı belgeler.(Almanca) İçindekiler:UHİSK'nin Kasım 81 Oturumunda Türkiye ile ilgili alınan kararlar;DGB'nin Bochum'da yaptığı 31.İl konferansında DİSK'le ilgili karar;U.Metal İSBnin ^{temmuz} Haziran 81'de yaptığı basın açıklaması; DGB Haber Bülteninde (13 Haziran) yer alan haber; UHİSK'nun 1-2 Haziran 81'de 77.Oturumunda Türkiye ile ilgili bölüm;U.M.İSB'nin Evren'e gönderdiği mektubun haberi (Frankfurter Rundschau 10-7-81) Fed.Alman Kamu İşçileri Sendikası Başkanının Türkiye gezisi Üzerine Haber; Uluslararası İnşaat,İnşaat endüstrisi, İşçileri Sendikası Birliği Başkanının Evren'e mektubu; Avrupa Konseyinde DİSK'le ilgili konuşma ve haberler;İG Metal'in haber bülteni (15-Eylül 80) ve24Eyl. İG Metal'in 13 Kuruluş yılında 73 imzalı DİSK'le dayanışma girişimi Krefelt TDDK'nin İst Barosuna ve Türkiye'nin Bonn Büyükelçisine telgraf ve mektup gönderme çağrısı(; Gelsenkirchen'deki bir sendikanın 29 Ocak çağrı haberleri;
- 33-)Batı Berlin İG Metal'in DİSK yöneticileriyle dayanışma açıklaması (TC Batı Berlin başkonsolosluğuna verildi)
- 34-)Strasbourg'ta DİSK'le dayanışma ve 15. kuruluş yıldönümünü kutlama günü
- 35-)FİDEF 13 Şubat 1982 DİSK'le dayanışmagececeleri düzenlendi
- 36-)BatıBerlin "DİSK'le dayanışmaKomitesi" DİSK'le dayanışma toplandısı yapıyor.
- 37-) 52'lere, Türkiye Barış Derneği yöneticilerine özgürlük! Türk Merkezi Berlin
- 38-) FİDEF Türkiye Demokrasi güçleriyle maddi dayanışmayı yükseltelim

39-) FİDEF örgüt ve çalışma gruplarına Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışmayı yükseltelim

40-)DİSK ve Türkiye demokratlarıyla dayanışma

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

Bundespressestelle
des Deutschen
Gewerkschaftsbundes

DGB

Nachrichten-Dienst

- 9. März 1982

ND 145/81

Düsseldorf, den 13. Juli 1981

DGB protestiert gegen türkische Terrorjustiz

Die dringende Forderung, endlich Schluß zu machen mit den willkürlichen Verhaftungen und Folterungen von demokratischen Gewerkschaftern in der Türkei, erhebt der Deutsche Gewerkschaftsbund in einem an Staatspräsident Evren gerichteten Protestschreiben an die Türkische Botschaft in Bonn. Der DGB-Vorsitzende Heinz O. Vetter wendet sich insbesondere mit scharfen Worten dagegen, dass der Militärstaatsanwalt der Ausnahmezustandskommandatur Istanbul gegen den Vorsitzenden des Gewerkschaftsbundes DISK, Abdullah Bastürk, und 51 weitere Gewerkschafter die Todesstrafe fordern will.

Abdullah Bastürk und viele seiner jetzt mitangeklagten Kollegen sind den Mitgliedern des DGB-Bundesvorstandes seit vielen Jahren als aufrechte Demokraten bekannt, die ganz sicher die ihnen vorgeworfenen Verbrechen - wie z.B. des Hochverrats - nicht begangen haben, schreibt Vetter.

Die türkische Botschaft wird in dem Protestbrief darüber informiert, dass der DGB die Bundesregierung aufgefordert hat, ein koordiniertes Vorgehen im Rahmen der EG und der NATO "gegen das in der Türkei täglich begangene himmelschreiende Unrecht zu veranlassen". Weiter wird darauf hingewiesen, dass der Präsident des Europarates davon unterrichtet wurde, dass der DGB die Mitgliedschaft einer Regierung im Europarat, die ständig die Bestimmungen der Menschenrechtscharta mit Füßen tritt, für unerträglich halten würde.

Gegenüber dem Bundeskanzler drückt der DGB-Vorsitzende die Erwartung aus, dass die Bundesrepublik "angemessene diplomatische Konsequenzen" zieht. Die Arbeitnehmer in der Bundesrepublik seien nicht gewillt, die in der Türkei verfolgte Terrorjustiz hinzunehmen.

Achtung Redaktionen:

Bei der DGB-Bundespressestelle liegt zum Abruf bereit:
Das Mitbestimmungsgespräch 6/81

Bundespressestelle
des Deutschen
Gewerkschaftsbundes

DGB

Nachrichten-Dienst

Eingegangen am

2.1.1982

Erledigt am

- 9. März 1982

ND 266/81

Düsseldorf, 30. Dezember 1981

Internationale Gewerkschaftsanwälte beobachten Prozesse
in der Türkei

Im Auftrag des Internationalen Bundes Freier Gewerkschaften sowie des Europäischen Gewerkschaftsbundes halten sich mehrere Rechtsanwälte in Istanbul auf, um dort den Prozess gegen 52 Gewerkschafter, die dem türkischen Gewerkschaftsbund DISK angehören, zu beobachten. Die meisten der Gewerkschafter befinden sich seit dem 12. September 1980 in Haft, ohne dass sie die Möglichkeit hätten, angemessene Verteidigungsrechte in Anspruch zu nehmen. Es gibt zahlreiche Hinweise auf Misshandlungen.

Die Massenverhandlung begann am 24. Dezember und wird sich wahrscheinlich über einen längeren Zeitraum erstrecken. Den Gewerkschaftern droht die Todesstrafe, obwohl ihnen keinerlei Gewaltakte vorgeworfen werden. In einer 850 seitigen Anklageschrift wird ihnen die Absicht unterstellt, die verfassungsrechtliche Ordnung in der Türkei beseitigt haben zu wollen.

Die türkischen Gewerkschafter werden nach strafgesetzlichen Bestimmungen verfolgt, die verschwommen sind und Tür und Tor öffnen für schweres Unrecht. Der DGB fordert die Einstellung des Prozesses und die Freilassung aller Gewerkschafter, denen keine gewalttätigen Akte vorgeworfen werden.

Es sei daran erinnert, dass DISK und seine Mitgliedsorganisationen suspendiert worden sind und dass andere Gewerkschaften, die noch offiziell existieren, keinerlei normale gewerkschaftliche Betätigung ausüben können.

Bei den Rechtsanwälten, die zur Prozessbeobachtung in die Türkei reisten, handelt es sich um Karl Nendrup Dahl, Norwegen, Felix Poulsen, Dänemark, Thomas Rothfeffer, Schweden, und Frau Augustine Lagostena Bassi, Italien. Sie wohnen den Verhandlungen als die Vertreter der internationalen Gewerkschaftsbewegung bei. Als Vertreter der DGB-Gewerkschaften hatten Prozessbeobachter der Gewerkschaft Erziehung und Wissenschaft bereits vor einiger Zeit an Verhandlungen gegen Mitglieder der türkischen Lehrergewerkschaft teilgenommen.

Abgesehen von den 52 Gewerkschaftern, denen jetzt der Prozess gemacht wird, stehen 2.000 weiteren Gewerkschaftern in den kommenden Monaten Gerichtsverfahren bevor.

Dat Blatt

Zeitung der Deutschen Kommunistischen Partei für Remscheid

Nr.10

Januar 1982

3. Jahrgang

CDU blockiert Jugendzentrum!

Am 26.1.82 tagte der Jugendwohlfahrtsausschuß (JWA) in Sachen Jugendzentrum Remscheid-Mitte. Seit einiger Zeit bereits steht das alte Gebäude der Stadtwerke in der Honsbergerstr. zur Nutzung in der Diskussion. Dat Blatt berichtete. Da die Verwaltung dem JWA eine Befürwortung vorgelegt hatte, waren die Hoffnungen und Erwartungen der Jugendlichen groß. Sie wurden enttäuscht.

In altbekannter Weise schlug natürlich wieder einmal die CDU zu. Sie sprach sich grundsätzlich gegen den Ankauf des Gebäudes aus und stellte damit aufs Neue ihre jugendfeindliche Politik unter Beweis. Die Haltung der FDP ließ sich auf den Punkt bringen, möglichst nichts konkretes zu sagen, da sie ja nie weiß welche Freunde sie irgendwann einmal braucht. Da die SPD-Fraktion für den Ankauf und gegen eine Vertagung stimmte, wird es nun darum gehen, auch außerhalb des Rathauses entsprechend aktiv zu werden.

Für die Mitglieder und Aktiven der AJT kann es nicht ständig bei neuen Vertröstungen bleiben. Hier muß endlich etwas geschehen.

Das Allerletzte

"Wohin man auch blickt: den Deutschen geht es gut, vielleicht zu gut."

Frankfurter Allgemeine Zeitung, 21.1.1982

Lohnverzicht sichert keinen Arbeitsplatz!

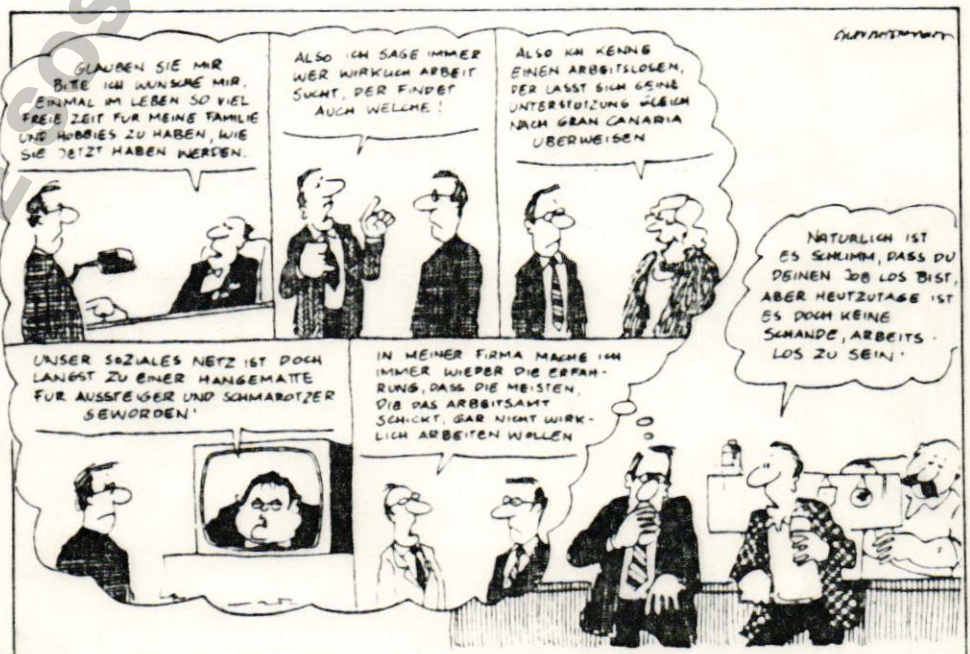
Eine "spürbare Lohnzurückhaltung" sei "wirkliche Solidarität zwischen denen, die Arbeitsplätze besitzen, und denen, die welche zu suchen". Denn, "eine Belebung der Investitionen und mehr Arbeitsplätze" wären "erst dann möglich, wenn die Gewinne steigen". Solches gab Unternehmerpräsident Esser im Fernsehen von sich.

Unverfroren verweisen die Esser und Co in der Lohnrunde auf die Folgen ihrer kapitalistischen Mißwirtschaft, auf das Heer, der fast 3 Millionen Arbeitslosen (registrierte und "stille Reserve"), die Opfer ihrer Profitpolitik. Auf diejenigen, denen sie das elementare Menschenrecht auf Arbeit verweigern und zur Arbeitslosigkeit verurteilen. Die Ab-

sicht: Zum Wohle des Profits sollen Arbeitslose und lohnabhängig Beschäftigte gegeneinander ausgespielt und letzteren mit dem Arbeitslosenknüppel Lohnverzicht abgepreßt werden.

1980 setzten die Bosse im Ergebnis der Lohnrunde eine Reallohnsenkung von 0,6% durch, und die zyklische Krise begann. Die jahresdurchschnittliche Arbeitslosigkeit kletterte auf 1,1 Millionen. Um weitere 2 % wurden die Reallohnneinkommen 1981 abgebaut, und die Krise verschärfte sich. Die jahresdurchschnittliche Arbeitslosenzahl stieg auf 1,3 Millionen. Jetzt ist ein noch größerer Reallohnraub das Ziel der Profitjäger, und ein weiterer Anstieg der Arbeitslosenzahl

Fortsetzung Seite 2

Bericht über die Remscheider Friedensinitiative

Unser Land darf keine atomare Wüste werden!

Obwohl ein atomarer Krieg in Europa das Ende unseres Landes bedeuten würde, unterstützt die Bundesregierung die abenteuerliche US-Strategie eines begrenzten, vermeintlich gewinnbaren atomaren Krieges in Europa. Dieser Strategie dient die geplante Stationierung von neuen US-Atomraketen ab 1983 in unserem und in anderen westeuropäischen Ländern.

Remscheid ist umkränzt von den Raketenstellungen in Marienheide und Wuppertal, dem Munitionsdepot direkt der Ennepe-Talsperre und den Pershing-Stellungen in Arsbeck und Geilenkirchen.

Mit dem Ziel, die Stationierung neuer Atomraketen zu verhindern, haben sich überall im Lande neue Initiativen zur Erhaltung des Friedens gegründet.

Seit Mitte letzten Jahres gibt es auch in Remscheid eine solche Gruppe von inzwischen fast 200 Bürgern, die sich - trotz sehr unterschiedlichen Weltanschauungen und Ansichten - auf der Grundlage des Krefelder Appells zusammen-

gefunden haben, um durch Information und Aktionen, die für 1983 vorgesehene Stationierung der Pershing II und Cruise Missiles vor unserer Haustür zu verhindern.

Auf ihrer letzten Vollversammlung beschloß die Remscheider Friedensinitiative den Ostermarsch 1982 zu unterstützen. Mittlerweile haben bereits hunderte von

lokalen Friedensinitiativen gleichermaßen an diese gute Tradition des Friedenskampfes in der Bundesrepublik angeknüpft und rufen zu gemeinsamen Aktivitäten auf.

Die Friedensinitiative in unserer Stadt hat große Aufgaben und viel Verantwortung; aber sie hat die unabwiesbare Hoffnung, daß sie immer mehr Menschen persönliche Vorbehalte zurücksteckend, dazu gewinnen kann, für den Frieden in unserem Land aktiv zu werden.

Über 500 Remscheider nahmen am 10.10.1981 an der großen Friedensdemonstration in Bonn teil.

Lohnverzicht sichert keine...

Fortsetzung von Seite 1
len wird von Monat zu Monat registriert. Im Januar sollen es 1,9 Millionen sein. Die "stille Reserve", die nach Berechnungen des Instituts für Arbeitsmarkt- und Berufsforschung für dieses Jahr auf eine Million geschätzt werden muß, kommt noch hinzu. Das heißt, die tatsächliche Arbeitslosigkeit beträgt fast drei Millionen.

"Deutlich unter den Lohn-daten von 1981" (also deutlich unter 4,9 % brutto) müsse der diesjährige Tarifabschluß liegen, fordern die metallindustriellen Unternehmen. Diese Formel stehe auch "in den nächsten Jahren", verkündete Hauptgeschäftsführer von Gesamtmetall, Kirch-

ner. Das heißt, zunächst für 1982 nichts anderes, als daß die Unternehmer einen neuen Reallohnraub von mindestens 3,5% planen, wie jedermann bei einer sich der 7%-Grenze nähern-

den Preissteigerungsrate und einer weiteren Lohnminderung in Höhe von 1,5% durch steigende Steuern (Auswirkung der Steuerprogression) und höhere Sozialabgaben (höhere Arbeitslosenversicherungs- und Krankenkassenversicherungsbeiträge) nachrechnen kann.

Dabei muß man wissen, daß 1 % zusätzliche Lohnerhöhung brutto sieben Milliarden Mark an Kaufkraft bedeuten. 3,5 % Reallohnsenkung allgemein durchgesetzt, würde also einem Kaufkraftverlust von 25 Milliarden Mark gleichkommen.

Die Daten verdeutlichen erneut, daß die Reallohne gesteigert werden müssen, um die zahlungsfähige Nachfrage zu stärken und damit die Schaffung von Arbeitsplätzen positiv zu beeinflussen.

Worum geht es in Polen?

"Militärdiktatur", Menschenrechte mit Füßen getreten" - das hören wir täglich im Fernsehen, in den Zeitungen und aus dem Mund der Bonner Politiker. Die ärgsten Gewerkschaftsfeinde wie Strauß und Kohl sind plötzlich die eifrigsten Kämpfer für Gewerkschaftsrechte in Polen.

Ministerpräsident Jaruzelski hat am 13. Dezember den Ausnahmezustand ausgerufen. Das Land stand vor dem wirtschaftlichen Zusammenbruch. Die Führung der "Solidarität" wollte mit einem erneuten Generalstreik die Lage auf die Spitze treiben.

"Wir müssen eine Blitzaktion durchführen. Wir müssen uns darüber im klaren sein, daß wir dieses System ablösen." Das sind Worte von Walesa aus einem Protokoll der "Solidarität"-Leitung. Ihre Echtheit wurde von ihm zugegeben.

Auf dem Hintergrund einer noch stärkeren Zerrüttung des Landes wollte "Solidarität" die politische Macht. Die sozialistischen Grundlagen Polen sollten beseitigt werden. Darum ging es, und nicht um die Durchsetzung von Arbeiterinteressen.

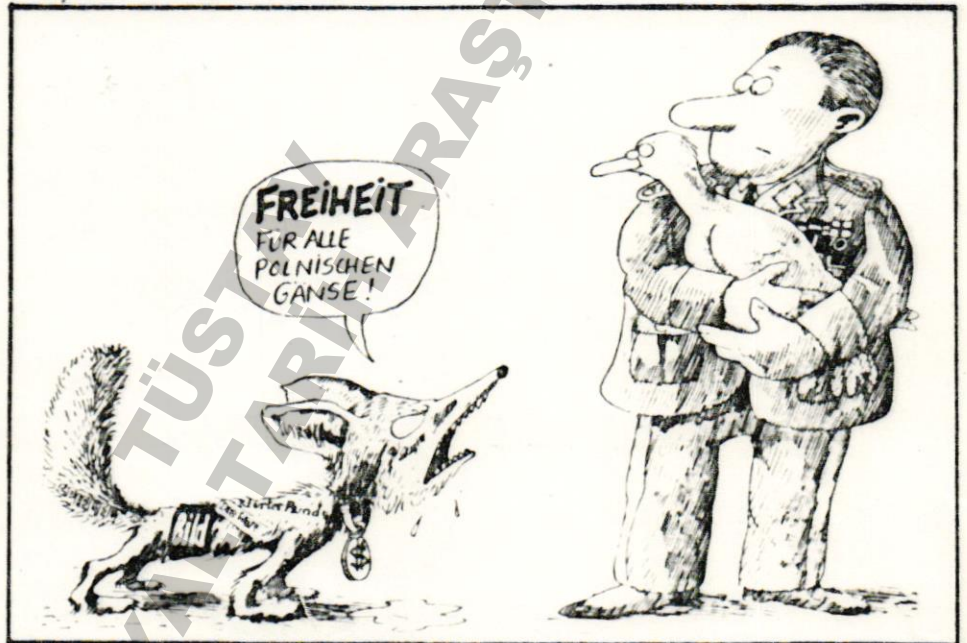
Im Westen werden Krokodilstränen über die schlechte Versorgung in Polen geweint. Aber jeder Streik, der die Lage der Menschen

weiter verschlechterte, wurde bejubelt. Unter dem Ausnahmezustand normalisiert sich die Lage, wird die Produktion angekurbelt. Wir Kommunisten haben keinen Grund, uns darüber zu freuen, daß diese Maßnahme notwendig wurde. Aber ohne sie drohten Hunger und totales wirtschaftliches Chaos. Ohne sie drohte der Bürgerkrieg.

Von der amerikanischen Regierung und von den rechten Kräften bei uns wird Polen zum Vorwand genommen, um die Spannungen weiter anzuhetzen. Zunächst wollte man den "sowjetischen Einmarsch" herbeireden. Als er ausblieb, wurde trotzdem

die UdSSR verantwortlich gemacht. "Wirtschaftssanktionen" wurden verhängt. Reagan und Haig versuchen, die Bundesrepublik in den Strudel ihrer entspannungsfeindlichen Politik zu ziehen. Was die Entspannung gebracht hat, soll kaputtgemacht werden. Zum Beispiel die Wirtschaftsbeziehungen, zum Beispiel das Erdgas-Röhren-Geschäft.

Die amerikanische Regierung will in Westeuropa neue Atomraketen stationieren. Ein "begrenzter Atomkrieg" soll möglich werden. Jetzt will sie Polen ausnutzen, um diesem Ziel einen Schritt näher zu kommen. Dieses Kalkül darf nicht aufgehen. Das müssen wir gemeinsam verhindern-

Nato-Land Türkei 1982:

Todesstrafe für 52 Gewerkschafter.....

Während Presse, Funk und Fernsehen kaum ein anderes Thema so strapazieren, wie die Auseinandersetzungen in der Volksrepublik Polen stehen im NATO-Land Türkei 52 Gewerkschafter vor Gericht und werden mit der Todesstrafe bedroht. Den Kollegen werden Vorwürfe gemacht, deren Inhalt nur noch die undemokratischen Zustände in der Türkei untermauern. Schwere Verbrechen sind für das Militärgericht in Istanbul, die Organisation von Kundgebungen zum

1. Mai und der Kampf um gewerkschaftliche und politische Rechte im Interesse der arbeitenden Bevölkerung. Nichts anderes ist übriggeblieben von den Anschuldigungen und Vorwürfen gegen die Mitglieder der Gewerkschaftsorganisation DISK, die des Terrorismus beschuldigt werden sollten.

Die Haltlosigkeit dieser Vorwürfe mußte selbst der Militärstaatsanwalt S. Takkeci zugeben.

Völlig außen vor bleibt

bei den Prozessen, wer die verfassungsmäßige Ordnung im September 1980 mit brutalsten Mitteln gestürzt und die demokratischen Rechte außer Kraft gesetzt hat.

Zur Erinnerung; am 10. Sep. Fortsetzung Seite 4

Dat Blatt

Herausgeber: DKP-Remscheid
5630 Remscheid, Weststr. 2 a
Tel.: 2 76 34
verantwortlich: Jürgen Schneider
5630 Remscheid, Weststr. 2 a

Todesstrafe für 52 Gewerkschafter. . .

Fortsetzung von S.3

tember 1980 putschte eine rechte Clique von Militärs, genau in der Situation, als immer mehr Arbeiter begannen sich gegen die ständige Verschlechterung ihrer sozialen und demokratischen Lebensbedingungen zur Wehr zu setzen.

Dieser Putsch fand das Gefallen der NATO-Vertreter und jener Politiker, die heute auf einmal ihr Herz für polnische Arbeiter entdecken.

So finanziert die Bundesrepublik mit ihrer sogenannten Türkei-"Hilfe" bis auf den heutigen Tag, die undemokratischen Machenschaften der türkischen Militärdiktatur.

Neben den antidemokratischen Maßnahmen gegen die Führung der 500.000 Kollegen vertretenen DISK-Gewerkschaft, werden allenthalben demokratische Rechte beschnitten und ein Zustand brutaler Militärunterdrückung weiter ausgebaut. Darüber können auch die offensichtlichen Versuche seitens der Junta und der verantwortlichen Politiker in unserem Land, die Situation zu vertuschen, nicht hinwegtäuschen.

Für uns gilt es zweifellos in dieser Situation, Leben zu retten und Solidarität zu entwickeln.

Dies kann durch Protestschreiben an die türkische Botschaft ebenso geschehen, wie durch Solidaritätsschreiben an die Anwaltskammer der Eingekerkerten. Besonders wichtig aber wird die Teilnahme an der Demonstration am 5.2.82 in Remscheid sein.

Dort fordern wir gemeinsam:

- Freilassung aller Demokraten und Gewerkschafter in der Türkei.
- Aufhebung des Verbots politischer und gewerkschaftlicher Betätigung.
- Einstellung der Türkei-Hilfe und jeder weiteren Unterstützung der Junta durch die Bundesregierung.

Türkische Kinder protestieren in Köln gegen das Militärregime in der Türkei, das ihre Väter einsperrte, weil sie Gewerkschafter sind. 52 führende Funktionäre der progressiven Gewerkschaft DISK werden mit der Todesstrafe bedroht.

Freiheit für alle Demokraten und Gewerkschafter in der Türkei

Fackeldemonstration

Freitag, 5. Februar '82, Remscheid

ALLEESTRASSE/SCHACHBRETT

Beginn: 17.00 Uhr

ABSCHLUSSKUNDGEBUNG: 18.00 UHR

Es spricht ein Vertreter der
DISK - Gewerkschaft der Türkei

DİSK İLE İLGİLİ KİMİ ARGUMANLAR

- zileşme,grev,genel grev hakkına,ekmek ve hak istemeye ceza idam.
- ?Miting,yürüyüş,toplantı ve gösteri yürüyüşü yapmaya ceza ,idam.
- .DİSK'in,işçi sınıfımızın şanlı tarihine idam cezası.
- .Dünyada genel grev hakkının bulunmadığı az sayıda ülkeden birisiyiz,
- .İşten çıkarmaların başladığı(toplu) MGK nın izin alma zorunluluğunu çıkardığı dönemde,zam üstüne zam yapıldığı günlerde işçi sınıfına göz dağı.
- .Anayasa,toplusözleşme,grev,sendika yasalarının hazırlanmakta olduğu dönemde ,kazanılmış hakları korumak ve yeni haklar istemeye karşı idam cezasıyla gözdağı.Sıkıysa biri çıkıp genel grev hakkının yasalara konmasını istesin demek.
- .Bunalıma kim yol açtı.~~XXXXXXXXXXXX~~Yıllardır,emperyalizmin ve işbirlikçilerinin uyguladığı ekonomik politika, CIA ,MIT,MHP güdümlü terör.
- .Tüm işçi sınıfına yönelik bu saldırı ve gözdağı verme girişimine karşı TÜRK-İŞ ne yapıyor.Tüm sendikalar ve işçiler saldırıya karşı birleşmeli.
- .ABD baskılarının yoğunlaştığı dönemde ABD ye j st yapılıyor,bu baskılara karşı çıkanlara DİSK in şahsında idamla gözdağı.
- .MNP davası açılmadı,Disk davası açıldı.MHP gerçek silahlarla ordu içi deki uzantılarla darbe teşebbüsünde bulunmuştu.
- .DİSK yöneticilerine idam istenirken,MHP ye para yardımı yapmış olan işbirlikçi tekeller,onların örgütlerinden hesap bile sorulmuyor. Oysa onların örgütleri, bu yolla ,partiye para vererek doğrudan siyasetle uğraştılar. Cinayetleri parayla desteklediler,devleti yıkmak için darb teşebbüsünde bulunduğu apaçık olan MHP yi desteklediler.
- .TÜRKİŞ kemal Türklerin başını istemişti, şimdi onların uzantı ve destekçileri g ri kalan DİSK yöneticilerinin başını istiyor. Ne fark var.
- .Takkeci ve devlet içindeki en gerici güçler,işbirlikçi tekellerin DİSK e karşı birikmiş kinlerinin ödünü almak istiyor. 16 hazirana kade uzanılıyor.
- .Takkecinin kişiliği,marifetleri,düzmece dava hazırlama ustalığı.Madan lu ,U.Mumcu ve diğerleri. Sakıncalı Piyade kitabına başvurulması. Ayrı

politik ve sosyal baskılardır. Şah, Somozo böyle yaparak ihtilal ve isyan ortamı hazırlamadı mı, böyle gitmediler mi?

.Burjuva demokrasisinin kısıntısı olan yerlerde bile halka sesini isteklerini duyuracak, hükümetlere baskı yapacak olanaklar sağlanmıştır. Toplu sözleşme ve grev baskıdır, toplantı gösteri yürüyüşü baskıdır, de-
demeç vermek baskıdır, Basın-yayın organları baskı yapar, politik muhalefet baskıdır, örgütlenme baskı yapabilmek içindir, hatta seçimler ve oy bir baskı aracıdır. Bunlar suç değil burjuva demokratik haktır. Bunların olmadığı düzenlere Haigoloj de bile Totaliter rejim dener. Takkeci Türkiyede totaliter rejimden başka bir şeye tahammül edemiyor mu? Gelecek anayasada bu hakların tümünün ortadan kaldırılmasını dayatmış olmuyormu?

. 12 Eylül öncesi yaşamı felce uğratan, işçiler, halk onun örgütleri ve eylemleri değildir, bunlar bu koşullarda yaşamlarını, ekmeklerine ve haklarını korumaya çalışmışlardır. Suçlu:

.CIA -MHP ~~günümüzdeki~~ gibi terör kışkırtan örgütlerdir.

.Demirel hükümetidir, onun uyguladığı ekonomik politikanın sonuçlarından başka isyan ve ihtilal ortamı kışkırtmıştır. maktan başka bir işe yaramaz. Terörü besledi.

. DİSK 12 Eylül öncesi terörün hedefi olmuştur, sebebi değil. K. Türklerin öldürülmesi, bombalanan, kurşunlanan sendika binaları, öldürülüp, yaralanan sayısız üyesi bunun kanıtıdır. 1 Mayıs 1977 kanlı saldırısı bunun en açık kanıtıdır.

.DİSK le dayanışmanın, ekmek, özgürlük, barış için savaşımın vazgeçilmez bir parçası olduğu, DİSK düşmanlarının iç yüzünü sergileyerek, DİSK'in amaç ve savaşımalarını sergileyerek açıklamak gerekiyor.

. Bu iddianame, Türk-İş için, CHP için de tehlikeyi gösteriyor. Gericiilik, barikati aşarsa, saldırının boyutları, nerelere dek varacağı hiç belli olmaz.

. Bu dava, teslim olmayan sendikacıların ne denli haklı olduklarını bir kez daha herkese gösterdi.

. 1 Mayıs 1977 'nin katilleri bulunmadan, bu kanlı kıranın sorumluları yakalanmadan, DİSK'e karşı dava açılmaz.

. Ekmeğe kavgası verenler için idam cezası istenerek, sınıf savaşını durdurulamaz. Bu, sınıf savaşını daha da keskinleştirecektir.

. DİSK yöneticileri ve üyeleri, Türkiye'ye karşı tehlin alınmıştır. Bu davanın amacı, MHP davasını küllenmek, MHP'yi temize çıkarmaya yeltenmektir.

. MHP davası sürekli erteleniyor, oysa DİSK'in yöneticilerine idam cezası isteniyorsa dava açılıyor. MHP'yi savunan çevreler, destekleyenler neyi bekliyorlar? Nedir umdukları?

. DİSK'e yönelik iddianamede, uzun yıllar Kogların, Sabancıların, Narinlerin ve benzerlerinin işçi sınıfına karşı kullanmak istedikleri tüm silahlar yer alıyor. Bu iddianame, işbirlikçi tekkeci patronların bürolarında, kulislerinde hazırlanmıştır. Oğların yıllardır DİSK'i yok etmek için yaptıkları hazırlıkların izleri, olduğu gibi bu iddianameye yansımıştır.

. Tekkeci'nin takkesinin düşürülmesi. Kimdir? Mali bakımdan töhmet altına sokulması: Yakınlarının, kendisinin, tanıdıklarının banka hesaplarında yakın zamanlarda bir kibarıklıkma olmuş mudur? Yurt dışındaki bankalarda hesabı var mıdır? Bunların tahkik edilmesinin istenmesi. Herkesin bu konuda araştırma yapmaya çağırılması.

. DİSK davası, daha önce alınan birçok mahkeme kararlarını hiçe sayarak açılmak isteniyor. Bu haksızlık açısından bir skandaldır. Bu mahkemeler, hakimler hiçe sayılmaktadırlar.

. Türkiye, Kemal Türkler gibi DİSK yöneticilerinin öldürülmeleri için emir vermiştir. Tekkeci, bu iddianameyle şimdi böylesi cinayetlere yasal kılıflar hazırlıyor. İnfaz edilen idamları, yasalastırmaya çalışıyor.

. DİSK'e dava açıldığına ilan edilmesiyle birlikte, ülke çapında işten çıkartmalar arttı. İşçilere, sanki, sesinizi kesin, yoksa idam ederiz denilmek isteniyor. Aynı dönemde patronlar, diledikleri gibi işçi çıkarma hakkını elde ediyorlar. Böylece ya ekmeğe, ya ölüm deniliyor. Ama bu, sınıf savaşını daha da keskinleştirecektir.

. Daha önce iddianamelerle de Tekkeci ve benzerleri davalar açmışlardı. Bu davaların sanıklarının tümü beraat ettiler. Bu davalar, kara bir leke

. Türk-İş üyeleri her zaman DİSK ile dayanışma içinde olmuşlar, DİSK sendikalarının bağladıkları toplu sözleşmelerden yararlanmışlar, DİSK'in eylemlerine katılmışlardır. Şimdi onlar, DİSK yöneticileriyle de dayanışmayı yükseltiyorlar.

. Türk-İş yönetimi, Ergelikler, Özdemir'ler susuyorlar. Sendikal harekete böylesi yoğun bir saldırı karşısında seslerini çıkarıyorlar. Oysa iddianamede suç olarak gösterilmeye çalışılan pek çok yasal eylem Türk-İş tarafından da gerçekleştirilmiştir. Bu nedenle Türk-İş sesini yükseltmek zorundadır. Yavın, saldırının nasıl ve hangi boyutlarda Türk-İş'e vuracağı hiç belli değildir.

. Polonya'da yapılan grevler, sosyalizmi yıpratma eylemlerini, gericilik güçleri, haklı gösteriyor. Tekelci basında buna karşı övgüler düzülüyor. İşçi haklarının kazanılması ve savunulması için grev yapmak, işçi haklarını savunmanın cezası olarak Türkiye'de idam isteniyor. Bu ise sessizlikle geçirilmeye çalışılıyor. Bu, hiçbir mantığa sığmaz.

. DİSK davası bir skandaldır. Bu dava ile ilgili iddianame, Türkiye'deki gelişmeleri dünya çapında kamyonlarına yansıtmaktadır.

. DİSK, davalı değil, davalıdır. Bunu çehit vermiştir, terörün hedefi olmuştur. Öldürülen her bir üyesinin, her bir işçinin hesabını er geç soracaktır.

aylık
DSF'nin Dünya Sendikal Hareketi adlı/dergisinin arkaarkaya
Mayıs, Haziran ve Temmuz sayılarında Türkiye üzerine üç yazı
yayınlandı.

DSF dergisinin Mayıs sayısında A.İskenderov imzasıyla yayın-
lanan yazı, "İşçilerin çıkarlarını sonuna kadar savunmak" bağ-
lığını taşıyor. Yazıda DİSK tarihi, Türkiye'nin ekonomik ve po-
litik koşulları ele alındıktan sonra, DİSK'in gericiliğin baş
hedeflerinden biri olduğu belirtiliyor. 15-16 Haziran büyük di-
renişi, Maden-İş'in grevleri üstünde duruluyor ve devamla şöyle
deniliyor.

"Hükümet ve patronlar işçilerin savaşımını kırmak için
baskılara başvurdular, lokavt ilan ettiler, fabrikaları kapat-
tılar. Patronlar mali olanaksızlıklar nedeniyle Maden-İş'in
uzun süre dayanamayacağını, açlığın işçileri gerileteceğini,
grevin kırılacağını umuyorlardı. Ama yanılıyorlardı. Eylem bir-
liğinin, sınıf dayanışmasının utkunun yolu olduğunu bilen Tür-
kiye proletaryası kavga kardeşlerinin yardımına koştu. DİSK'e
bağlı sendikalar ve diğerleri Maden-İş'in savaşımıyla dayanışma-
ya girdiler. Tüm ülkede grevcilerle yardım kampanyaları düzenlendi.
Ülkenin demokratik güçleri de dayanışmalarını dile getirdiler.
Öte yandan dayanışma ulusal çerçeveyi aştı. F.Almanya'da çalışan
Türkiyeli işçiler, diğer ülkelerin sendikal örgütleri dayanışmaya
katıldılar. Türkiye işçi sınıfının bu savaşımı utkuyla taçlandı."

Daha sonra 1976-1977-1978 1 Mayıs gösterileri anlatılıyor,
"terörizme ve faşizme karşı" ara başlığı altında DİSK'in kurul-
duğundan bu yana büyüyen faşizm tehlikesine, politik terörizme
ve gericiliğe karşı kararlı bir savaşım sürdürdüğü, bir çok DİSK
görevlisi ve militanının baskıların ve terörizmin kurbanı olduğu
belirtiliyor. Kemal Türkler'in barbarca katledilmesi karşısında
cenaze törenine katılan yüzbinlerce işçi ve emekçinin, işçi sı-
nıfının büyüyen etkisini ve gücünü böylece ortaya koyduklarına
işaret ediliyor. Yazı "DİSK'i savunmak, sendikal hakları savun-
maktır" ara başlıklı bölümle sona eriyor.

12 Eylül devirmesiyle başlayan baskılara değiniliyor. DİSK'e,
yönetici ve militanlarına, sendikal hak ve özgürlüklere yönelen
saldırıların dünyanın bir çok ülkesinde ilerici ve demokratik
güçler ve uluslararası sendikal hareket tarafından protesto edil-
diği, tutukluların serbest bırakılması, sendikal hakların sağ-
lanması için, Dünya Sendikalar Federasyonunun tüm ulusal ve ulus-

ylararası sendikal örgütleri, dayanışma kampanyasını güçlendirmeye çağırdığı belirtiliyor. Yurt dışındaki Türkiyeli işçiler tarafından da dayanışma eylemlerinin yapıldığına işaret eden yazı, şu cümlelerle son buluyor:

" Avrupa ülkelerinde çalışan Türkiyeli işçiler düzenledikleri toplantı ve mitinglerde, DİSK'in kapatılmasını şiddetle protesto ediyorlar. Ve konfederasyonun yönetici ve militanlarının serbest bırakılmasını istiyorlar. Bu toplantı ve mitinglerde şu belgi haykırılıyor: - Yaşasın DİSK! "

Dünya Sendikalar Federasyonu dergisinin Haziran sayısında Clod Marten'in yazdığı yazı "Devirme öncesinde ve sırasında" başlığını taşıyor.

Yazının ara başlıkları şöyle: "Derin bir bunalım" , "Politik durum", "Terörizm", "İşçilerin savaşı".

"Sınıf savaşımının şiddetlenmesi ve faşist tehlikenin tırmanışının yanı sıra, sadece tüm ekonomiyi değil, aynı zamanda politik alanı da çevreleyen derin bir bunalım, devirmeden önceki dönemin belirgin özelliğidir." denilerek, Türkiye'nin bir tablosu çiziliyor, son bölümde grev ve direnişler anlatıldıktan sonra, yazı şöyle son buluyor:

"Askersel cuntanın yaptığı ilk açıklamada, ideolojik olarak nitelenen grevler suçlandı. Sendikal faaliyetler askıya alındı. Türk-İş konfederasyonu genel sekreteri Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na atanırken, DİSK kapatıldı. Metal patronları sendikasının eski başkanı başbakan yardımcılığına, Cam Holding'in genel müdürü Enerji ve Doğal Kaynaklar Bakanlığına getirildi."

DSF dergisinin Temmuz sayısında "Sendikalar baskı altında" başlığıyla yayınlanan üç sayfalık geniş yazısında Clod Marten, devirme sonrasındaki koşulları inceliyor. Yazıda şöyle deniyor:

" 12 Eylül 1980 devirmesi, 1960 yılından bu yana üçüncüsüdür. Birincisi 1960'da Menderes'in diktatörlük rejimine son vermiş ve bazı önemli demokratik hak ve özgürlükleri tanıyan bir anayasanın oluşturulmasına olanak tanımıştı. Sendikalar ve toplu sözleşmeler üzerine yapılan yasalar 1963'de kabul edilmişti. Sendikal örgütlere grev hakkı aynı yıl tanındı. Askerler genel seçimleri örgütlemekte gecikmediler. Ve yeni devlet yapısını, sivil politik partilerin yönetimine devrettiler. 12 Mart 1971'deki ikinci devirmeden sonra, anayasadaki reformları savunarak ortaya çıkan askerler (askersel çevreler) anayasayı ve diğer yasaları değiştirerek, binlerce insanı zindanlara

atarak, demokratik özgürlüklere saldırdı. İşkence her gün ve sistematik bir biçimde uygulanıyor , kitaplar meydanlarda yakılıyordu. Bu açık baskı rejimi/1973 Ekimi/1973'te yapılan genel seçiminde delere değin sürerbildi. Bugün de iktidarı ellerinde tutan generaller bir demokrasiye dönüş programları olduğunu belirtiyorlar. Ancak, önce kendi belirledikleri hedeflere ulaşmaları gerektiğine işaret ediyorlar. Askersel müdahalenin başlıca gerekçesi, devirmeden önceki sadece 18 aylık dönemde 3.740 kişinin ölümüne yol açan terörizm olarak belirtiliyor. Şurası bir gerçek ki, 12 Eylül 1980'den bu yana terör eylemlerinde bir düşüş göze çarpıyor. Önemli sayıda terörist belirlendi ve yakalandı. Bundan kalkınarak askerler (askersel çevreler) övünüyorlar ve kendilerine tek kurtarıcı olarak ilan ediyorlar. Bununla birlikte insanlar 1978 yılı sonundan beri sıkıyönetimin varolduğunu dikkate alarak ve hele generalin "Milli Güvenlik örgütünde değişiklik yapmadan başarılı olduk" diye konuştuğunu duyunca terörizme son vermek için bu askersel rejimin gerekli olup olmadığı üzerinde sorular sormaya başlıyorlar. Her fırsatta komünizme, faşizme, bölücülüğe ve dinsel gericiliğe karşı söz söyleyen askersel rejimin iddialı bir programı var.

Hiç de terörizmle ~~xxxx~~ savaşım sınırlanamayacak olan bu programın özünü generallerin Financial Times gazetesinin 18 Mayıs tarihli sayısında yer alan şu sözleri açıkça dile getiriyor. " Devlet aparatının çalışmasını iyileştirmeli, 30-40 yıl önce sine uzanan yasaları geliştirmeliyiz. Parlamentoların son 30 yıldır yapamadıkları vergi reformunu sonuçlandırmak istiyoruz. Üniversiteler üzerine yeni bir yasa hazırlıyoruz. Tarım reformu üzerine de. Bir diğeri, bazen anarşistlerin eğitim merkezleri haline gelen 46 bin derneği kapsıyor. Sonra anayasa var. En çok karışıklık yaratmış olan sorunlardan biri bu. Anayasanın zayıf yanları teröristlere yaradı. Parti yaşamını ve seçimleri düzenleyen yasalara ihtiyacımız var. Yeni bir askersel müdahalenin gerekliliğini ortadan kaldıracak tüm gerekli önlemleri almak istiyoruz. "

5 generalden oluşan Milli Güvenlik Konseyi, ~~xx~~ onun atadığı ve emekli askerler , büyük burjuvazinin işy adamları ve diğerlerinden oluşan hükümet, tüm politik, ekonomik, toplumsal yaşamı ilgilendiren yüzü aşkın yasayı değiştirdi bile. Ya da yenilerini kabul etti. Demokrasiye dönüş programı işte bu şekilde uygulanıyor. Fakat hangi demokrasiye. Bu konuda yavaş yavaş

tartışmalar başlıyordu. CHP eski başkanı Ecevit de öngörülen bu yeni demokrasi hakkında iyimser olmadığını belirtti. Ancak hemen arkasından Haziran ayında Milli Güvenlik Konseyi yeni bir kararnameyle rejimin geleceği üzerine her türlü tartışmayı ve sürdürülen politikaya yönelik her türlü eleştiriyi yasaklayıverdi. General-ler "Demokrasi kendi kendini artık kontrol edemediği için" müdahale etmek zorunda kaldıklarını söylemişlerdi. Bugün onlar, demokrasiyi doğrudan zor yoluyla kontrol altında tutuyorlar. Onlara iyi görünen bu kontrolü yarın için kurumlaştırmak istiyorlar. Askersel bir rejimi gerektirmeyecek yeni yapılar oluşturulursa, yarın yeni bir askersel müdahale gerekli görülmeyebilir. Herşey, düşünülmüş bir girişimin söz konusu olduğunu doğrular nitelikte. Bu girişim yarın tutucu bir istikrar, sağlam bir toplumsal uzlaşma düzeni yaratmak amacıyla tüm devlet yapısını, ülkenin hemen tüm önemli kurumlarını yeniden örgütlemeyi hedefliyor. Bu finans oligarşinin yükselişiyle doğrudan bağlı olarak yasal baskıcılığın güçlendirilmesi, demokratik, sendikal, politik hak ve özgürlüklerin sınırlandırılması doğrultusunda öngörülmüyor.

Generaller sadece gelecek Ekim ayı içinde oluşturulacak bir Kurucu Meclis'in tarihini ilan ettiler. İşçiler tarafından te- kellerin ve Uluslararası Para Fonu'nun adamı olarak nitelenen ve metal işçileri patronları örgütünün eski başkanı, şimdiki baş- bakan yardımcısı Özal'ın ülkeyi bunalımdan çıkarmak için istediği 4-5 yıllık süreyle belirlenen öngörülerine atıf yaparak İngiliz Gardiyan gazetesi yorumcusu, bugünkü geçiş rejiminin daha birkaç yıl süreceğini yazıyor. Özellikle sendikal, demokratik hak ve özgürlüklere karşı izlenen politika, ordunun içindeki ve dışındaki emperyalizm ve tekel yanlısı en gerici çevrelerin çıkarlarından başka bir şeye hizmet etmiyor. "

Yazıda daha sonra askersel rejimin ilk uygulamaları anlatılıyor. Parlamantonun fesh edildiği, politik parti faaliyetle- rinin yasaklandığı, şimdi hapiste olan Türkeş'in 28. tünende saklandığı, sendikal çalışmaların ve grevlerin durdurulduğu, DİSK yönetici ve militanlarının gözaltına alındığı, kitle örgüt- lerinin kapatıldığı, seçimle işbaşına gelmiş belediye başkanla- rının yerlerine askerlerin atandığı, KİT'lere ve devlet aygıtı- nın çeşitli yerlerine askerlerin ya da emekli generallerin geti- rildiği belirtiliyor. Onbinlerce kişinin hapiste tutulduğu

ekleniyor ve yazı şöyle devam ediyor. "Duruma egemen olan askerler açısından ideolojik suç öylesine çarpık bir kavram ki, teröristleri, demokratları ve ilericileri aynı kefeye koymaya yarıyor. Ekonomik alanda generaller 1980 yılı başında faşist partinin desteklediği Demirel azınlık hükümeti tarafından oluşturulan politikanın sürdürülmesi doğrultusunda tavar aldılar. Bu özünde çalışan kitlelerin satın alma güçlerini düşürerek, enflasyonu ~~genceme~~ frenleme, yani bunalımın faturasını bunlara ödetme biçiminde özetlenen ve Uluslararası Para Fonu'nun salık-ladığı bir ekonomik politikadır. "

~~Yazının~~ "141 ve 142. maddeler" başlıklı bölümünde, söz konu-su maddelerin içeriği kapsamlı bir biçimde anlatılıyor, sözü edilen suçların ~~kan~~ sendikalarda, işçi derneklerinde, ve dev-lete bağlı ekonomik kuruluşlarda işlenmesi halinde cezaların üçte bir oranında arttırıldığı vurgulanıyor ve şöyle devam ediliyor. " Sendikacılara ve işçilere uygulanan bu ayırım, bu maddelerin anti-demokratik özünü gözden kaçırmamalıdır. Türkiye'de demokra-tik özgürlüklerin genişletilmesi için savaşım özellikle 141 ve 142. maddelerin iptal edilmesi istemiyle damgalanmıştır. Demok-ratik güçler, diğerlerinin yanı sıra bu maddelerle anayasanın düşünce ve özgür anlatım hakkını tanıyan 20. maddenin arasındaki çelişkinin altını çiziyorlardı. Komünist Partisi'nin 1922 yı-lından beri gizliliğe itildiği bu ülkede gerici çevreler her tür-lü demokratik düşünceyi, komünizmle özdeşleştirerek, çarpıtıyer ci kampanyalarında bu maddelerden yararlanmayı bildiler. Bugün de askerler, her ilerici düşünceyi komünizmle, bunu da terörizm-le özdeşleştirmek için yararlanıyor. Terörizmle ve faşizmin tır-manışına karşın demokratik ve ilerici hareketin büyük bir geliş-ma sağladığı, askersel devirme öncesi dönemde, 141 ve 142. maddeler giderek ... yor, sivil ya da askersel mahkemeler, çoğunlukla Anayasa Mahkemesine başvuruyorlardı. Askersel müdaha-leden sonra Anayasa Mahkemesi gericiliğin arzuladığı tutucu yön-de karar verdi, ve askersel mahkemeler hızla bu iki maddeden ağır hapis cezaları vermeye başladılar."

7 yıl hapis cezasına çarptırılan çevirmenlerden, Politika ga-zetesi yazı işleri müdürünün mahkum edilmesinden, Töb-der ve Köy-Koop davalarından söz edildikten sonra, "İşçi ve sendika düşmanı önlemler" ara başlığı altında şu görüşlere yer veriliyor.

"Eylül devirmesine değin, 1980 yılı sendikal savaşımının görülmemiş bir biçimde yükselmesine sahne oldu. 1978 ve 1979 yıllarında grev sayıları 184 ve 269, grevci sayıları 27 bin 208 ve 41.187, grevde kaybolan işgünü sayıları 1.624.105 ve 2.849.774 idi. 1980 yılının 23 Mayıs'ına değin grev sayısı 388'e, grevci sayısı 53.774'e ,kaybolan işgünü sayısı 3.513.313'e ulaşmıştı. Devirme sırasında direnişler hesaba katılmaksızın, grevlerde kaybolan işgünü sayısı 7,8 milyonu bulmuştu. Grev hareketi yayı-larak güçleniyordu ve askersel müdahale olmasıydı, grevci sayısı 130 bine çıkacaktı. Büyük patronlar, hükümet ve gerici çevreler, bu grevlere karşı, bunları ideolojik grevler diyerek, çarpııcı bir kampanya sürdürdüler. Askersel rejimin ilk açıklamasında grev hareketine karşı aynı saldırıları içeriyordu. Grevlerin ve hatta her türlü işi yavaşlatmanın bir kararnameyle yasaklanmasın-dan sonra işverenler Konfederasyonu başkanı şöyle diyordu: "Sanayiciler, yatırımlarını artıracaklar, üretim kapasitesi yükse-lecek, ve toplumsal barış kurulacak." Generaller "Üretimi artı-racak tüm araçlar seferber edilmelidir" diyor ve ekliyorlar. "Çok çalışacağız, az konuşacağız."

Rejimin bir sözcüsü şöyle yazıyordu: " Yeterli bir üretim düzeyine erişmek-için, erişmek ve içinde bulunduğumuz ekonomik zorlukları yennek amacıyla grev ve lokavt haklarının geçici bir süre için askıya almak zorundayız. Hiç kimse son sendikal eylem-lerle yaratılan anarşik ortamın Türk ekonomisini çöküşün eşiğine sürüklemiş olduğuna karşı çıkamaz." 500 binin üstündeki işçinin toplu sözleşmelerini yapmak için hükümet, patron ve uluslararası Hür Sendikalar Konfederasyonuna bağlı Türk-İş Konfederasyonu temsilcilerinden bir Yüksek Hakem Kurulu oluşturuldu. Şimdiden 145.500 işçiyi kapsayan yeni toplu sözleşmelerde, sendikaların ve işçilerin birçok kazanımları ortadan kaldırıldı. Ücret ve yan ödeme artışları istemleri karşılamaktan çok uzaktır. Hatta belir-lenen, önce sendikalar tarafından elde edilenlerden çek daha düşük-tür. Öte yandan grevci işçilerin ayrımcılığa uğratıldıkları, cezalandırıldıkları belirtildi. İşçilerin bir çok ekonomik, top-lumsal, demokratik kazanımları yeni yasaya, ya da yasa değışik-likleriyle ellerinden alındı. Toplu sözleşmelerle belirlenen kıdem tazminatı sınırlandı. 1981 yılı için günlük asgari ücret brüt 333, 941 olarak saptandı ki, bu *bir kilo altın fiyatı* *güçlkle karşılayacak* bilecek bir rakamdır. Emeklilik için gerekli çalışma süresi

5 bin işgününden 7.200'e çıkarıldı. Ücretlilerin sağlık masraflarına katkısı artırıldı. 1 Mayıs Bahar bayramı ve bir tatil günü olarak bile iptal edildi. Yeni bir yasayla üyeleri cumhurbaşkanı tarafından seçilecek ve sendikalar üzerinde denetim yetkisi olacak bir Yüksek Denetleme Kurulu oluşturuldu. Bir yasa tasarısı hükümete ücretleri dondurma ve vergileri artırma yetkisi tanıyor. İş, Sendikalar, Toplu Sözleşme ve Grev yasalarının değiştirilmesi için hazırlıklar yapılıyor. Hangi yönde değiştirilecek bunlar? Hükümetin programında yer alan şu sözler yorum gerektirmiyor. "Sendikalar faaliyetlerini demokratik ilkelere uygun olarak sürdürecektir. Bir de işçileri sömürenlere, onları kendi emellerine sürüklemek isteyenlere ve sendikal hakları kötüye kullananlara izin verilmeyecektir. "

Kısacası sendikal hak ve özgürlüklerin kısıtlamak ve ortadan kaldırmak için çoktan eskimiş olan gerekçeler güncelleştiriliyor: Sendikalarda politika yasağı. Ancak generaller Türk-İş yönetiminin rejimlerine sunduğu ideolojik ve politik desdekten, bu örgütün genel sekreterinin bakanlar kurulunda yer almasından son derece hoşnut görünüyorlar."

Yazıda daha sonra askıya alınan sendikalara atanmış kayyumların yaptıklarına değiniliyor. Sendika görevli ve çalışanlarının işten atıldığı, ailelerinin güç koşullara itildiği, kendi sendika merkezlerini ziyaret etme haklarının bile ellerinden alındığı, Genel-İş'in Ören tesisleri için olduğu gibi, sendikaların mal varlığının ciddi bir tehlike altında bulunduğu belirtiliyor. "İşçilere ve sendikacılara karşı davalar" başlıklı bölümle devam eden yazıda DİSK'in demokratik/^{sınıf}ve kitle sendikacılığı anlayışının sağlam bir savunucusu olduğu, bu nedenle baskılara hedef oluşturduğu, DİSK'e karşı sürdürülen koğuşurma ve davaların Baştürk'ün belittigi gibi politik nitelikte olduğu ve sınıf sendikacılığının yıkılmak istendiği açıklanıyor. DİSK, Anayasayı değiştirmekle suçlanırken, bizzat generallerin Anayasa'yı askıya aldıkları ve Baştürk'ün mahkemede 1964 Anayasasını savunduğu anlatılıyor.

Töb-Der, Köy-Koop davalarının sözü ediliyor. 185 tekstil üyesinin çok ağır cezalara çarptırıldıkları vurgulanıyor. Sarece terör eylemleriyle ilişkisi bulunan sendikacıların tutuklandığının ileri sürülmesine karşın, tersine, terörizme karşı etkili eylemlerle savaşım vermiş olan yüzlerce DİSK yönetici ve militanının iddianamelerinden habersiz olarak aylardır hapiste tutul-

duklarına işaret işaret ediliyor.

Dünya Sendikalar Federasyonu ile Uluslararası Demokrat Hukukçular Birliği'nin ortak çabalarıyla İngiltere, Belçika, Fransa barolarından hukukçuların birçok kez Türkiye'ye gittikleri, ve demokratik hak ve özgürlükler ile insan haklarının nasıl çiğnenildiğini yerinde saptadıkları belirtiliyor. Yazı "İnsan hakları" ara başlığı altındaki bölümle şöyle son buluyor:K

"Kalın çizgileriyle bugünkü rejimi destekleyen ama politikasının bazı yönlerini eleştirmesi nedeniyle ılımlı bir gazetenin 10 gün askıya alınmasından, bir tiyatro oyununun ya saklanması söz etmeyelim. Bunlar en kör gözlere bile batan olaylardır. Böylesi bir rejimde korunmak istenen demokratik görünüm ~~de~~ ile açıkça baskıcı yöntemler arasında bir tutarlılık sağlamak çok güç hatta olanaksızdır. Sıkıyönetim yasasında yaptıkları bir değişiklikle generaller gözaltı süresini 90 güne çıkarttılar. Bu süre içinde ne savunma avukatıyla ne ~~ya~~ de yakınlarıyla görüşme hakkı tanınmıyor. Keyfilik de hoş bir sözcük değildir ve bazen daima daha anlamlı olan iç çelişkilerin vurgulanmasını sağlar. DİSK sendikacılarının hapiste geçirdikleri ilk 3 ay askersel yetkililere göre sadece onların güvenliği için iyi niyetli bir gözetim imiş. Ve sözüm ona yasal gözetim süresi ondan sonra başlamış. Cunta tarafından istenmeyen ve yurt dışında olduğu varsayılan herkesi, sorgusuz, sualsiz, yargısız cezalandırmayı amaçlayan bir yasa uyarınca birçok sendikal ve politik yönetici vatandaşlık haklarını yitirme tehlikesiyle karşı karşıyadır. Şimdiden TİP ve Töb-Der genel başkanları Türk vatandaşlığından çıkarıldılar. Öte yandan bu önlemle tesbit edilen birçok kişinin ülkelerinde oldukları da ortaya çıktı. Batı Avrupadaki bazı gözlemciler generallerin işkence karşısındaki tutumlarına ilişkin olarak hayranlıklarını dile getiriyorlar. İşkence sorumlularına karşı bazı davaların açıldığı bir gerçek. Ve bu böylesi askersel rejimlerin tarihinde ilk kez görülüyor. Generaller bu suçların bilgileri dahilinde işlenmediğini söyleyerek kendilerini savunuyorlar. Ancak, Baştürk ve diğer sendikacılara işkence ve kötü muamele edildiği iyi biliniyor. Birçok örnek arasında Bursa Emniyet Müdürlüğü'nün 5. katından atıldıktan sonra ölen DİSK Maden-İş sendikası hukuk ~~kurumu~~ görevlisi Hilmi Feyzioğlu olayı anıladadır."

Kongresi

Küba'nın başkenti

--10. Dünya Sendikalar Konferansı 10-15 Şubat tarihleri arasında Havana'da toplandı, ve çalışmalarını tamamladı. Kongreye Dünya Sendikalar Federasyonu üyesi olan ve olmayan örgütler birarada katıldılar. Bu örgütler adına sayıları 1000'ne yaklaşan delegeler tüm dünya ülkelerinden 260 milyon işçi ve ücretliyi temsil ediyorlardı. Kongrenin açılışında Fidel Kastro birbuçuk saati aşan uzun bir konuşma yaptı. Yine açılışta 9. kongre ile 10. kongre arasında ölen ve öldürülen sendikacıların anısına ay saygı duruşunda bulunuldu. Bunların arasında Kemal Türkler, Erhan Andaç ve Kenan Budak'ın isimleri de yer alıyordu. 10. Dünya Sendikalar Kongresine DİSK Yürütme Kurulu üyesi Kemal Daysal, DİSK Yönetim Kurulu üyesi yedek üyesi ve Tekstil Sendikası Yürütme Kurulu üyesi Selahattin Uyar, DÖB-DER Genel Başkanı Gültekin Gazioglu ve FİDEF'Ten bir heyet katıldılar. Kemal Daysal Kongrede yaptığı konuşmada şu görüşlere yer verdi: "Sayın Başkan, Değerli Dostlar ve arkadaşlar: ~~Dünya Sendikalar~~ ~~Kongresine~~ 10. Dünya Sendikalar Kongresine katılmaktan büyük ~~onur~~ onur duyuyoruz. Bu kez çalışmalara ulusal düzeydeki savaşımlarımız açısından öncekine göre çok daha değişik koşullarda katılıyoruz. Ancak bu, aranızda yer almanızı ve hepinizi Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu DİSK ve işçi sınıfımız adına içtenlikle selamlamamızı engelleyemedi. Kongreye bu elverişli çalışma koşullarını sağladığı için Küba ~~işçileri~~ işçileri Sendikal Merkezine teşekkür ederiz. 10. Dünya Sendikalar kongresinin burada Küba'da toplanması Kübayla ve ABD emperyalizmine karşı zorlu bir savaşım yürüten bölge halklarıyla başlıbaşına önemli bir dayanışma ~~eylemidir~~ eylemidir. Küba'nın yigit emekçi halkı yalnız değildir ve hiçbir zaman yalnız kalmayacaktır. En içten duygularla selamlıyoruz Küba halkını. --

Değerli Dostlar Değerli Arkadaşlar,

9. Dünya Sendikalar kongresinden bu yana çağımızın temel nitelikleri ~~çok~~ değişiklik göstermediyse de bazı olumsuz gelişmeler ortaya çıktı. Kongreye sunulan temel belge taesarisında 80'li yılların

ana sorunları olarak adlandırılan bazı sorunlar ağırlaştı. Tüm uluslararası sendikal hareket dünyada barışın korunması gerektiği üzerinde birleşiyor. Deklarasyonlar çerçevesini aşan ve militarizm ve müdahale gibi araçlara başvuran bir politikayla karşı karşıya bulunuyoruz. Bu politika yumuşama sürecini dinamitleme politikasıdır. Bu politika aynı zamanda silahlanma yarışını ~~karşı~~ eşî görülmemiş bir biçimde hızlandırmayı içeriyor. Özellikle işçiler ve sendikalar açısından bu politikanın sorumlularını açık bir ~~ş~~ biçimde saptamak son derece önemlidir. Bunlar, kendileri için dünyada barıştan çok daha önemli şeyler bulunduğunu ^{gibi} bir biçimde ilan ettiler. Bunlar Washington'dadır. ABD'ni yönetiyorlar ve tüm dünyaya egemen olmak istiyorlar. Gerginlik politikasının derinleşmesinin tek sorumlusu Reagan yönetimidir. Barıştan çok daha önemli olan şeyler uluslararası şirketlerin büyük kârlarından başka birşey değildir. Uluslarüstü askersel sanayii kompleksi ABD'?????.....

Öteyandan tüm bu silahların sadece saklanmak için üretilmediği de meydandadır. Bu silahlar kullanılmak içindir ve Pentagon stratejistlerinin bu alanda hazırlanmış planları vardır. En saldırgan emperyalist çevrelerin bu planları bozulabilir. Bu kavgada uluslararası sendikal hareket/tin yüklendiği ~~güç~~ işlev yaşamsaldır. Her belge tasarısında belirtildiği gibi tüm sendikaların ve barış yanlısı tüm güçlerin eylem birliği utkuya ulaşmak için bugün herzmankinden daha çok gereklidir. Reagan yönetiminin müdahaleciliği ile uluslarüstü şirketlerin yeniden düzenleme stratejileri ve kapitalist bunalımın yükünü işçilerin ve halkların sırtına yıkmayı hedefleyen gerici ekonomik ve toplumsal politikalar**ın** bazı durumlarda çok somut ve çok açık bir biçimde çakişmaktadır. Türkiye örneği bu konuda anlamlıdır. 12 Eylül 1980'de devirmesinde ABD'nin bilgisi altında gerçekleşti. Ülkede insan hakları, sendikal ve demokratik özgürlükler üzerindeki baskıların artırılmasına paralel olarak ABD yönetimi cuntaya desteğini arttırıyor. Reagan yönetimi Orta Doğu'da serüvenci

girişimlerine, gerilim ve çatışma politikasına cuntanın desteğini sağladığı ölçüde Türkiye'ye daha çok askeri yardım ~~yapı~~ yapacağını açıkça ilan ediyor. DİSK davasının başlamasından hemen önce Weinberger cuntayı ziyaret etti. ABD ve Türkiye arasında bir ortak savunma grubu oluşturuldu. Washington 230 milyon dolarlık yardımını 700 milyon dolara yükseltmeyi kararlaştırdı. Reagan yönetimi Orta Doğu'daki petrol ülkelerini işgal etmeye yönelik ve dünyadaki binlerce işçiyi sömüren uluslarüstü petrol tekellerinin konumlarını genişletmek amacıyla acil müdahale birliklerine ya da NATO' çevik birliklerine Türkiye'de askersel kolaylıklar elde etme ~~girişim~~ peşindedir. 52 DİSK yöneticisi hakkında askersel mahkemede idam cezası istenmesinin bu çerçevede içinde de değerlendirmek gerekiyor. Dava temel hukuk normları da çiğnenerek sürüyor ve ardından 2000 sendikacının militanı daha yargılanacak. Aleksandır Heyg bu davanın hemen başlangıcında Türkiye'de olacaktı. Ancak onun Polonya sorunu seyahatini engelledi. Ve ardından Reagan yönetimi Polonya'da insan hakları ve sendikal özgürlükler üzerine timsah gözyaşları dökmeye başladılar. ABD Savunma Bakanı Polonya ve Türkiye birbirinden tümüyle ayrı iki şey derken haklıydı. İyi niyetli olsalar bile bazı yorumcuların ABD'ye iki ayrı ölçü, yani çiftte standart kullanmakla ayıplamaları ise tamamen anlamsızdı. Çünkü Reagan yönetiminin bir tek ölçüsü var: Bu ölçü Polonya'da olsun Türkiye'de olsun Salvador'da veya doğrudan ABD'de olsun işçilerin tüm kazanımlarını ortadan kaldırmak içindir. Bu nedenle ABD'nin sendikal özgürlükler ve insan hakları üzerinde söz söylemeye hiç bir hakkı yoktur ~~kolamaz~~ Şimdi biz söylüyoruz ne biçim ~~ve~~ nede öz açısından Polonaya ve Türkiye aynı kefeye konamaz. Askersel devirmeden bu yana 100 binin üstünde insanın Türkiye'de göz altına alındığını, resmi verilere göre bugün 50 bini aşkın politik tutuklunun bulunduğunu, askersel mahkemelerde 3000'in üzerinde ölüm cezası istendiğini ve bugüne kadar 70'i aşkın kişinin ölümüne yol açan işkencelerin

sistematiik olarak uygulandığını anımsatmak ~~çok~~ yeter. Ama tüm bunlar NATO Genel Sekreteri Josef Luns'un şu demogojik sözleri söylemesine engel olamıyor. Luns'a göre Türkiye'de yurtsever general-ler bireyin güvenliğinin ulusal yönden onarıyorlar. Bütün bunlar ülkemizde demokrasi, sendikal özgürlükler ve işçilerin daha iyi bir yaşamaları kavuşmaları için ~~verdikler~~ verdiğimiz savaşımın ulusal bağımsızlı, barış yumuşama ve silahsızlanma savaşımına ne kadar sıkı sıkıya bağlı olduğunu gösteriyor.

Değerli arkadaşlar NATO, Avrupa Konseyi, OECD üyesi ve AET gözlemci üyesi olan bir ülkede DİSK yöneticilerine karşı yürüteln davanın, vurgulanması gereken bir başka yönüde şudur: Yüzbinlerce işçinin desteğinden güç alan DİSK, yığınsal eylemlerinden ötürü terörist bir proleterya partisi olmakla suçlanıyor. Dünya Sendikalar Federasyonunun, Dünya İş Konfederasyonundan ve Uluslararası Hür Sendikalar Konfederasyonunun bazı örgütlerinden dayanışma görmekle suçlanıyor. Barış, demokrasi ulusal bağımsızlık ve insanın insan tarafından sömürülmesine karşı savaşım verdiği için ideolojik olmakla suçlanıyor. İşçilerin yararına, patronlardan önemli maddi olanaklar koparmak^{la} suçlanıyor. Burada yorum yapmıyoruz. Bunlar askersel savcının iddianamede yer alan kendi sözleridir.

Değerli arkadaşlar, Bunalımın yükünü işçilerin sırtına yüklemek için, değişik politik görüşlere sahip DİSK yöneticisi arkadaşlar ~~işin~~ rımızın yaşamları tehdit altındadır. Bu düzmece dava durdurulmalıdır! Bu konuda Dünya Sendikalar Federasyonu, Dünya İş Konfederasyonu ve Uluslararası Hür Sendikalar ^{Kon} Federasyonu arasında ortaya çıkan görüş birliğini kutluyoruz. Türkiye işçilerinin savaşımını daima desteklemiş olan Dünya Sendikalar Federasyonuna büyük teşekkür borçluyuz. Ve bu kürsüden DİSK'i, yöneticilerini ve militanlarını kurtarmak için dünyadaki tüm sendikal merkezleri bir kez daha eylem birliği içinde davranmaya çağırıyoruz. Bugün gecikmemiz soğuk savaş ve uluslararası gerilim kışkırtıcılarına dünyada işçi ve sendika düşmanı eğilimleri cüretlendirecektir.

---TÖB-DER adına söz alan Gültekin Gazioglu da şöyle konuştu:
 Federasyonunun
 "Dünya Sendikalar 10. kongresinin değerli delegeleri,

Uluslararası sendikal hareketin senkin temsilcileri, yoldaşlarım, dostlarım, kardeşlerim, sizlere Türkiye toplumunun en dinamik kesimlerinden birini oluşturan TÖB-DER'in ve TÖB-DER'lilerin militan selamlarını getirdim. Sizlere ülkemde sosyal ve ulusal kurtuluş için mücadele eden geniş emekçi yığınların en sıcak selamlarını getirdim. Sizlere Türkiye barış güçlerinin , barış, yumuşama ve silahsızlanma için taşıdıkları güçlü istekleri getirdim. Aziz yoldaşlar, Dünya Sendikal Federasyonu 9. Kongresinden bu yana geçen 4 yıl içindeki dünya olaylarına baktığımda, ~~çok~~ olumlu ve olumsuz gelişmeleri birarada görmekteyiz. Bir yanda Dünya devrimci süreci, ve onun öncüsü sosyalist sistem, uluslararası işçi sınıfı hareketi ve ulusal kurtuluş hareketi yeni gelişmeler yeni başarılar kaydetti. Emperyalizm yeni yeni darbeler yedi. Kapitalizmin bunalımı daha da derinleşti, Dünya halklarının barış, demokrasi ulusal bağımsızlık, sosyal gelişim ve sosyalizm için verdikleri topyekün mücadele yeni boyutlara ulaştı. Öteyandan ve bunun bir sonucu olarak uluslararası gericiliğin saldırganlığı da arttı. Uluslararası Finans Kapital ve tekellerin egemenliği tarafından belirlenen empreylasit saldırılar dünya halklarına ve dünya barışına karşın büsbütün azgınlaştı. Bu yüzden uluslararası ilişkiler gerginleşti Savaş tehdidinin kara bulutları insanlığın üzerine çökmeye başladı. Yumuşama sürecini durdurmak ve ~~yumuşama sürecini~~ soğuk savaş atmosferini geri getirmek niyetini güden emperyalist ve militarist gayretler aralıksız yoğunlaştı. Pentagon militarizmi tarafından yönlendirilen bugünkü Beyaz Saray yönetimi eski soğuk savaş günlerinin yöntemleriyle şekillenmiş bir politika izlemektedir. Bu politikanın baş bileşeni hiç kuşkusuz ki anti-Sovyetizm,dir. ABD yöneticileri ve uluslararası-kitle ~~gizli~~ haberleşme tekelleri "Sovyet tehdidi" dedikleri eski kurt masalıyla *sistemli* iki yüzlü bir biçimde anti-Sovyetik *bir histriyle* bağlıyorlar. Böylece silah tekellerin karlarına kar ekliyorlar.

Değerli arkadaşlarım, bugün emperyalizmin saldırılarına en fazla uğrayan ve bu nedenle bir gerginlik ve savaş alanı haline gelen bölgelerin başında ülkemiz Türkiye'nin bulunduğu Orta Doğu gelmektedir. Amerikan yöneticileri Orta Doğu ve Akdenizde yeni yeni provokasyonlar düzenlemektedir ve bölgemiz kana bulamaktadır. İsrail ve bölgenin diğer gerici rejimleri ile işbirliği halinde Orta Doğu' da silahlanma ve savaş kışkırtıcılığı yapıyor. Bölgede gerici ve saldırgan bir askerin paktın kurulmasına, o olmazsa NATO'nun etki alanının Basra Körfezi('ne ve Hint Okyanusuna kadar uzatmaya ülkelere arasında savaşlar çıkartmaya çalışmaktadır. İsrail yönetiminin yeni saldırılara, yeni işgal ve ilhaklara teşvik etmekte böylece Arap topraklarını üzerinde emperyalist kurmaktadır. Gene ABD yönetimi İsrail saldırılarıyla savaş kaalana haline getirmekte

Ve nihayet ^{nihayet} olduğu gibi bugün de Filistin halkının ulusal mücadelesini zayıflatacak

önemli bir konuma sahip NATO emrine vermiştir. Ayrıca eski ve yeni ikili anlaşmaların sonucunda 1950'lerden beri Türkiye'de pekçok Amerikan üssü bulunmaktadır. Bu nedenlerden dolayı Türkiye ABD emperyalizmi için önem taşımaktadır. 12 Eylül 1980 Askeri darbesinin altında yatan uluslararası gençlik te budur. Türkiyedeki askeri diktatörlük bölgedeki Amerikan silahlarının/bir doğrudan parçasıdır. Bugünkü rejim Türkiye tekelci sermayesinin sınıfsal egemenliğinin bir askeri i faşist diktatörlük ~~ve~~ biçiminde alabilirdiği merkezileştirdiği rildiği demokrasinin zerresinin bile bulunmadığı gözü dönmüş bir zorbalık rejimidir

Arkadaşlarım, başkanı olduğum örgüt TÖB-DER'in hukuki durumuna gelince, 59'yi aşkın arkadaşım mahkum oldular. Bunların çoğunluğu da cezası. Mahkeme 200 bin üyesi 60-70 yerel şubesi 8-9 yıl arası hapis verildi.

olan bu meslek örgütünün illegal ve gizli örgüt olarak mütâla edildi. Geçmişte yaptığımız her türlü demokratik, bilimsel, kültürel faaliyeti suçladı. Eğitimin, devletin ve ülkenin demokratikleşmesi için verdiğimiz aralıksız uğraşı suç ilan edildi.

Aziz yoldaşlarım, Soğuk savaşın ağır bulutları altında, emperyalizmin ve uluslararası gericiliğin savaş tehdidi ve saldırganlığı karşısında güçlüyüz ve iyimseriz. Çünkü işçi sınıfına ve onun devrimci öğretisine sarsılmaz bir bilinçle ve inançla bağlıyız. Çünkü işçilerin birliğine, halkların kardeşliğine inanıyoruz. Çünkü insanlığa inanıyoruz.

---Kongrenin 2. günü Dünya Sendikalar Federasyonu Türkiye üzerine bir basın toplantısı düzenledi geniş ilgiye uyandıran ve çok sayıda basın mensubunun katıldığı bu basın toplantısından Kemal Daysal ve DİSK davasındaki ilk duruşmalarına katılmış olan Fransız avukatı Frederik Veyl söz alarak DİSK davasının ayrıntılı olarak anlattılar. Diğer örgütler ve bu arada TÖB-DER üzerindeki baskılar üzerinde de durdular. Toplantı sonunda İstanbul'daki 1 Mayıs 1977 kutlama gösterisi üzerine bir film gösterildi.

Türkiye heyeti kongrede kararlar komisyonuna seçildi ve bu komisyonun çalışmalarına katıldı. Diğer kararların yanısıra 10. Dünya Sendikalar Kongresinde "Ulusal bağımsızlık, demokratik özgürlükler, sendikal haklar ve toplumsal ilerleme için, işçilerin ve halkların yürüttükleri savaşımmlarla dayanışma" başlığı altında bir kararı onayladı.

Bu genel dayanışma kararının içinde yer alan Türkiye bölümünde şöyle deniyor: "Dünya Sendikalar Federasyonu hareketi Türkiye'de sendikalar üzerinde uygulanan ağır baskıları ve sendikal hakların, demokratik özgürlüklerin tümüyle ortadan kaldırılmasını kınar. Kongre DİSK'le en geniş dayanışma içinde olduğunu ilan eder ve 52 sendika yöneticisinin ölümüne istegiyle yargılandığı DİSK hakkındaki düzmece davaya askersel rejimin derhal son vermesini talep eder. Türkiye'de hapiste bulunan tüm sendikacılar derhal serbest bırakılmalı ve

sendikal haklara, demokratik özgürlüklere bütünüyle saygı ~~gösterilmemiştir~~
gösterilmelidir". Öte yandan kararlara komisyonunun önerisi üzerine
kongre Türkiye'de Kenan Evren'e bir telgraf gönderilmesini de oybirliği
ile karar altına aldı. Kongrede onaylandıktan sonra Kenan Evren'e
çekilen telgrafta şöyle deniyor:

10-15 Şubat 1982 tarihleri arasında Kübâ'nın Başkenti Havana'da toplanan Dünya 10. Sendikalar kongresine tüm dünyadan 260 milyon işçiyi temsilen katılan delegeler DİSK yöneticilerine ve militanlarına karşı yürütülen dava ve koğuşturmaların durdurulmasını ve bunların derhal serbest bırakılmalarını, tutuklulara uygulanan işkencelere son verilmesini talep ederler".

25 Temmuz 1981 günlü Sovyet Sendikalar Birliği'nin yayın or-
ganı Trud gazetesinde "Yeni Cinayetlere Engel Olun" başlıklı bir
haber yayınladı. Trud gazetesinin Prag muhabiri Stolpovski'nin
haberine şöyle deniyor:
"52 yıl önce Türkiye sendika hareketinin önde gelen yönetici-
si Maden-İş genel başkanı ve uzun yıllar DİSK'in başkanlığını yap-
mış olan Kemal Türkler alçakça öldürüldü. Bu trajik olayı anım-
satan Dünya Sendikalar Federasyonu bir açıklama yaptı. DİSK
genel başkanı Abdullah Baştürk ve bu ilerici sendika örgütünün öte-
ki yöneticilerine karşı Türkiye hükümetinin baskı hazırlıkları-
la ilgiliduyduğu derin kaygıyı belirtti. Milyonlarca emekçi adına
DSF, bir kez daha dünya kamuoyuna zorbalığın kurbanlarını sa-
vunmak için kararlı bir biçimde bir kez daha seslerini yükselt-
me çağrısında bulunuyor.

Britanya Komünist Partisi'nin yayın organı Morning Star gaze-
tesi 52 DİSK yöneticisi hakkında idam cezası istenmesini şiddet-
le protesto ediyor. "Türk demokrasisi ölüm cezası tehdidi altında"
başlığıyla 20 Temmuz günlü Morning Star gazetesinde yayınlanan
Anne Douglas (En Dalgıs) imzalı yazıda DİSK yöneticilerinin bir
yıla yakın bir süredir işkence altında tutuklu bulundukları belir-
tiliyor.

"Ama ölüm tehdidi bile DİSK yöneticilerini Türkiye'de de-
mokrasiyi ve işçi sınıfının çıkarlarını savunmada mahkemeyi bir
platform olarak kullanmaktan alıkoyamamıştır.

Cinsel organlara elektrik şoku, sahte idam sahneleri, bir
hafta boyunca uykusuz bırakma, falaka gibi işkence yöntemleri
konusunda avukatlar daha önce açıklamalarda bulunmuşlardı. Duruş-
manın ilk yargıcı kimi DİSK üyelerini serbest bıraktı. Anka-
ra'da askersel patronlar yargıcı hemen işten attılar.

Türkiye Komünist Partisi, DİSK'e öteki demokratik kuruluş-
lara karşı temelsiz suçlamalarda bulunmak için işkenceler yolu-
la zorla itiraf koparmaya kalkan askersel rejimi suçladı.
İşkenceciler hedef olarak halkın ilerici yığinsal örgüt-
lerini seçtiler. Yalnız DİSK değil, aynı zamanda İlerici Genç-
ler Derneği, İlerici Kadınlar Derneği, Köy-Koop, Töb-Der gibi
örgütleri işkenceciler hedef aldı.

Morning Star gazetesindeki yazıda daha sonra Türkiye'ye giden Avrupa Sendikalar Konfederasyonu genel sekreter yardımcısı John Nalsund (Con Nalsund) un sözlerine değiniliyor. Sendika binalarının kapısına mühür vurulduğunu belirten Nalsund, hemen her DİSK yöneticisinin ya hapiste, ya sürgünde, ya da gizlenmekte olduğunu öylüyor. Sırf 300'ü aşkın DİSK'linin İstanbul'da hapiste olduğunu belirtiyor.

Morning Star gazetesi sendikaların kayyum denilen değişik çıkar çevrelerine teslim edildiğini, toplanan sendika keseneklerinin askersel rejime gittiğini yazıyor. Darbeden bu yana sendika çalışanlarına ücretleri ödenmiyor.

Duruşmanın ilk oturumunda DİSK genel başkanı Abdullah Baştürk'ün konuşmasını savcı mahkemeye bir hakaret saydı. Baştürk, konuşmasında bu davanın ana amacı, bu davanın Türkiye'de demokratik kitle ve sınıf sendikacılığına son vermektir dedi. 1967 yılında kurulduğu zaman DİSK'in sadece 30 bin üyesi vardı. Askersel darbe sırasında ise, üye sayısı 600 bini aşmıştı.

12 Temmuz 1981 günlü Haravgi'de Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 15 Haziran günlü bildirisi tam metin yayınlandı.

Yine Haravgi gazetesinde Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel Sekreteri İ.Bilen yoldaşın AKEL'in seçimlerden sonra kazandığı başarıyı kutlayan mesajı yayınlandı.

DGB Kreis Stuttgart Willi-Bleicher-Str. 20 7000 Stuttgart 1

Willi-Bleicher-Str. 20
7000 Stuttgart 1
☎ (07 11) 20 28-1

Bay

Abdullah BAŞTÜRK

Ihre Zeichen

Ihre Nachricht vom

Fernsprech-Durchwahl
(07 11) 20 28-

Unsere Zeichen

Datum 15.07.1986

Betrifft: DGB Stuttgart Bölge Başkanlığı'nın 27 Eylül 1986 günü
Stuttgart'ta yapacağı DİSK ile dayanışma toplantısı hakkında

Değerli Arkadaş Abdullah Baştürk,
DGB-Alman Sendikalar Birliği Stuttgart Bölge Başkanlığı olarak,
DİSK ile uluslararası dayanışmayı gerçekleştirmek üzere, 27 Eylül 1986
Cumartesi günü bir toplantı düzenlemiş bulunuyoruz.
DİSK ve onun Sendikaları'nın davalarının sürdürülmesi, Sendikal Hak ve
Özgürlükler'e getirilen kısıtlamalar, Genel Af çıkarılması, ülke
dışında bulunan ve avrupada yaşamak zorunda bırakılan DİSK Yöneticileri
nin özgürce ülkelerine dönebilmeleri konularını içeren bu toplantımıza
bizzat sizin de katılmanız, bizim için son derece önem kazanmaktadır.
Eğer katılamazsanız -mümkünse- katılamayışınızın nedenlerini bize
yazmanızı ve bu toplantıya ilişkin bir mesaj göndermenizi bekler,
dostça selâmlarımızı sunarız.

DGB Kreis Stuttgart

Manfred H a c k h

- Başkan -

DGB Kreis Stuttgart Willi-Bleicher-Str. 20 7000 Stuttgart 1

Willi-Bleicher-Str. 20
7000 Stuttgart 1
☎ (07 11) 20 28-1

Sayın Prof.
Server Tanilli
Strassburg
FRANSA

Ihre Zeichen

Ihre Nachricht vom

Fernsprech-Durchwahl
(07 11) 20 28-

Unsere Zeichen

Datum

16. 07. 1986

Betrifft:

27 Eylül 1986 günü Stuttgart'ta yapılacak
DGB - DİSK dayanışma toplantısı hakkında

DGB-Alman Sendikalar Birliği Bölge Başkanlığı olarak, DİSK ile uluslararası dayanışmayı gerçekleştirmek üzere bir toplantı düzenlemiş bulunuyoruz.

27 Eylül 1986 Cumartesi akşamı yapılacak bu toplantıya, sizi de konuşmacı olarak çağırarak istiyoruz.

Bu toplantı, DİSK'in kapatılarak yöneticilerinin hapse atılmasına, sendikal Hak ve Özgürlükler'in kısıtlanmasına, DİSK ve onun sendikalarının yöneticilerine karşı açılan davaların halen sürüp gitmesine, bir Genel Af çıkartılmamasına ve son günlerde büyük boyutlara varan idam kararlarına ilişkin bir protesto anlamına geliyor. Ayrıca, avrupa ülkelerinde, yurtlarından uzakta yaşamak zorunda bırakılan DİSK yöneticilerinin özgürce ülkelere geri dönebilmeleri hususu da toplantının istemleri arasındadır.

Bu toplantıya katılmanız bize büyük bir güç verecektir.

Bu vesile ile dostca selâmlarımızı sunarız.

DGB Kreis Stuttgart

Manfred H a c k h

- Başkan -

DGB Kreis Stuttgart Willi-Bleicher-Str. 20 7000 Stuttgart 1

Willi-Bleicher-Str. 20
7000 Stuttgart 1
☎ (07 11) 20 28-1

Türk-İş
Genel Başkanlığına
Kurtuluş/Ankara
T Ü R K İ Y E

Ihre Zeichen

Ihre Nachricht vom

Fernsprech-Durchwahl
(07 11) 20 28-

Unsere Zeichen

Datum

16. 07. 1986

Betrifft:

27 Eylül 1986 günü Stuttgart'ta yapılacak
DGB - DİSK dayanışma toplantısı hakkında

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu DİSK'in kapatılmasını, DİSK ve onun sendikalarına karşı açılan davaların halen devam etmesini, sendikal Hak ve Özgürlükler'e getirilen kısıtlamaları protesto ve DİSK ile uluslararası dayanışmayı gerçekleştirmek üzere, 27 Eylül 1986 Cumartesi günü bir toplantı düzenlemiş bulunuyoruz. DGB-Alman Sendikalar Birliği Stuttgart Bölge Başkanlığı olarak düzenlemiş olduğumuz bu toplantıya bir yetkilinizin katılmasının sağlanmasını ya da bir mesaj göndermenizi bekler, dostca selâmlarımızı sunarız.

DGB Kreis Stuttgart
Manfred H a c k
- Başkan -

Yazışma adresimiz:
DGB Kreis Stuttgart
Willi-Bleicher-Str. 20
D-7000 Stuttgart 1

Ek: Türk - İş sendikalarına 15 yazı

DGB Kreis Stuttgart - Willi-Bleicher-Str. 20 - 7000 Stuttgart 1

Willi-Bleicher-Str. 20
7000 Stuttgart 1
☎ (07 11) 20 28-1

Ihre Zeichen

Ihre Nachricht vom

Fernsprech-Durchwahl
(07 11) 20 28-

Unsere Zeichen

Datum

16. 07. 1986

Betrifft:

27 Eylül 1986 günü Stuttgart'ta yapılacak
DGB - DİSK dayanışma toplantısı hakkında

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu DİSK'in kapatılması, DİSK ve onun sendikalarına karşı açılan davaların halen sürdürülmesi, sendikal Hak ve Özgürlükler'e getirilen kısıtlamaları protesto etmek ve DİSK ile uluslararası dayanışmayı gerçekleştirmek üzere, 27 Eylül 1986 günü bir toplantı düzenlemiş bulunuyoruz.

DGB-Alman Sendikalar Birliği Stuttgart Bölge Başkanlığı olarak yapacağımız bu toplantıya bir mesaj göndermenizi bekler dostca selâmlarımızı sunarız.

DGB Kreis Stuttgart
Manfred H a c k h
- Başkan -

Yazışma adresimiz:

DGB Kreis Stuttgart
Willi-Bleicher-Str. 20
D -7000 Stuttgart 1

DGB - DİSK DAYANIŞMA GECESİ

Konuşmacılar:

DGB Temsilcisi

Kemal DAYSAL

DİSK Yürütme Kurulu Üyesi

Yücel TOP

DİSK Temsilcisi, Auvukat

Server TANILLI

Anayasa Profesörü

Kültür Programı:

Nizamettin ARIÇ - Melike DEMİRAĞ ve Orhan Temur grubu

Nedim HAZAR ve Yarınistan grubu

Marbacher Songgruppe

Böblingen Folklör ekibi

27 Eylül 1986 Cumartesi akşamı saat 18.00'de

Gustav-Siegle-Haus Stuttgart

Not:

DİSK Genel Başkanı Sayın Abdullah BAŞTÜRK

bu toplantıya, DGB Stuttgart Bölge Başkanlığı

tarafından özel olarak davet edilmiştir.

ND 340
11. September 1985

DGB: Militärhilfe für Türkei stoppen.

Der Deutsche Gewerkschaftsbund (DGB) hat die Bundesregierung aufgefordert, ihre Beziehungen zur Türkei künftig so zu gestalten, "daß sie einer Wiederherstellung der Demokratie in diesem Land förderlich sind". Dazu gehöre vor allem die Einstellung der Militärhilfe für die Türkei, heißt es in einer am Mittwoch in Düsseldorf veröffentlichten Erklärung des DGB anlässlich der Machtübernahme durch das Militär vor nunmehr fünf Jahren. Aufgabe der Bundesregierung sei es zudem, auch im Rahmen des Europa-Rates und der NATO auf die unverzügliche Wiederherstellung demokratischer Strukturen in der Türkei zu drängen.

Der DGB erinnerte daran, daß das Militär am 12. September 1980 durch einen Staatsstreich an die Macht kam. Menschen- und Gewerkschaftsrechte würden seit dieser Zeit unverändert mißachtet und unterdrückt, Menschen aufgrund ihrer politischen und gewerkschaftlichen Überzeugungen verfolgt. Das alles stehe im krassen Widerspruch zu den Prinzipien des westlichen Demokratieverständnisses.

A 170 OAA Stuttgart

Internationale Solidarität

Die Delegierten der 1. Ausländerkonferenz der IG Metall verurteilen die Apartheidspolitik der südafrikanischen Republiken ebenso wie die Unterdrückung gewerkschaftlicher und demokratischer Freiheiten in der Türkei. Sie sind gegen die Einmischung der Großmächte in innerpolitische Probleme kleiner Staaten. Auch verurteilen sie die Unterdrückung der verschiedenen Volksgruppen.

Die Delegierten fordern den Vorstand auf, sich dafür einzusetzen:

- Die unerbittliche Unterdrückung gewerkschaftlicher und demokratischer Rechte in der Türkei anzuprangern und sich für die Wahrung der gleichen gewerkschaftlichen und demokratischen Freiheiten wie in den Staaten Westeuropas einzusetzen,
- sich für die Gleichberechtigung der farbigen Bevölkerung in Südafrika zu engagieren,
- Nichteinmischung fremder Mächte bei der innerpolitischen Auseinandersetzung des Landes Nicaragua zu fordern,
- Schritte zu unternehmen, um die Unterdrückung des chilenischen Volkes zu verhindern und die Rückkehr zur Demokratie zu fördern.

Entscheidung der Konferenz:

Stimmen: ☒ Angenommen dafür ☐ Abgelehnt dagegen ☐ Material an
enthalten

Empfehlung der Antragsberatungskommission:

Annahme

... Ergänzung

Initiativantrag Nr. 3

Die 1. Ausländerkonferenz der IG Metall möge beschließen:

Die 1. Ausländerkonferenz der IG Metall fordert den Vorstand auf, auf den DGB Bundesvorstand einzuwirken, damit er sich dafür einsetzt, daß TÜRK-IS die Forderung stellt, den 1. Mai als Internationaler Tag der Arbeit anzuerkennen und zum gesetzlichen Feiertag in der Türkei erklären zu lassen.

Entscheidung der Konferenz

Empfehlung der Antrags-
beratungskommission*ang.*

H. Özen

und weitere erforderliche
Unterschriften

Initiativantrag: Solidarität mit DISK-Gewerkschaft

Die 1. Ausländerkonferenz möge beschließen:

Der Vorstand der IGM wird beauftragt, künftig bei Veranstaltungen in denen ausländische Gäste eingeladen werden, DISK-Vertreter, als offizielle Repräsentanten einzuladen.

Entscheidung der Konferenz

Empfehlung der Antrags-
beratungskommission*Ann.**Ann.
als Material*

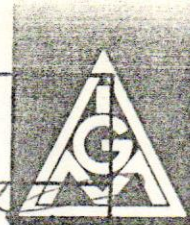
Isik Ali und weitere erforderliche Unterschriften

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VE
TÜSTAV

Industriegewerkschaft Metall
für die Bundesrepublik Deutschland

Vorstand

IG METAL		
Vwst. Stuttgart		
Eing.: 10. APR. 1987		
Zuständig:		
1	2	K

Industriegewerkschaft Metall - Vorstand - Postfach 11 10 31 - 6000 Frankfurt

An alle Verwaltungsstellen
und Bezirksleitungen

dem Zweigbüro und den IG Metall-
Bildungsstätten zur Kenntnisnahme

Fernsprecher (069) 26471
Telegramme IG Metall Vorstand Frankfurt/Main
Fernschreiber IG Metall
Frankfurt/Main Nr. 04 11 115
Bankkonten:
Bank für Gemeinwirtschaft AG
Frankfurt am Main, Konto-Nr. 1000212160
BLZ 500 101 11
Postgirokonto:
Frankfurt am Main Nr. 143257-608, BLZ 500 100 60
Wilhelm-Leuschner-Straße 79-85
Postfach 11 10 31

6000 Frankfurt am Main 11

Ihre Zeichen

Ihre Nachricht vom

Unser Zeichen

Hausapp. Nr.

Tag

11/St-SM-sch

252

9. April 1987

Gewerkschaften in der Türkei

Liebe Kolleginnen, liebe Kollegen,

der DGB-Bundesvorstand sieht sich veranlaßt, zur Situation der
Gewerkschaften in der Türkei, die Hauptvorstände der Gewerkschaften
und Industriegewerkschaften sowie die DGB-Kreise zu informieren.

Wir übersenden Euch das Rundschreiben des DGB zu Eurer Kenntnis-
nahme.

Dem Schreiben beigelegt wurde die Rede von Gerd Muhr, die dieser
anlässlich eines Symposiums der türkischen SHP am 14. Februar 1987
in Istanbul gehalten hat.

Mit freundlichen Grüßen

INDUSTRIEGEWERKSCHAFT METALL
f.d. Bundesrepubl. Deutschland
Vorstand

Willi Sturm

Anlagen

DGB Bundesvorstand - Postfach 26 01 - 4000 Düsseldorf 1

An die
DGB-Kreise,
die Hauptvorstände der Gewerkschaften
und Industriegewerkschaften,
DGB-Landesbezirke,
DGB-Ausländerberatungsstellen,

Hans-Böckler-Straße 39⁵
4000 Düsseldorf 30
(Hans-Böckler-Haus)
☎ 02 11-43 01-0
Telefax: 02 11-43 01 471

Abteilung:

Ausländische
Arbeitnehmer

"Ausschuß für ausländische
Arbeitnehmer" zur Kenntnis

Ihre Zeichen

Ihre Nachricht vom

Fernsprech-Durchwahl
(02 11) 43 01- 350

Unsere Zeichen

AA-Goe/Li

Datum

23. März 1987

Betrifft:

Gewerkschaften in der Türkei

Liebe Kolleginnen, liebe Kollegen,

Anfragen unserer türkischen Kolleginnen und Kollegen, die in der Bundesrepublik beschäftigt sind und deren Bindungen zum Heimatland lassen es uns geboten erscheinen, eine Information über die derzeitige gewerkschaftliche Situation in der Türkei zu geben. Trotz des allgemeinen Anscheins, daß die Türkei auf dem Wege zur Demokratie sei, müssen wir feststellen, daß die türkische Regierung weiterhin ihre undemokratische Politik und ihre undemokratischen Methoden verfolgt und der Bevölkerung Demokratie, Menschen- und Gewerkschaftsrechte verweigert.

Der türkische Gewerkschaftsbund TÜRK-İS, mit dem wir Kontakte haben, besteht zwar in der Türkei, doch seine Rechte sind aufgrund von Gesetzen und Verordnungen in jeder Beziehung eingeschränkt. Das bedeutet, daß er große Schwierigkeiten hat, die Interessen seiner 1,8 Millionen Mitglieder zu vertreten, sowohl allgemein gewerkschaftlich als auch im tarifpolitischen Bereich. Weitere Schwierigkeiten und Einschränkungen der Handlungsmöglichkeiten sind durch die angestrebte Änderung des Tarifvertragsgesetzes zu erwarten.

Im Zusammenhang mit der Machtübernahme durch das Militär am 12.09.1980 wurde der Gewerkschaftsbund DISK aufgelöst und tausende seiner Funktionäre und Mitglieder verhaftet. Gegen mehrere Tausend wurde Anklage vor dem Militärgericht erhoben mit dem Vorwurf, Funktionäre einer Organisation gewesen zu sein, die eine Veränderung der Gesellschaftsordnung angestrebt hätte.

Am 23.12.1986 wurde der Prozeß nach 6jähriger Dauer mit einem Urteilsspruch beendet, der neben Haftstrafen zwischen 5 1/2 und 15 Jahren gegen 285 führende Funktionäre des DISK auch dessen Auflösung beinhaltet. Gegen die Urteile wurde Berufung eingelegt.

Drahtanschrift:
Degebevorstand
DüsseldorfFernschreiber:
8 584 822 a dgb dBank für Gemeinwirtschaft AG,
Düsseldorf (BLZ 300 101 11)
Konto-Nr. 1000 200 600Postscheckkonto Essen
(BLZ 360 100 43)
Konto-Nr. 695 41-430Wir bitten, Zuschriften ausschließlich an die zuständige
Abteilung des Deutschen Gewerkschaftsbundes
Düsseldorf, und nicht an Einzelpersonen zu richten.

Obwohl vor dem Militärputsch unsererseits kein Kontakt zu DISK bestand, haben wir uns von Anbeginn der Verfolgung ihrer Funktionäre mit diesen solidarisch erklärt, was schließlich auch dazu führte, daß DISK inzwischen Mitglied des Europäischen Gewerkschaftsbundes geworden ist. Der DGB hat gemeinsam mit dem EGB und dem IBFG über die gesamte Zeit seit dem Militärputsch den Rechtsschutz für die Inhaftierten und die humanitäre Hilfe für die Familien unterstützt. Seit dem letzten EGB-Kongreß ist der DISK-Vorsitzende Abdullah Baştürk einer der Vicepräsidenten des EGB. Beim EGB in Brüssel hat DISK einen von seinem Vorstand bestätigten Vertreter. Das ist für uns die legitime Vertretung von DISK, mit der wir zusammenarbeiten.

Dies wurde uns nochmals bei einem überraschenden Besuch des DISK-Vorsitzenden Baştürk im Dezember 1986 beim DGB-Bundesvorstand in Düsseldorf bestätigt.

Wir bedauern, daß einige eher politisch als gewerkschaftlich orientierte Kräfte aus der Türkei, die in Europa unter Verwendung des Namens DISK aktiv sind, das nicht akzeptieren wollen.

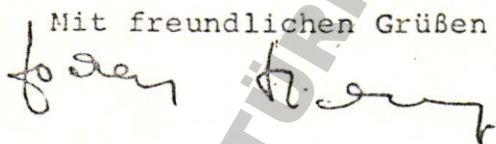
DISK hat anlässlich seines 20jährigen Bestehens im Februar 1987 in Istanbul eine Veranstaltung über Gewerkschaftsrechte und Gewerkschaftsfreiheiten durchgeführt, an der alle Mitgliedsgewerkschaftsbünde des EGB teilgenommen haben. Der DGB war durch eine Delegation unter Leitung seines stellvertretenden Vorsitzenden Gerd Muhr vertreten. Seine dort gehaltene Rede fügen wir als Anlage bei.

Die von uns bereits angesprochenen politischen Kräfte, die DISK immer wieder für ihre politischen Ziele benutzen wollen, wenden sich des öfteren, wie wir in der Vergangenheit erfuhren, an DGB-Kreise und Verwaltungsstellen von Gewerkschaften, um mit deren Unterstützung Veranstaltungen durchzuführen für türkische Arbeitnehmer, die sie für ihre politischen Ziele gewinnen wollen. Dabei denken sie auf der einen Seite nicht daran, wie weit sie den weiter unter Anklage stehenden Funktionären von DISK in der Türkei schaden können. Auf der anderen Seite legen sie größten Wert auf eine Beteiligung des DGB und der Gewerkschaften, weil sie sich dadurch den Anschein der Unbedenklichkeit erhoffen.

Generell ist es der übliche Weg, daß Ersuchen auf internationale Beziehungen mit dem DGB an den Bundesvorstand gestellt werden.

Wir gehen davon aus, daß Ihr, falls sich irgend jemand angeblich im Auftrage von DISK an Euch wendet zwecks Durchruhrung einer gemeinsamen Veranstaltung, mit dem DGB-Bundesvorstand Rücksprache nehmt.

Mit freundlichen Grüßen

Jochen Richert

Karl-Heinz Goebels

Anlage

DGB

Deutscher Gewerkschaftsbund Kreis Mülheim a. d. Ruhr

K R E I S F R A U E N A U S S C H U S S

DGB Kreis Friedrichstraße 24 4330 Mülheim a. d. Ruhr 1

Fernsprecher (02 08) 3 50 91

Bankverbindung:
Bank für Gemeinwirtschaft
Mülheim a. d. Ruhr
Konto-Nr. 10 110 098
(BLZ 382 101 11)

Ihr Zeichen

Ihre Nachricht vom

Unser Zeichen

4330 Mülheim a. d. Ruhr

4. August 1986

Betrifft:

E i n l a d u n g !

Liebe Kolleginnen!

Unsere nächste Sitzung ist, wie besprochen, am

Dienstag, den 19. 8. 1986

um 19.00 Uhr

im DGB-Haus, Friedrichstr. 24

Beim letzten Mal hatten wir schon als Themen benannt:

1. Gleichstellungsstelle Mülheim
(Frau Konopka ist eingeladen)
2. Antikriegstag 1986
3. Weitere Ergebnisse aus unserem Arbeitstreffen
4. Kurzinformation zum Bildungsurlaub
5. Friedenszelt in Essen vom 18. bis 24. September

Im Moment ist etwas Saure-Gurken-Zeit, weil die einen tatsächlich in Urlaub sind, und die anderen noch - oder schon - in Gedanken dort verweilen. Deswegen sind aber auch besonders wenig Termine, und ist weniger Hektik, und ich freue mich schon auf eine gute Sitzung am 19. August. (Die andere Seite schläft übrigens nicht - siehe Asylrecht!).

Macht's gut - bis dann -

Deutscher Gewerkschaftsbund
Kreis Mülheim an der Ruhr

gez. Horst Kielmann
Kreisvorsitzender

Helmut Kefenbo
KFA-Vorsitzende

Protokoll der Sitzung vom 15.7.86

Beginn: 19.00

Ende: 21.30

Teilnehmerinnen: siehe Anwesenheitsliste

TOP 1: geplante Veranstaltung zu

Stellung der Frau im Erwerbsleben/ Erziehungsgeld

Bei dem Arbeitstreffen am 22.6. waren Arbeitsgruppen eingerichtet worden, die ihre Berichte vorlegten (AG 1 - 4,6 teilw.)

1. AG Statistik (Kontakt: Maria)
2. AG Teilzeit/flexible Arbeitszeit (Kontakt: Marion)
3. AG Beschäftigungsförderungsgesetz (Kontakt: Rita, Emisch)
4. AG Frauenpolitik der CDU (Kontakt: Jutta, Dagmar)
5. AG Frauenförderpläne/Quotierung (Kontakt: Maria, Lisa, Karin)
6. AG Erziehung (Stiftung Mutter/Kind, Babyjahr,...) (Kontakt: Inge)
7. AG Aufgaben gewerkschaftlicher Frauenpolitik
8. AG Frauen und Militarisierung (neu eingerichtet, Kontakt Almut)

In der nächsten Sitzung sollen die Berichte aus AG 5 - 8 besprochen werden. Dazu wollen wir Frau Konopka, die Frauenbeauftragte der Stadt, einladen.

TOP 2: Termine

14. Oktober : Videofilm zu einem Kampf um einen Tarifvertrag bei 'Pogramma' (?) in der Schwäbischen Alb (im Zusammenhang mit der Metall-Tarifrunde)

21. Oktober: Kreisfrauenausschuß

11. November: Kreisfrauenausschuß

25. November: Dias und ein Reisebericht aus Vietnam

? Dezember: Eine Veranstaltung zu Gentechnik und -technologie

Weitere mögliche Themen in absehbarer Zukunft:

- Eine Veranstaltung zu Asylrecht/Tamilen in Zusammenarbeit mit den Grauen Panthers
- Ein Abend zum Bildungurlaub, damit diese Möglichkeit auch genutzt wird, besonders 'mal von Frauen

und K E I N E S O M M E R P A U S E -

- wir Frauen sind immer dabei !

! Die nächsten KFA-Treffen sind am 19. August und 16. September }

jeweils 19⁰⁰
im DGB-Haus

TOP 3: Frauen-Friedenszelt

wird seit der Frauenkonferenz in Nairobi rund um die Welt in vielen Städten und Ländern aufgestellt.

Es steht in E S S E N vom 18. - 24. September
am Kennedyplatz

Mit dabei sind Frauen aus Kanada, Nicaragua, Südafrika, Vietnam, Irland, Bulgarien, Griechenland, UdSSR, ... und vielleicht ein paar von uns !?

Näheres bei Fasia Jansen und Ellen Friedrich
Tel. (Oberhausen) 80 24 70 und 80 57 17

oder hier bei Silke

TOP 4: Verschiedenes

- a) Die Kasse enthält zur Zeit DM 750.-
- b) Der Bezirk hat auf unseren Brief wegen einer Stellungnahme zu dem Überfall auf Libyen geantwortet mit dem Hinweis auf die am 1. Mai bei den Reden erfolgten Kommentare.
- c) Es wurde hingewiesen auf die Anti-KKW-Demonstration am 22.7. - das ist ja jetzt vorbei.
- d) Marion hat endlich - nach $3\frac{1}{2}$ Jahren - wieder eine Stelle. Wir freuen uns mit ihr!

Mülheim a.d. Ruhr, 24.7.86

B. Kauer

Vorläufiges Programm - Friedenszelt / Essen 18.-24. September 1986

DONNERSTAG 18.9.

FREITAG 19.9.

17.30

- (1) Eröffnung mit:
 - Posaunen- bzw. Jazzgruppen
 - Begrüßung und Eröffnung durch Ellen Diederich für die Fraueninitiative Friedenszelt '86
- (2) - Begrüßung und Vorstellung ausländischer Frauen - dazu: Dias aus den verschiedenen Ländern

18.30

- (3) Frauen aus dem Widerstand und der Frauen-Friedensbewegung berichten: -Dias -
 - Etty Gingold, Bundesrepublik
 - Nadia Rousseau, Frankreich
 - N.N., Niederlande
 - Agneta Norberg, Schweden
 - Elly Steinmann, Bundesrepublik

20.30

Fasia Jansen singt

21.00

- (4) Grußworte der "Schirmfrauen" angefragt:
 - Edith Ballantyne, IFFF, Genf
 - Etty Gingold, Frankfurt
 - Frau Güllenstern, Oberbürgermeisterin von Mülheim
 - Uta Ranke-Heinemann, Essen
 - Elly Steinmann, Wattenscheid

21.30

Fasia Jansen singt

- (5) - Jede(r) 7. bekommt etwas zu essen -

Zu Freitag, 19.9. abends

- Rhein-Ruhr-Melange (HBV-Kulturgruppe)
- Gewerkschaftsfrauen mit Sketches
- Stiefmütterchen, Kabarett, Gelsenkirchen

10.00 - 13.00 offen

- (1) !Die Fahrt zu Stationierungsorten am Niederrhein findet am Samstag, dem 13.9. (oder: Sonntag, den 14.9. statt)!

14.30 - 16.30

- (2) Gleichstellungsbeauftragte und Politikerinnen diskutieren zur Situation der Frauen im Revier - Sozialabbau und Hochrüstung - Gegenpolitik - Mädchenzentrum, Gladbeck

Teilnehmerinnen:

N.N. (über Petra Eberhardt-Becker, Oberhausen abklären)

16.30 - 17.45

- (3) Frauen aus dem Revier lesen zu Kriegs- und Alltagsgewalt, zum Widerstand von Frauen, zu Abrüstung und Frieden
 - Margret Gottlieb, Essen
 - Ilse Kibgis, Gelsenkirchen
 - Inge Meyer-Dietrich, Essen
 - Lilo Rauner, Bochum-Wattenscheid

18.00 - 19.00

- (4) Teilnahme an der ökumenischen Schweigestunde.
ca 100 m vom Kennedyplatz - Marktkirche

19.00 - 22.00

- (5) DGB-Diskussions- und Informationsforum in Kooperation mit dem Friedenszelt: Zur Lebens- und Arbeitssituation in Mittelamerika - Internationale Solidarität der Gewerkschaften - Parlamentarische Einflußnahme
 - Sissy Farenstould, USA - Mittelamerika-Expertin
 - Gewerkschafterin, öff. Dienst/Versicherungs- und Gesundheitswesen, El Salvador
 - gewerkschaftliche Nicaragua-Brigadistin
 - Vertreterin des DGB-Bundesvorstands
 - N.N., SPD
 - Gaby Gottwald, Die Grünen, Mittelamerika-expertin

SAMSTAG 20.9.

SONNTAG 21.9.

- Ausländer/innentag in Essen, Fest auf dem Kennedyplatz - in Kooperation mit dem Kulturrat der Stadt Essen und dem Ausländerbeirat

10.00 - 18.00/19.00

(1) Informationsstände

- Mach' meinen Kumpel nicht an! DGB-Jugend Essen u. Oberhausen
- Frieden / Abrüstung DGB-Kreisfrauenausschuß
- Gleichstellungsstelle Essen
- evangel. Südafrika-Frauengruppen: Kauft keine Waren der Apartheid!
- Initiative: Kündigung von Bankkonten

11.00 - 13.00

(2) Informations- und Diskussionsrunde: Ausländerinnen in der Bundesrepublik berichten über ihre Heimatländer und ihr Leben hier

- Inci Dana, Essen/Gladbeck - Türkei
- N.N., Spanien
- N.N., Italien
- Teresa Aburto-Miranda, Dortmund - Chile

Einleitend: Wo steht die Frauenbewegung in der Türkei? Videofilm, ca 45 Min.

ab mittags läuft ein Kulturprogramm, so daß Diskussions- und Informationsrunden kam möglich sind.

19.30 - 22.00 / 24.00

Abendveranstaltung zum Abschluß des Festes, in der u.a. Fasia singt.

10.00 - 11.00

- (1) Ökumenischer Gottesdienst - Theologie der Befreiung
Nicaraguanische Bauernmesse (?)
Erntedank mit Früchten aus Nicaragua, Chile, El Salvador.....
- Stände: DritteWelt-Läden -

(2) 11.00 - 13.00

Frauen vom ANC, Bonn und aus Südafrika berichten über die Lage in ihrem Land und die Situation der Frauen
- Azisa sedat
- N.N.

dazwischen: Spielszenen zu Südafrika, Frauengruppe aus Bottrop

13.00 - 15.00

- (3) Berichte und Erfahrungen - Südafrika-Solidarität
- DFI-Projekt: Ein Bus für südafrikanische Frauen / örtliche Solidaritätsaktionen (DFI-Düsseldorf, N.N.)
- "Kauft keine Waren aus Südafrika" - Monica Mc Williams berichtet vom Solidaritätsstreik irischer Verkäuferinnen

15.00 - 18.00

- (4) Der Krieg hat nicht das Gesicht der Frauen - Hochrüstung und die Folgen -
1. Erwerbslosigkeit und Sozialabbau - zur Lage der Frauen im Revier
- DFI-Gruppen Essen, Oberhausen, Dortmund

2. Frauen aus Kriegs- und Krisengebieten berichten
- N.N., Iran
- Sawson Ahmed, Irak /IDFF (angefragt)
- Sprecherin der Frauen-Friedensbewegung, Irland
- Fabiola Letelier (?), Chile

Videofilm: Frauen in Chile (ca 20 Min.)
Giglia Canessa, chilenische Sängerin und Gruppe, Essen (angefragt)

19.00 - 20.15

- (5) Von Hexenschüssen und Hexenküssen, ein Programm von und mit Margret Gottlieb und Inge Meyer-Dietrich, Essen

20.30 - 22.00

- (6) Die Schnepfen, Frauentheater / Ruhrfestspiele Recklinghausen mit dem Programm: Tarzan ist nicht mehr da (oder einem anderen Stück)

MONTAG 22.9.

DIENSTAG 23.9.

9.00 - 13.00 / 18.00

10.00 - 18.00

1) MARKTTAG

(1) KINDERTAG

- Obst- und Gemüsestände ?
- "Keine Waren der Apartheid"
- Dritte-Welt-Läden
- Gesundheitsläden
- Frauen-Buchläden
- (alternative) Buchhandlungen
- Wolläden
- Spielzeuggläden
- "Kauft kein Kriegsspielzeug!"
-
-

- Veranstaltungen für Grundschulklassen ?
- Sportler/innen für den Frieden ?
- Internationale Schüler/innen-Musikgruppe 'Taubenschlag', Dortmund
- Kinderzirkus, Essen
- Kinderfilme zu Krieg und Frieden
- iranische Kindertanzgruppe
- Mitglieder der Ruhrwerkstatt, Oberhausen machen mit Kindern Rüstungskonversion: Aus Kriegsspielzeug wird ziviles Spielzeug (angefragt)
- Kinder aus dem Friedensdorf in Oberhausen berichten ?
- Kinderchor, Gelsenkirchen ?

14.00 - 16.00

10.00 - 18.00

- (2) Militarisierung im Gesundheitswesen - Gegen die zivil-militärische Verplanung von Frauen
- Ärzte/Ärztinnen gegen den Atomtod
 - DFG / VK - Frauen
 - N.N.

- (2) Batiken, Material für Infostände (Extrazelt)
- Ingrid Menk, Duisburg
 - Margret Ullrich, Dortmund
 - N.N.

16.30 - 18.30

19.00 - 22.00

- (3) Ausstieg aus der Kernenergie
- Frauenforum Oberhausen
 - Mütter gegen Atomkraft
 - Frauen für Frieden, Lünen zu Hamm-Uentrop (Reaktor)

- (3) Nie wieder Hiroshima - Nie wieder Vietnam - Atomwaffenfreie Zonen - Atomwaffenfreies Europa - Frei von Massenvernichtungswaffen bis zum Jahr 2000:

1. Die verlorene Generation, Videofilm, Japan 1981 (21 Minuten)
2. Vietnamesin berichtet vom Krieg und ihrem Leben heute ?
3. Abrüstungsvorschläge, Friedensarbeit von Frauen

19.00 - 20.00

- (4) Helga Mangold, Düsseldorf, singt und spielt Frauen- und Friedenslieder

- USA
- UdSSR
- Frankreich ?
- Schweden
- Bulgarien
- Griechenland ?
- Kanada

20.00 - 22.00

- (5) Frauen gegen Weltraumrüstung - Für Abrüstung und Rüstungskonversion
- Kanadierin
 - eine der Initiatorinnen des Aufrufs 'Wir Frauen sagen NEIN zu Weltraumwaffen' (Gewerkschafterin/Betriebsrätin, Süddeutschland)
 - Helga Genrich, Naturwissenschaftler gegen SDI
 - sowjetische Expertin (angefragt)
 - amerikanische Expertin (angefragt)

MITTWOCH 24.9.

Informations- und Essensstände

10.00 - 13.00

Tag, Zeit, wer, was.....

- (1) Frauen in aller Welt
- Kurzfilmprogramm -

14.00 - 16.00

- (2) Ausländische Mädchen und Frauen
in der Bundesrepublik
- Gleichstellungsstelle, Essen ?
- Mädchenzentrum, Gladbeck
- Türkisches Zentrum
- Ausländerbeirat, Essen?
-
-

ab 17.00

- (3) Abschlußveranstaltung
- Demonstration
- Tauben steigen lassen
- gestalteter Trauer - Protest -
Lebenszug
- Friedenszeichen aus Blumen
auf dem Kennedyplatz
- Verabschiedung der Frauen
nach Belfast
- Musikgruppen
- türkische Sängerin ?
- Fasia Jansen
-
-
-

Vorgeschlagen: Ein Abschlußkon-
zert 'Solidarität mit Winnie
Mandela - Für ein freies Süd-
afrika'

Abschluß in Kooperation mit dem
Ausländerbeirat und dem Kultur-
amt der Stadt Essen im Rahmen der
Ausländerwochen in Essen

M. KARACA
162, Rue Du Dr. Bauer
93400 ST. OREN

15. Ocak 1987
Paris

Değerli Arkadaşlar ;

Eylül 86 ESSEN toplantısından sonra, "dayanış-
mada EŞGÜDÜM ve YÖNLENDİRME" toplantımızın ilki,
20-21 Aralık 86 tarihlerinde HAMBURG'da yapıldı.

Toplantımızın sonuçlarına ilişkin kararlarımızı size
iletiyorum. Her ülke dayanışma birimi kararlarda
kendi birimini ilgilendiren konularda ve genelde
kararların tümünün pratikte yaşama geçirilmesinde
aktif çalışma yürüteceğine inanıyorum.

Bu duygularla tüm arkadaşların yeni yılını
kutlar, sağlık, mutluluk ve başarılar dilerim.

Dostça selâmlarımla...
M. KARACA

Ek: KARARLAR VE EKLERİ

DAYANIŞMA
« EŞGÜDÜM VE YÖNLENDİRME KURULU »
20-21 Aralık 1986 / HAMBURG

Toplantı № 1

1. Eşgüdüm toplantısı 11-12 Eylül 1986 Essen genel toplantısından bu yana gelişmeler üzerinde durdu, genel bir değerlendirme yaptı. Genel değerlendirmenin ağırlık merkezini karar aşamasına gelmiş olan DISK davası oluşturdu.

Essen toplantısı kararlarının yaşama geçmesinde bazı eksiklikleri de saptayan 1. eşgüdüm toplantısı, çözüm getirici pratik öneriler yaptı.

1) Essen ve Hamburg toplantılarına hiç temsilci göndermeyen Hollanda ve Danimarka dayanışma komitelerinin eleştirilmesi ve dikkatlerinin çekilmesine ;

2) Merkezi ve dört dilden yayınlanacak haber bülteninin 1987'nin ilk aylarında yayına başlaması, Paris'de kurulacak bir ajans tarafından yayınlanması, içeriğinin ;

a- Ayın yorumu,

b- Türkiye'den haberler,

c- Türkiye ile ilgili dış dünyadan haberler, olmasına.

(2.1.- Merkezi haber bülteninin yayınlanma ve dağıtımı konusunda bkz. Essen kararları № 3)

3) Avrupa Konseyi ve Avrupa Parlamentosu'na yönelik çalışmalarla tek tek ülkelerde süreklilik.

lilik kazandırabilmek için ülkelerde önce bu kuruluşların bize bugüne kadar yakınlık göstermiş üyeleriyle, kısa sürede ilişki kurulmasına başlanmasına ;

(3.i. - Bu kuruluşların üyelerinin listeleri Türkiye'de ki rejime bakış açılarını da belirten notlarla, ülkelere dağıtılacak.)

4) Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komisyonu'nun 1987 yılı (43. dönem) oturumuna daha etkin katılabilmek için, BM. nezninde danışman statüsü olan ve öncelikle bize yakın olan kuruluşlarla, daha sonra da insan hakları temelinde işler gören diğer önemli kuruluşlar ile ilişkiye geçilmesine ; bu kuruluşlardan kendi ilgi alanlarına giren konularda Türkiye'deki durum üzerine konuşma yapmalarının istenmesine ;

(4.i. - BM. İnsan Hakları Komisyonu oturumları her yıl genellikle 15 Şubat - 15 Mart tarihleri arasında, bir ay süreyle "Cenevre"de yapılıyor.)

(4.ii. - BM nezninde danışman statüsü olan önemli kuruluşların listesi ve adresleri ektedir. Her kuruluşun karşısınada "hangi arkadaşlarımızın ilişki kurması" düşüncesiyle görev verilmek istenen arkadaşlarımızın ve kuruluşların isimleri de yazılmıştır.)

(4-iii. - Aynı dünya görüşünü paylaştığımız kuruluşlardan delegasyonlarına kendi Türkiye'li kardeş kuruluşlardan bir temsilci ninde dahil olması istenmelidir.)

(Örneğin : 1986 yılı 42. dönem oturumuna DBK delegasyonu içinde Enis Coşkun katılmıştı.)

III

5) 6 yıllık çalışmalarımızı belirleyecek (belgeleyecek) bir katalogun hazırlanmasında eksik olan Danimarka, Hollanda, İngiltere ve Batı Berlin dayanışma komitelerinin dokümanlarının en kısa sürede merkez dayanışma adresine iletmelerinin hatırlatılmasına;

6) "TÜRKİYE'NİN DOSTLARI" girişimi çalışmalarının hızlandırılması ve her ülkeden Ocak 1987 sonuna kadar en az bir-iki önemli şahsın "TÜRKİYE'NİN DOSTLARI" çağrısına imza vermelerinin gerçekleştirilmesine ;

(6.i.- Bu konuda düşünülen çalışma takvimi şöyledir :

a) Ocak 1987 sonuna kadar her ülkeden en az bir "girişimci" şahıs bulunmalıdır.

b) Şubat 1987 ayı içinde bu girişimci şahıs kendi isminide ortaya koyarak, ülkesinde birkaç diğer önemli şahsıda "TÜRKİYE'NİN DOSTLARI" çağrısına katılmaya çekmelidir.

c) Avrupa insan hakları Komisyonunun Türkiye ile ilgili son raporu açıklandıktan sonra, (bu rapor Şubat 87 başında açıklanacak) o güne dek tek tek imza vermiş çeşitli ülkelerden şahıslar ortak imzaları ile bu çağrıyı basına açıklamalıdır.

d) Mart 87 başında her ülke "girişimcisinin" katılacağı bir toplantı düzenlenmelidir. Bu toplantı 1987 sonbaharı için bir "TÜRKİYE'DE İNSAN HAKLARI DÜNYA KONGRESİ" çağrısı yapılmalıdır.

e) 1987 Mart başındaki toplantıda bu girişimcilerden bir grubun ilkbaharda Türkiye'ye inceleme gezisine gitmeleri istenmelidir.

Bu geziye katılanlar, sonbahardaki kongrede gözlemlerine ilişkin bir rapor sunmalıdırlar.

f) 1987 Mart toplantısında sonbahardaki kongrenin gündemide belirlenip, kongrenin gerçekleşmesini sağlayacak sekreteryası ve kongrenin yapılacağı yer saptanmalıdır.

g) 1987 sonbaharında, 0 güne kadar "TÜRKİYE'NİN DOSTLARINA" sonradan katılmış olanlarında çağrılacağı "TÜRKİYE'DE İNSAN HAKLARI DÜNYA KONGRESİ" toplanır. Böylece "TÜRKİYE'NİN DOSTLARI" Uluslararası bir kuruluş (niteliği alır.

7) "AYDINLAR GİRİŞİMİ" nin çalışmaları ile çakışan çalışmalarımızda ortak hareket edilmesinin hedeflenmesine ;

8) "DISK" davası kararı açıklandıktan sonra yurt dışındaki sendikacıların yapmayı düşündükleri ortak açıklamanın desteklenmesine ve DISK'in 1987'de 20. kuruluş yıldönümünün ilkelelerde kutlanmasına destek olunmasına ; Disk davası ile ilgili propagandif amaçlı "Uluslararası bir mahkemenin" örgütlenmesinin olasılığının araştırılmasına ve bu konuda araştırma yapmak üzere Av. E. COŞKUN , Av. T. ARINIR ve Av. D. YENEN'e görev verilmesine ;

V

9) Türkiye Barış Derneği (Komitesi) ile dayanışmada davanın bitme aşamasına yaklaştığının dikkate alınmasına, ayrıca 1987'de Barış Komitesi'nin 10. kuruluş yıldönümünün (3 Nisan 1987) göz önüne alınarak çeşitli etkinlikler düşünülmesi; bu konuda TBK genel sekreteri E. Coşkun'un yurt dışındaki girişimlerine destek olunmasına;

(9.i. - Bu konuda ülkelerde kutlama toplantıları ve benzer girişimler düşünüldüğünde M. DIKERDEM ve E. COŞKUN mektupla bilgilendirilip davet edilmelidirler.

10) 12 Eylül 1980'den sonra ülkede etkin grevlerden olan NETAS grevcileriyle maddi ve moral dayanışma örgütlenmesine; bu konuda bulunduğumuz ülkelerdeki göçmen işçi kuruluşlarından ve sendikalarından da maddi ve moral dayanışma istenmesine;

(10.i. - Grevi yürüten bağımsız OTOMOBİL-İŞ sendikasının genel merkez adresi ve grevin bulunduğu şubenin adresi aşağıdadır:

— OTOMOBİL-İŞ SENDİKASI

Kırtasiyeci Sokak, № 21

Kadıköy - İstanbul

Tel: (1) 3454972 / 3454704

— OTOMOBİL-İŞ SENDİKASI / Ümraniye Şubesi

Alemdağ Cad. № 131 Kat 3

Ümraniye / Üsküdar - İstanbul

Tel: (1) 3352514

VI

(10.ii.- Netas grevçileri ile maddi dayanaşma için açılan hesap numarası aşağıdadır : (Hesap numarası sendikanın açıklamasıdır).

İBRAHİM ÖREN — adına —
ANADOLU BANKASI / ÜSKÜDAR ŞUBESİ
Hesap No : ~~17757~~
İstanbul / TÜRKİYE

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

Bağımsız Otomobil-İş Sendikası

Hükümet Meydanı

Duran İşhanı Kat:4

Kdz. Ereğli-Türkiye

Duisburg, 27 Mart 1987

Sevgili Mehmet Ali, İsmail, Hasan ve Mustafa arkadaşlar, Haklı davanızı duyurmak, iş, ekmek ve sendikal demokrasi kavganızı başarıya ulaştırmak üzere 19 Mart sabahı başlattığınız ölüm orucunuzu en içten saygıyla karşıladık.

İnanıyoruz ki, tarih boyunca kendi yaşamını tehlikeye atmayı göze alarak inandığı davayı savunan tüm özverili insanlar gibi siz de insanoğlunun ulaşabileceği en yüce mertebeye ulaşmanın huzuru ve gücüyle direnişinizi sürdüreceksiniz.

Direnişinizin, işçi sınıfımızın kalelerinden biri olan Erdemir'de tüm Türkiye'de ve dünya demokratik kamuoyunda gerekli yankıyı bulacağına ve Erdemir'i babasının çiftliği gibi görüp ortaçağ zihniyetiyle yönetmek isteyenlerin iktidarını sarsacağına inanıyoruz.

Sizlerden binlerce kilometre uzakta, Federal Almanya'da, Türkiye'de insan hakları ve demokrasi için dayanışma amacıyla biraraya gelmiş Türkiyeliler olarak bizleri, ölüm orucuna yattığınız sendika odanızda yanınızda hissetmenizi diliyoruz.

" Türkiye'de insan Hakları ve Demokrasi için Dayanışma Girişimi" olarak eyleminizi, F.Almanya'da elimizden geldiği kadar, yerli-yabancı tüm kamuoyuna duyurmak ve başta sizlerin, en kısa zamanda işinize dönmeniz olmak üzere, Bağımsız Otomobil-İş Sendikası'nın 1984'ten beri Erdemir'de hakkı olan toplu sözleşme yetkisini almak için verdiği mücadeleyle dayanışmayı yükseltmek için çaba sarfedeceğiz.

Değerli işçi arkadaşlar, inanın, yalnız değilsiniz. Haklılığınız gücünüzdür. Mutlaka başaracaksınız!...

Türkiye'de İnsan Hakları ve Demokrasi
için Dayanışma Girişimi- F. Almanya

Adres:

Moltke Strasse 45

4100 Duisburg - 1

BRD

Sayın Kemal DAYSAL

8, Rue Soubise

93400 St.OUEN

F r a n s a

Duisburg, 10.2.1987

Sayın Daysal,

Türkiye işçi sınıfının daha cumhuriyet öncesi dönemde başlayan ekonomik-toplumsal haklar mücadelesinin şanlı yükselişini önce engellemeye, sonra uzlaşmacı sendikacılık doğrultusunda saptırmaya uğraşan egemen güçlerin niyetlerini boşa çıkararak, bu mücadeleyi sınıf ve kitle sendikacılığı temelinde geliştiren DİSK'in 20. kuruluş yıldönümünde, DİSK'in yurt dışında yaşamak zorunda bırakılmış bir Yürütme Kurulu üyesi olarak sizi ve değerli şahsınızda tüm DİSK yönetici ve üyelerini, işçi sınıfımızı ve DİSK'in bu onurlu mücadelesini desteklemiş, ona katkıda bulunmuş olan tüm demokrasi güçlerini coşkuyla kutlarız.

Gerçekten DİSK, 15/16 Haziran direnişiyle, DGM'ye karşı çıkışlarıyla, MESS grevlerindeki kararlılığıyla, şanlı 1 Mayıs'ların örgütleyicisi olarak, Türkiye'de barış hareketinin örgütlü birliğinin oluşmasına ve yığinsallaşmasına önemli katkılarıyla, emperyalizmin ülkemize dayattığı ekonomi politikalarına karşı bilinçli tavrıyla ve 12 Eylül öncesinde tırmandırılan faşizm tehlikesine karşı uyarıcı ve birleştirici mücadelesiyle, yurdumuzda ve dünyada haklı bir saygınlık ve güven kazanmıştır.

İşte bu saygınlık ve güven, DİSK'in 12 Eylül askersel darbesinden sonra faaliyetleri durdurulmuş, yöneticileri tutuklanmış ve en ağır ceza tehditleri altında yargılanmış olmasına ve kapatılmak istenmesine rağmen, ülkemizin içinde bulunduğu derin bunalımın aşılmasında onun, ülkemizdeki önemli demokrasi güçleri arasında kabulünü ve dikkate alınmasını zorunlu kılmaktadır.

IMF'ler, uluslararası tekeller tarafından ülkemize dayatılan ve işçi sınıfımıza, tüm halkımıza eşi görülmemiş bir geçim darlığından ve yıkımdan başka bir şey getirmeyen ekonomi politikasının en acımasız uygulayıcısı, emperyalizmin özellikle ABD emperyalizminin bölgemizdeki çıkarları doğrultusunda ülkemize dayattığı rolü uyduca üstlenen ve bu rolü hem ulusal egemenliğimizi, hem de bölge barışını tehlikeye sokarak yerine getirebilmek için tüm ulusal güçler üzerinde görülmemiş bir zorbalık uygulayan bugünkü iktidara, demokrasiden ve barıştan yana tüm ulusal güçlerin eylem birliğiyle

../..

son verilebileceğine olan inancımızla, uğraşılarınızda üstün başarılar dileriz.

Türkiye'de İnsan Hakları ve Demokrasi için
Dayanışma Girişimi - F. Almanya

SOLIDARITAETS INITIATIVE FÜR DIE MENSCHENRECHTE
UND DEMOKRATIE IN DER TURKEI - B.R.D.

Moltke Strasse 45

4100 Duisburg - 1

BRD (Allemagne Fédérale)

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

Duisburg, 10 Şubat 1987

Sayın Abdullah BAŞTÜRK
Aşağı Hasan Paşa Seti,
Aydın Apt. 4/7
İSTANBUL-Çengelköy

Sayın Baştürk,

Türkiye işçi sınıfının daha cumhuriyet öncesi dönemde başlayan ekonomik-toplumsal haklar mücadelesinin şanlı yükselişini önce engellemeye, sonra uzlaşmacı sendikacılık doğrultusunda saptır - maya uğraşan egemen güçlerin niyetlerini boşa çıkararak, bu mücadeleyle sınıf ve kitle sendikacılığı temelinde geliştiren DİSK'in 20. kuruluş yıldönümünde DİSK Genel Başkanı olarak sizi ve değerli şahsınızda tüm DİSK yönetici ve üyelerini, işçi sınıfımızı ve DİSK'in bu mücadelesini desteklemiş, ona katkıda bulunmuş olan tüm demokratik güçleri coşkuyla kutlarız.

Gerçekten DİSK, 15/16 Haziran Direnişiyle, DGM'ye karşı çıkışlarıyla, MESS grevlerindeki kararlılığıyla, şanlı 1 Mayıs'ların örgütleyicisi olarak, Türkiye'de barış hareketinin örgütlü birliğinin oluşmasına ve yığınsallaşmasına önemli katkılarıyla, emperyalizmin ülkemize dayattığı ekonomi politikalarına karşı bilinçli tavrıyla ve 12 Eylül öncesinde tırmanan faşizm tehlikesine karşı uyarıcı ve birleştirici mücadelesiyle, yurdumuzda ve dünyada haklı bir saygınlık ve güven kazanmıştır.

İşte bu saygınlık ve güven, DİSK'in 12 Eylül askersel darbesinden sonra faaliyetleri durdurulmuş, yöneticileri tutuklanmış ve en ağır ceza tehditleri altında yargılanmış olmasına ve kapatılmak istenmesine rağmen, ülkemizin içinde bulunduğu derin bunalımın aşılmasında onun, ülkemizdeki önemli demokrasi güçleri arasında kabulünü ve dikkate alınmasını zorunlu kılmaktadır.

İMF'ler, uluslararası tekeller tarafından ülkemize dayatılan ve işçi sınıfımıza, tüm halkımıza eşî görülmemiş geçim darlığından ve yakından başka bir şey getirmeyen ekonomi politikasının en acımasız uygulayıcısı, emperyalizmin özellikle ABD emperyalizminin bölgesindeki çıkarları doğrultusunda ülkemize dayattığı rolü uyducu üstlenen ve bu rolü hem ulusal egemenliğimizi, hem de bölge barışını tehlikeye sokarak yerine getirebilmek için tüm ulusal güçler üzerinde

OTOMOBİL - İŞ

TÜRKİYE OTOMOTİV İMAL, MONTAJ, DEMİR, ÇELİK, MAKİNA
VE METALDEN MAMÜL EŞYA SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI

GENEL MERKEZ : KIRTASIYECİ SOKAK 21 KADIKÖY - İST. Tel. : 345 39 31 - 345 47 03
POSTA KOD. NO. : 81300 345 47 04 - 345 49 72

Tarih,

Özü :

Sayı :

HAYDİ NETAŞ GREVCİLERİ İLE DAYANIŞMAYA!...

Son yıllarda yasal platformda işçi sınıfının kazanılmış hak ve özgürlüklerine geniş sınırlamalar getirildi. Kimi kazanımlar yok edildi. Kimi kazanımların içi boşaltılarak "bir hak" olarak işçi sınıfının önüne konuldu.

Bu uygulamalar ve işçi sınıfını direkt ilgilendiren 2822 ve 2821 sayılı yasaların demokratik niteliği kamuoyunda sürekli tartışılıyor ve tartışılacaktır. Kesin olan şu ki, bu yasalar işçi sınıfının hak ve kazanımlarını geniş ölçüde budamıştır.

Biz, Otomobil-İş Sendikası olarak 18 Kasım 1986 tarihinde Netaş'ta greve başladık. İşçilerimiz her şeye karşın, hak ve taleplerini sonuna kadar savunmaya kararlıdırlar. 12 Eylül sonrasının en yığınsal nitelikli bu grevi 2 ayı aşkın süredir devam etmektedir. Bütün olumsuz koşullara rağmen halkın her kesiminden insanların yakın ilgi ve destekleri grevci işçilerimizin kararlılığını arttırmaktadır.

NETAŞ işçisi her türlü dayatmacı tutum, engellemeler ve sermaye sınıfının karşısında işçi sınıfının onuru niteliğini almıştır ve bunu sonuna kadar savunacaktır. Bu gücü de onlara halkın büyük moral ve maddi katkısı vermektedir.

Şimdi gün, NETAŞ işçilerinin maddi sorunlarının çözülmesi için bir kampanyanın başlatılması günüdür ve "NETAŞ İŞÇİLERİ İLE DAYANIŞMA KAMPANYASI" adı altında başlatılan bu kampanyaya sınıf kardeşlerimizin omuz vermelerini bekliyoruz.

Bu kampanyanın işçi sınıfının hak ve özgürlüklerinin kazanılması yolunda en geniş anlamda işçi sınıfının dayanışmasının, tohumlarını atacağına inanıyoruz. Bu açıdan, bu kampanya yarınlarda her türlü dayanışmanın maddi temelini hazırlayacaktır.

görülmemiş bir zorbalık uygulayan bugünkü iktidara, demokrasiden ve barıştan yana tüm ulusal güçlerin eylem birliğiyle son verilebileceğine olan inancımızla, uğraşılarınızda üstün başarıları dileriz.

Türkiye'de İnsan Hakları ve Demokrasi için
Dayanışma Girişimi - F. Almanya

Solidaritäts Initiative für
die Menschenrechte und Demokratie
in der Türkei - BRD

Moltke Str. 45
4100 Duisburg 1
BRD

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Değerli Yöneticiler,

Sendikanızda "Netaş İşçileri ile Dayanışma Kampanyasının maddi koşullarının incelenerek, işçi sınıfının bu onurlu mücadelesine katkılarınızı bekliyoruz.

Böylesi bir kampanya sendikalar arasında geniş anlamda güç birliğini sağlayacağı gibi, sendika içi güven, inanç ve kararlılığın yükselmesinide sağlayacaktır.

İşçi sınıfının yüz akı NETAŞ işçilerinin mücadele gücü ve kararlılığının yükseltilmesine BİR TUĞLA'da siz koyunuz!.....

Yaşasın İşçi Sınıfının Haklı Mücadelesi,
Yaşasın İşçi Sınıfının Güç ve Eylem birliği,
Yaşasın İşçi Sınıfı,
Yaşasın NETAŞ işçileri,

Saygılarımızla,

GENEL MERKEZ GREV KOMİTESİ

İlhan DALKILIÇ

Celâl ÜZDOĞAN

İsmail AYKANAT

Hesap Numarası:

Anadolu Bankası

Ücküdar Çubesi/İSTANBUL

İbrahim Ören (Netaş İşçileri) Hesap no:17757

Yoktur sigaranın dumanı

Bundan önceki ve DISK'le ilgili olan yazımızı: **"Tümümüz iki gün sigara içmiyoruz ve tutar parasını NETAŞ'lı grevcilere ulaştırıyoruz"** diyerek bitirmiştik. NETAŞ'ta grev sürüyor, biz yazımızı tamamlıyoruz.

NETAŞ, İstanbul-Ümraniye'de kurulu bir işyeridir. Burada çeşitli telefon santralleriyle, telefon makineleri üretiliyor. Ayrıca merkeze bağlı Ankara'da montaj, İzmir'de satış yerleri vardır. NETAŞ, bir yerli-yabancı sermaye ortaklığıdır. PTT yüzde 49 payla en büyük ortaktır. İkinci sırayı yüzde 31 payla Kanadalı Northern Telecom Limited Şirketi tutmaktadır. Türk Deniz Kuvvetlendirme Vakfı'nın ortaklık payı yüzde 15'tir ve üçüncü sıradadır. Fabrikanın genel müdürü Kanadalıdır ve kendisi, işinin **"usta"**sı bir kişi olarak tanınır.

NETAŞ işçileri 12 Eylül öncesi DISK-MADEN-İş Sendikası'nın üyesiydiler, şimdi bağımsız OTOMOBİL-İş Sendikası'nda örgütlüdürler. Burada toplam 2650 işçi çalışmaktadır ve bugün bu 2650 işçinin tümü, bir eksiksiz grevdedir. Grev, Ankara'daki montaj ve İzmir'deki satış yerlerini de kapsamaktadır. Bu işyerinde grev kararı 27 Ekim 86 günü alındı, uygulamaya 18 Kasım 86 günü geçildi. Grev büyük coşkuyla başladı.

Gazeteci NETAŞ grev yerinde, grev gözcüsüne soruyor: **"Halktan bir yakınlık, bir destek görüyor musunuz?"** "Grev gözcüsü soruyu yanıtlıyor: **"Evet görüyoruz. Bizim burası yol üzeridir ve yolcu otobüsleri geçer; yolcular bizi otobüs içinden el sallayarak selamlıyor. Ama bütün otobüslerin yolcuları selamlıyor. Otomobiller kornalarını çalarak geçiyorlar. Akşamları grev yerine bizi ziyarete gelenler oluyor; birşeyler de getiriyorlar. Sigaralara seviniyoruz."**

Belli, grevcileri halk yalnız bırakmıyor, Sigara da getiriyor. **"İki gün sigara içmeyelim, tutar parasıyla NETAŞ'lılara ulaşalım"** önerimiz, bizim buradan, grev gözcüsünün **"sigaralara seviniyoruz"** sözlerinden geliyor. Önerimiz yerindedir. İşçi-emekçi kısmı sızlanmaz, halini açık etmez. Durum vaziyeti gizler. Grev gözcüsü gizlememiş, söylüyor. **"Sigara parası yok"** demeye getiriyor. Bu bir geniş açıklamadır. İşçi dilinde **"sigara parası yok"**, **"yok"**u tarifler. Anlaşılmıştır... grevcilerin dayanışmamıza yüksek gereksinimleri vardır. Bizler de, **"yoktur sigaranın dumanı"** diyor, Ümraniye'ye uzanıyoruz.

Lâkin kadehler de dolup boşalmamalıdır şimdi. Bir hafta olsun yasak gelmelidir tüm şişelere. Perhize girmeliyizdir toptan; **"dostlar sofrası"** bilmem **"konuk ağırlama"**lar da bölememlidir perhizimizi. Ben kendi adıma başlatıyorum bu işi. 15 gün, TÜRKİYE POSTASI'nın gelecek sayısı çıkana dek ve de bira dahil, **"zıkkım olsun"** içmeyeceğim bir yudum. Tutar parasını da hiç hilesiz hesaplayıp, feniğine kadar gönderiyorum yerine. Ama, şimdiden bilinsin; bir koşulda duramam sözümde, bozarım perhizi, içerim. Bu süre içerisinde sona ererse grev, yani NETAŞ'lılar 10 dan olsa bile olur, 11-12 den vururlarsa hedefi.. tövbeler olsun dinlemem kimseyi içerim. İçerim, hem de iyi içerim; yani **"fena"** içerim..doya doya kutlarım.

Çünkü NETAŞ grevi bu yasalarla ve bu koşullarda ilk grevdir. Bu grev demokrasi için, insan hakları için grevdir. Bu grev sendikal haklar için, düşünce ve örgütlenme özgürlüğü için grevdir. Bu grev, genel af isteme, korkuyu yenme grevidir. NETAŞ grevi başarıya ulaştırılmalıdır; bu grevde **"başarı"** kavganın yatağına **"emek"**ten düşürülen iri bir **"tohum"**dur. **"Gelecek"** bu tohumdan döllenecektir.

Be güzelem, yüreklim, baş çeken NETAŞ'ım,
Ve kendisi için, sınıfı için, ülkem için SAVAŞ'ım,
Bizden sana selam olsun.

Sakin sayma bizi size "uzak"

Bak!

Biz şimdi hepten sevdalıyız...

Sevdalıyız "sen"le isyanlıyız!..

Türkiye Postası 16.01.87 sayı 100

TÜRKİYE SOSYALİST

20. 03. 1987

Disk'e bağı 'Bank-Sen' sendikasının halen sahibi bulunduğu Gayrimenkullerin 1986 yılı raicilerine göre değerleri aşağıda belirtilmiştir olup bunlar ortalama yeklesik değerlerdir. Türkiye'deki binelerdeki satış eflasyonu gözönüne alınırsa bu değerlerin 1987 yılında çok daha fazla olabileceği de iddia edilebilir.

	<u>maliyeti</u>	<u>1986'deki değeri</u>
İstanbul - Sisli 'deli Genel merkez	10.000.000.-	300.000.000.-
İstanbul - Beyoğlu 'deli 1. Bölge	2.500.000.-	200.000.000.-
izmir 5. Bölge	750.000.-	100.000.000.-
Konya 7. Bölge	1.400.000.-	80.000.000.-
Adana 6. Bölge	1.200.000.-	100.000.000.-
		<u>1.330.000.000.- TL.</u>

Figür 1977-80 arası modellerde 17 binlik otomobil
ve bir minibus.

BANK-SEN

MALİ DİREKTÖRÜ

AKAT SAGINER

Gm. M. Saginer

**Hükümetin ILO'ya bildirdiği
"düşük rakamlar"ı açıklıyoruz**

DİSK'in malları "sudan ucuz"

● Uluslararası Çalışma Örgütü'ne hükümetçe bildirilen "DİSK'in mal varlığı" rakamları, "gerçeğin çok altında" bulundu. Sadece gayrimenkulleri 110 milyara ulaşan Genel-İş'in ve 10 sendikanın mal varlığı ILO kayıtlarına geçmedi

● ILO belgesi haline gelen hükümet bildiriminde, İstanbul'da 8 katlı binası, İzmir'de ve İzmit'te 130 metrekarelik 2 daire, Adapazarı'nda 320 metrekarelik daire, 17 otomobil, bir minibüsün olan Lastik-İş'in bütün mal varlığı "120 milyon lira" olarak gösterildi. Oysa, sadece İstanbul'daki binanın 15 milyar lira olduğu belirtiliyor

● HABERİ 7. SAYFADA

Hükümete göre DİSK'in mal varlığı

SENDİKA	BANKA HESABI (Bin TL)		DİĞER VARLIKLAR
	1986	1981	
DİSK	655.192	38.782	2116 parça, 4'ü otomobil
Banksen	2.144.396	221.864	86 milyon liralık varlık
Tekstil-İş	1.369.744	60.082	21 milyon liralık mal varlığı
Maden-İş	4.952.246	288.815	402 milyon liralık gayri menkul, 69 milyon lira değerinde 2092 parça eşya, 17.8 milyon liralık 19 oto.
Lastik-İş	1.105.320	111.633	120 milyon liralık varlık
Gıda-İş	501.502	144.078	107 milyon liralık mal varlığı
Nakliyat-İş	83.845	5.347	337 bin liralık mal varlığı, 2 otomobil.
Hürccam-İş	62.227	11.062	617 bin liralık varlık, 1 otomobil.
ASİS	27.021	1.182	680 bin liralık varlık
Tümka-İş	25.202	356	45 kalem varlık, 2.6 milyon liralık gayri menkul.
Basın-İş	53.267	1.075	2 milyon liralık varlık.
Devrimci Metal	11.613	?	87.7 bin liralık varlık
Devrimci Sağlık	18.768	281	1 milyon liralık varlık
İlerici Deri	13.515	1.612	113 bin liralık varlık
Aster-İş	13.345	2.145	336 bin liralık varlık
Devrimci Yapı	5.381	890	50 bin liralık varlık
Keramik-İş	256	2.228	1.2 milyon liralık varlık
Sine-Sen	86	5	200 bin liralık varlık
Limter-İş	10.256	33	50 liralık varlık.

NOT: İlk 2 sütundaki rakamların sonuna (000) eklenecek.

●ILO'ya bildirimlerde rakı "DİSK'in malı

HÜKÜMETİN, kısa adı ILO olan Uluslararası Çalışma Örgütü'ne yaptığı bildirimde, DİSK'e üye 11 sendikanın mal varlığına ilişkin bilgiyi sakladığı, diğer 18 üye sendika ve DİSK'in varlıklarının değerini de düşük gösterdiği öne sürüldü.

ILO'nun ısrarlı talepleri sonucunda DİSK ve üye sendikaların nakit, taşınır ve taşınmaz mallarına ilişkin bilginin ilk kez 17 Ekim 1986'da ILO'ya ulaştırıldığı, ancak verilen bilgide önemli eksikliklerin yanı sıra, gerçeğe aykırı unsurların yer aldığı görüldü. **Mustafa Sönmez**'in haberine göre, sadece gayri menkullerinin değeri 110 milyar liraya ulaşan Genel-İş'in de dahil olduğu 11 sendika hakkındaki bilgi ILO'dan saklanırken, diğer 18 üye sendika ile DİSK'in taşınır ve taşınmaz mallarının değerinin oldukça düşük gösterildiği belirlendi. Örneğin, **Lastik-İş**'in Merter'deki her biri 420 metrekare olan 8 katlı binası, İzmir'deki 128 metrekarelik katı, İzmit'teki 130 metrekarelik daresi, Adapazarı'ndaki 320 metrekarelik katı, 17 otomobili, 1 minibüsü, 10 film çekici ve oynatıcı ile birçok büro mefruşatından oluşan taşınır ve taşınmazları için hükümet, ILO'ya 120 milyonluk değer bildirdi. Oysa, sendikanın yöneticileri, yalnızca Merter'de bulunan ve DİSK'in Genel Merkezi'nin bulunduğu binanın değerinin 15-20 milyar lira değerinde olduğunu anımsatıyorlar. Öte yandan, tek başına Gönen'deki tesisleri 100 milyar lira değerinde

● Hükümetin, kısa adı ILO olan Uluslararası Çalışma Örgütü'ne yaptığı bildirimde DİSK'e üye 11 sendikanın mal varlığı üzerinde hiçbir bilgi vermediği öne sürüldü. İddialara göre hükümet, diğer sendikaların mal varlığını da düşük gösterdi

de görülen **Maden-İş**'in ise, ILO'ya bildirilen gayrimenkullerinin değerinin 402 milyon lira olduğu görüldü. ILO'ya gönderilen DİSK ve bağlı 18 sendikanın varlıkları ile ilgili listede, bazı ilginç noktalara da rastlandı. Örneğin, banka hesabında 10 milyon lira dolayında parası bulunan **Limter-İş**'in taşınır ve taşınmaz mallarının değeri ise sadece 50 lira olarak öne sürüldü.

GENEL-İŞ'İN DURUMU

Bu arada, ILO'ya yapılan bildirimde yer almayan DİSK'e bağlı 11 sendikadan en büyüğü **Genel-İş**'in mal varlığının 110 milyar lira dolayında olduğu öğrenildi. Başkanlığını, aynı zamanda DİSK Genel Başkanı olan **Abdullah Baştürk**'ün yaptığı **Genel-İş**'in, Türkiye'nin çeşitli illerine yayılmış malları ve tahmini değerleri şöyle: Artemis Tesisleri (25 milyar lira), Ankara'da Genel Merkez (25 milyar lira), İzmir Urla'da arsa (10 milyar lira), Ankara-Ulus'ta bina (10 milyar lira), Ankara'da 7 daire (3.5 milyar lira), İstanbul Taksim'de bir daire, Belediye Sarayı'nın arkasında 6 katlı bina, Anadolı yakasında bir kat, Ataköy'de 10 daire, İzmir'de 1 bina, 2 arsa, 1 daire, 50 ilde birer kat, Sivas'ta 7 katlı han, bankada 11 milyar lira nakit ve 20 milyar lira değerinde Emaş Matbaası.

Genel-İş'in dışında DİSK üyesi

olduğu halde mal varlıkları konusunda ILO'ya bilgi verilmeyen sendikalar ise şunlar: **Baysen, Dev Maden-Sen, Yeraltı Maden-İş, Fındık-İş, OLEYİS, Sosyal-İş, Petkim-İş, TİS, Tekges-İş, Yeni Haber-İş.**

HÜKÜMETE GÖRE

ANAP iktidarınca ILO'ya, DİSK ve üyesi 18 sendika hakkında yapılan bildirimde, sendikaların 1981 sonu itibarıyla 890 milyon lira olan nakitlerinin, 1986 sonunda 11 milyar 53 milyon liraya ulaştığı ifade edildi. Hükümetin bildirimine göre, mal varlığı en yüksek sendikanın **Maden-İş**, en düşük sendikanın ise **Sine-Sen** olduğu görüldü. **Maden-İş**'in 1981 başında 289 milyon lira olarak görülen banka hesabının 1986 sonunda yaklaşık 5 milyar liraya ulaştığı belirtilirken, söz konusu sendikanın gayri menkullerinin 402 milyon lira değerinde, 19 otomobilinin yaklaşık 18 milyon lira değerinde olduğu, ayrıca 69 milyon lira değerinde 2092 parça eşyaya sahip olduğu ifade edildi.

En düşük mal varlığına sahip **Sine-Sen**'in ise 1981'de 5 bin lira olan banka hesabının, 1986 sonunda 86 bin liraya çıktığı, ayrıca sendikanın 200 bin liralık malının bulunduğu kaydedildi.

Bu arada, hükümetin verdiği bilgiye göre, 1981'den bu yana mal varlığı azalan tek sendika **Keramik-İş** oldu. **Keramik-İş**'in 1981'de 2 milyon 228 bin lira olan bankadaki nakdinin, 1986 sonunda 250 bin liraya düştüğü belirtilirken, bu azalmaya, söz konusu sendikanın 12 Eylül öncesi borçlarının, ayrılan personelinin yüklü kıdem tazminatı alacağını ve 1.5.1983'ten sonra hiçbir üyesinin kalmaması nedeniyle aidat gelirlerinin kesilmesinin neden olduğu ifade edildi.

ILO'NUN İSTEKLERİ

Bu arada, ILO'nun **Sendikal Özgürlükler Komitesi**, DİSK'li sendikacılara önemli kısıtlamalar getiren **Sendikalar Yasası**'nın geçici 5. maddesinin kaldırılması konusunda ki isteğini hükümete iletti.

DİSK Genel Başkanı **Abdullah Baştürk**, bir süre önce **Milliyet**'te yayınlanan demecinde, şu anda DİSK yöneticileri serbest olduğuna göre, mal varlıklarının sahiplerine iade edilmesi gerektiğini savunmuştu. **Baştürk**, parlamentonun, **Sendikalar Yasası**'nın geçici 5. maddesinin değiştirilmesi yolundaki görevini yerine getirmesini isteyerek, "Eğer parlamento, bu görevini yerine getirmezse, DİSK üyeleri, Avrupa İnsan Hakları Komisyonu'na başvuracaklardır" demişti.

Uluslararası alanda çok güçlü ve resmi bir çalışma örgütü olan ILO'nun aynı yolda hükümete yaptığı belirtilen başvurunun sonucu da merakla izleniyor. Türkiye'nin de, uluslararası çalışma standartlarını belirleyen ILO sözleşmelerine imza koyduğunu hatırlatan ilgili çevreler, bu hükümlere uyulmaması halinde, başta AET ile ilişkiler olmak üzere çeşitli uluslararası platformlarda Türk Hükümeti'nin güçlüklerle karşılaşabileceğini öne sürüyorlar.

SOSYAL DEMOKRAT HALKÇI PARTİ

DEMOKRASİDE İŞÇİ SENDİKALARININ İŞLEVLERİ VE HAKLARI SEMİNERİ

14 Şubat 1987 - İSTANBUL

SEMİNERE KATILAN YABANCI SENDİKACILARIN LİSTESİ

- John Vanderveken - Uluslararası Hür İşçi Sendikaları Konfederasyonu (ICFTU) Genel Sekreteri
- Jan Kulakowski - Dünya İş Konfederasyonu (DİK) Genel Sekreteri
- Mathias Hinterscheid - Avrupa Sendikalar Konfederasyonu (ASK) Genel Sekreteri
- Björn Pettersson - ASK Genel Sekreter Yardımcısı
- Heinz Kluncker - Uluslararası Kamu İşçileri Federasyonu (PSI) Fahri Genel Başkanı
- Hans Engelberts - PSI Genel Sekreteri
- Jean Gayetot - Belçika Genel İş Federasyonu (FGTB) Genel Sekreteri
- Robert D'Hondt - Belçika Hristiyan İşçi Sendikaları Konfederasyonu (CSC) Genel Sekreteri
- Knud Christensen - Danimarka Sendikalar Federasyonu (LO-D) Başkanı
- Gerd Muhr - Alman Sendikalar Birliği (DGB) Başkanvekili, Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) İşçi Komitesi Başkanı
- Norman D. Willis - İngiltere İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TUC) Genel Sekreteri
- Giorgios Raftopoulos - Yunanistan Genel Konfederasyonu (GGCL) Başkanı
- Franco Marini - İtalyan İşçi Sendikaları Konfederasyonu (CISL) Genel Sekreteri
- Antonio Pizzinato - İtalyan Genel İş Konfederasyonu (CGIL) Genel Sekreteri
- Giorgio Benvenuto - İtalyan İşçi Birliği (UIL) Genel Sekreteri
- Hans Pont - Hollanda Sendikalar Federasyonu (FNV) Başkanı
- José M. Torres Couto - Portekiz Genel İşçi Birliği (UGT) Genel Sekreteri, Milletvekili
- Sigvard Marjasin - İsveç Belediye İşçileri Sendikası Başkanı
- Johan Peanberg - İsveç Belediye İşçileri Sendikası Genel Sekreteri
- Baudouin Jonckheere - ICFTU Türkiye Bölümü Sorumlusu
- Wim Bergans - ASK Basın Danışmanı
- Kjeld Aakjaer - Danimarka LO Uluslararası İlişkiler Sekreteri
- Erwin Kristoffersen - DGB Genel Merkezi Uluslararası İlişkiler Bölümü Sorumlusu
- Manuel Bonmati - İspanya Genel İşçiler Birliği (UGT) Uluslararası İlişkiler Bölümü Sekreteri
- Albert Mercier - Fransız Demokratik İş Konfederasyonu (CFDT) Uluslararası İlişkiler Bölümü Sekreteri
- Ron Todd - TUC Uluslararası Komite Başkanı
- Michael T. Walsh - TUC Uluslararası Bölüm Sekreteri
- Giorgios Dassis - GGCL Uluslararası İlişkiler Bölümü Sorumlusu
- Giacomina Cassina - CISL Uluslararası İlişkiler Görevlisi
- Claudio Sabbatini - CGIL Uluslararası İlişkiler Bölümü Sekreteri
- Sauro Magnani - CGIL Uluslararası İlişkiler Bölümü Görevlisi
- Silvio Versace - UIL Uluslararası İlişkiler Bölümü Sekreteri
- Johann Van Rens - FNV Uluslararası İlişkiler Bölümü Sekreteri
- Kaare Sandegren - Norveç Sendikalar Federasyonu (LO-N) Uluslararası İlişkiler Bölümü Sekreteri
- Karl-Heinz Nachtnebel - Avusturya İşçi Sendikaları Birliği (ÖGB) Uluslararası İlişkiler Bölümü Sorumlusu
- Henrique Coelho - Portekiz UGT Uluslararası İlişkiler Bölümü Sorumlusu
- Ruth Dreifuss - İsviçre Sendikalar Birliği (SGB) Uluslararası İlişkiler Bölümü Sekreteri
- Marrku Jaaskelainen - Finlandiya İşçi Sendikaları Federasyonu (SAK) Uluslararası İlişkiler Bölümü Sekreteri
- Rune Molin - İsveç Sendikalar Federasyonu (LO-I) Uluslararası İlişkiler Bölümü Görevlisi
- Ulf Edstroem - İsveç LO Uluslararası İlişkiler Bölümü Görevlisi
- Lennart Larsson - İsveç Memurlar Genel Konfederasyonu (TCO) Uluslararası İlişkiler Bölümü Sorumlusu
- Gabrieli Krimer Prein - Almanya IG Metall Sendikası Uluslararası İlişkiler Bölümü Sorumlusu Yardımcısı
- Sırrı Mete Aksu - DGB Genel Merkezi Türk İşçiler Sorumlusu

FREIE GEWERKSCHAFTS- WELT

INTERNATIONALER
BUND
FREIER
GEWERKSCHAFTEN

BIMENSUEL

IBFG

N° 1/87 22/1/87

TÜRKISCHE GEWERKSCHAFTER ZURÜCK INS GEFÄNGNIS ?

**Einhundert von Militärgericht verurteilt –
Berufung eingelegt**

Haftstrafen von bis zu zehn Jahren wurden am 23. Dezember 1986 gegen 264 führende Vertreter und Mitglieder des türkischen Gewerkschaftsbundes DISK verhängt. Der dritte Militärgerichtshof in Istanbul entzog ihnen ausserdem lebenslang ihre Grundrechte und ordnete die Auflösung der DISK und – mit zwei Ausnahmen – all ihrer Mitgliedsorganisationen an. Nach dem Gesetz wird das Eigentum einer durch ein Militärgericht aufgelösten Gewerkschaft konfisziert.

Diese Urteile sind innerhalb und ausserhalb der Türkei auf breite Ablehnung gestossen. Es ist bereits Berufung eingelegt worden.

Die höchsten Strafen erhielten der DISK-Vorsitzende Abdullah Bastürk, Generalsekretär Fehmi Isiklar sowie die stellvertretenden Vorsitzenden Ali Riza Güven, Kemal Neblioglu, Mukbil Ziritioglu und Tuncer Kocamanoglu: jeweils zehn Jahre Haft. In den meisten übrigen Fällen betragen die Haftstrafen 5 Jahre, sechs Monate und zwanzig Tage bzw. acht Jahre, sechs Monate und zwanzig Tage.

Ausserdem werden alle Verurteilten während eines Zeitraumes von zwei Dritteln ihrer jeweiligen Haftstrafe an einem vom Gericht bestimmten Ort unter Aufsicht leben müssen. Alle werden auf Lebenszeit ihrer bürgerlichen und politischen Rechte enthoben, einschliesslich des Rechts auf gewerkschaftliche Betätigung.

1169 Angeklagte wurden vom Gericht freigesprochen, und 44 weitere Verfahren wurden aus verschiedenen Gründen eingestellt.

Die – in keinem Fall präzisen – Anklagevorwürfe änderten sich im Laufe der fast sechsjährigen Prozessdauer. Der Hauptgrund für die verschwommene Formulierung bestand in der Unfähigkeit der Anklagebehörde, der DISK die Anwendung oder Befürwortung von Gewalt nachzuweisen.

In seiner ursprünglichen Anklageschrift vom Juni 1981 hatte der Militärstaatsanwalt im Falle von 52 (später 78) Gewerkschaftsführern die Anwendung von Artikel 146 des türkischen Strafgesetzbuches gefordert, demzufolge bei Versuchen, « die verfassungsmässige Ordnung umzustürzen », die Todesstrafe verhängt werden kann. Die übrigen sollten nach Artikel 141 verurteilt werden, der Haftstrafen von bis zu 15 Jahren für Vergehen wie « Umsturz der wirtschaftlichen und sozialen Ordnung des Landes » oder « Herrschaft einer Klasse über die übrigen » vorsieht.

Für eine Verurteilung nach Artikel 141 ist kein Nachweis erforderlich, dass es tatsächlich zum Gesetzesverstoss gekommen ist – allein die Absicht reicht aus. Es überraschte nicht, dass der Staatsanwalt im Januar letzten Jahres seine Anklage abänderte. Er liess die unhaltbaren Vorwürfe in Bezug auf Artikel 146 fallen und for-

derte statt dessen (gemäss Artikel 141) für 781 Angeklagte Haftstrafen von 6 Jahren und acht Monaten bis hin zu 20 Jahren, für die übrigen Freispruch, die Auflösung der DISK, die Überführung des gesamten Eigentums der Organisation in Staatsbesitz sowie ein lebenslanges Verbot gewerkschaftlicher Betätigung für die Verurteilten.

In dieser endgültigen Fassung der Anklageschrift hiess es, dass die DISK « in Form ihrer Kongressbeschlüsse, ihrer feindseligen Haltung gegenüber dem Privateigentum, Generalstreiks und ihrer feindseligen Haltung gegenüber der NATO » nachgewiesenermassen « illegale Absichten » gehegt habe. Die Verurteilung stützte sich auf eben diese Vorwürfe; dabei wurde gleichzeitig deutlich, dass die DISK-Angeklagten wegen ihrer Überzeugung und nicht wegen bestimmter Taten vor Gericht standen.

Diese Klagevorwürfe blieben natürlich nicht unbeantwortet. Im vergangenen Jahr verlas der DISK-Vorsitzende Abdullah Bastürk vor Gericht eine von ihm selbst und den Verteidigern ausgearbeitete 470 Seiten umfassende Verteidigungsschrift. Dieses Dokument ist eine machtvolle Erklärung dessen, was die DISK seit ihrer Gründung im Jahre 1967 bis zum heutigen Tage immer vertreten hat. Es wird dargelegt, dass die DISK eine demokratische und unabhängige Massenorganisation ist, die sich auf die Verfassung der Türkei aus dem Jahre 1961 stützt, im Rahmen international akzeptierter Normen und IBFG-Grundsätze arbeitet und Gewaltanwendung als Mittel, ihre Ziele zu erreichen, ablehnt.

Bastürk benötigte sechs Gerichtssitzungen in drei aufeinanderfolgenden Wochen, um das vollständige Dokument vorzulegen; im Anschluss dar-

* In Kürze wird der Text im vollen Wortlaut von Public Services International 45 avenue Voltaire E-01210, Ferney-Voltaire Frankreich in englischer Sprache veröffentlicht. Beim IBFG sind Zusammenfassungen in englischer, französischer, deutscher oder spanischer Sprache erhältlich.

IBFG PROTESTIERT

Der IBFG hat gegen die Urteile sofort scharf protestiert. Generalsekretär John Vanderveken erklärte gegenüber den türkischen Behörden, die Verurteilungen seien ungerecht und stellten einen Verstoss gegen die Gewerkschaftsrechte und Überkommen der Internationalen Arbeitsorganisation dar. Insbesondere betonte er, dass das Gericht keinerlei Nachweis habe erbringen können, demzufolge die DISK Gewalt angewendet hätte. Vanderveken forderte eindringlich die Aufhebung der Urteile und erklärte, die moralische und materielle Unterstützung der DISK-Angeklagten durch den IBFG werde fortgesetzt.

an nahmen auch andere Angeklagte mit einiger Ausführlichkeit zu den erhobenen Vorwürfen Stellung.

Die Haftbedingungen änderten sich, ebenso wie die Anklagevorwürfe, erheblich. In der Anfangsphase des Prozesses waren die Angeklagten in streng bewachten Gefängnissen inhaftiert. Dreissig der ursprünglich 52 gemäss Artikel 146 Angeklagten erklärten, sie seien gefoltert worden. Ihre diesbezüglichen Erklärungen verschwanden jedoch auf mysteriöse Weise aus den Gerichtsakten. Der Militärrichter, der die einleitenden Verhöre vorgenommen und ihre Erklärungen zur Aufnahme in die Akten entgegengenommen hatte, wurde plötzlich in die Kaserne zurückgeschickt.

Als DISK Vorstandsmitglied A.R. Güven vor Gericht erklärte, er sei gefoltert worden, wurde er sofort gewaltsam abgeführt.

Später entspannte sich die Atmosphäre etwas. Die Gefangenen wurden aus der Haft entlassen, und Bastürk war es nach mehreren fehlgeschlagenen Versuchen, einen Pass zu erhalten, schliesslich möglich, im Dezember letzten Jahres, in der Endphase des Prozesses, mehrere europäische Länder zu bereisen. Dabei traf er mit einer Reihe von IBFG-Mitgliedsorganisationen zusammen. Am 17. Dezember, bei seinem Besuch im IBFG-Hauptbüro, sicherte ihm Generalsekretär John Vanderveken die weitere umfassende Unterstützung des IBFG zu.

Bastürk befand sich zum Zeitpunkt der Urteilsverkündung noch ausser Landes. Er kehrte

am 28. Dezember in die Türkei zurück. Wie die übrigen Angeklagten befindet er sich noch auf freiem Fuss – die Entscheidung über die Berufung, die bis zu zwei Jahre in Anspruch nehmen kann, steht noch aus. Auch das Eigentum der DISK und ihrer Mitgliedsorganisationen wird vor Bekanntgabe des endgültigen Gerichtsenturteils nicht konfisziert werden.

Die DISK plant sogar anlässlich ihres 20jährigen Bestehens im nächsten Monat einen Empfang und weitere Aktivitäten, um das Interesse der Öffentlichkeit an ihrem Fall wachzuhalten.

So « eigenartig » und ungerecht der Prozess bisher auch gewesen sein mag – ohne die der DISK zuteil gewordene beständige internationale Solidarität wäre er zweifellos noch krasser ausgefallen. Der Internationale Bund freier Gewerkschaften, der Europäische Gewerkschaftsbund und einige ihrer Mitgliedsorganisationen haben Anwaltskosten übernommen, zu den Gerichtsverhandlungen Beobachter entsandt (oft die einzigen als « Öffentlichkeit » zugelassenen), sie haben durch Klagen bei den Behörden sowie bei internationalen Organisationen und nationalen Regierungen ständig Druck ausgeübt und die Familien der Angeklagten unterstützt.

Mehr denn je muss jetzt die internationale gewerkschaftliche Unterstützung der DISK-Angeklagten fortgesetzt werden.

TÜRK-IS KÄMPFT WEITER

Der DISK-Prozess ist nur ein Aspekt der katastrophalen rechtlichen und wirtschaftlichen Situation, der sich die Arbeitnehmer in der Türkei gegenübersehen. Die Gewerkschaftsrechte sind immer noch drastischen Beschränkungen unterworfen, und im Zuge einer ausserordentlichen Inflation ist die Kaufkraft der Arbeiter im Laufe der letzten fünf Jahre um etwa 50 % zurückgegangen.

Die türkische IBFG-Mitgliedsorganisation Türk-Is führt seit geraumer Zeit eine intensive Kampagne für die volle Rückkehr zu Demokratie und Gewerkschaftsfreiheit durch – und für einen Lohn, der zum Leben ausreicht. Bei ihrem Kongress im vergangenen Monat wurden diese Forderungen erneut gestellt und verstärkt.

Beim Kongress erklärte der Türk-Is-Vorsitzende Sevkett Yilmaz, das Ergebnis des DISK-Prozesses habe ihn mit « Trauer und Betroffenheit » erfüllt, und der neugewählte Generalsekretär Emin Kül äusserte gegenüber einem Journalisten, diese Urteile seien gefällt worden, « um die Gewerkschaftsbewegung zu teffen ».

EUROPA ZUR ZURÜCKHALTUNG AUFGERUFEN

Im November letzten Jahres stellte der IBFG-Vorstand fest, dass « die jüngsten Entwicklungen in der Türkei noch immer nicht zu einer zufriedenstellenden Wiederherstellung der demokratischen und der Gewerkschaftsrechte geführt haben und dass die Normalisierung der Beziehungen der Türkei mit Europa weder von der Verbesserung der Lage der Menschen- und Gewerkschaftsrechte noch von dem bislang bei der Wiederherstellung der Demokratie erzielten Fortschritt gerechtfertigt ist ».

ERDEMİR

Ereğli Iron-Steel Factories T.A.C. is the only company that provides the flat products to the Turkish industry. Flat products are important substances for metalurgy, mining, building sectors and for substructural foundations.

For the years 1984-1985, if we consider the fact that the production came out as %71.2 manufacturing, %12 direct exportation, the importance of Erdemir is more dear.

With these properties, Erdemir is a company of interest for both private and foreign capital. In spite of the %51 civil share, it has been put in a special statue and has worked according to a private foundation law. The reason is to serve the private sector with better foundations. The capital components in Erdemir today are as follows:

Civil -%51	Private Sector %12	Foreign Capital %37
------------	--------------------	---------------------

Although the civil share is the greatest, the existence of the private sector and the foreign capital in Erdemir is the reason for its special statue. For this reason, Erdemir is evaluated as a private sector foundation and put in front of us as a member of MESS.

Erdemir is among the greatest 100 foundations in our country with its 3000 workers and technology above the averages. Although it has been a profitable foundation, the real decrease in the wages of the workers is noticeable in the latter years. In 1977 the sum of the wages in the cost was :17, and in 1985 it is %8. In the same years, there has been no important increase in the number of the workers, but the production has increased %300 what heightens Erdemir up to the 7th row in profitability in 1985 are the unpaid labor and sweat of the Erdemir workers.

After the membership of MESS, our workers are handled two categories according to their wages: A Personnel in the monthly waging statue and, B Personnel in the "hourly waging" statue. There are 2347 A personnel and 5535 B

A part of the A personnel is the ones in the technical services and offices. Another part is of the general directors, the heads of the units or the second heads. Putting all of them in the same boat as representatives of the businesses and separating them from the workers in the dividing the workers.

The A personnel, who now come out as the main problem of the union and the collective agreement, have never taken part in any agreement and profited from the rights provided by the union. They are only given wage increases in the limits of the A personnel regulation.

Erdemir Workers have been working without a union and agreement, with their economic and social rights determined by the bussineses sense of justice for the last 10 year. While the hands producing steel under the heat of 1500°C gain 60.000.- ₺. A personnel's wages are 250.000.- ₺. When A personnel had %42 increase, the differences in wages increas ever more.

Coming to this point, the first guilty one is the ANAP government which did not give authority Otomobil-İş in spite of the workers free choice, froshed the authority with anti-democratic applications and which forced the workers to a union they did not vote for.

Although %95 were organized in Otomobil-İş in the 1984-1986 agreement period, ANAP government prevented the union from taking the authority and gave it to Türk Metal, to take Erdemir into MESE agreements. For the 1986-1988 period, too, Otomobil-İş made the necessary applications with the request for authority. It's almost 5 months since then, but the legal competents have not yet given the authority. The course concerned with the authority will be in February 18th in Zonguldak Labor Course. But the problem is not only a problem of authority from now on, it's a problem of democracy in Turkey.

The Erdemir bussineses had been freeing the workers 30 minutes late latterly, and our workers protested it by walking quietly from the factory to the city center. In some of the units the workers protested the pressure with a food boycott.

HISTORY OF ERDEMİR

It started to produce in 1965. 1969 was a year of election for the union. The strike decision was made in August and was postponed first for one month then two. In October, the strike started out. On the same days the workers voted for T. Maden-İş and against Türk-Metal in the struggle of the unions. Türk-Metal had to corrv all it's existence out of Erdemir and this continoud for 14 years. In 1971 the workers showed the maturity of behaving collectively and in discipline. The disagreement was concerned wiht the dividing of the A and B personnel and the increase in wages.

In 1973, as a conclusion of the disagreement, the decision of strike was made by %99 of the votes; but the government postponed it again for monthly periods.

In 1974-1975, Çelik-İş union-wonted to enter Erdemir. They were pushed out. Later, another example wiht Dev-Maden-İş concluded the some way.

In 1980 they used their votes again for T.Maden-İş.

AFTER 1980

They put an end to T.Maden-İş; the union activities were left in the air, and no agreement could be made for two years. With the 2821st and 2822nd laws, being realized, Türk-Metal and Çelik-İş entered Ereğli after 14 years.

In Ereğli, the activities of Türk-Metal, Çelik-İş, and Otomobil-İş to organize 8000 workers and to take the authority are continued. We can say even now that these activities will create an interesting part in the history Turkish Labor courses. A series of courses running publicly over the laws and conscious postponements..... ..

WHY IS IT PLAYED ON THE ERDEMİR WORKERS?

The conscience of the Erdemir worker is a matter of fear for the capital. For this reason, a play inside a play is prepared. Sometimes Türk-metal, Sometimes Çelik-İş, sometimes the Ministry of Labor, and sometimes the courses of Labor are on "Work". All of these are a conclusion of the ANAP government's trials to control the union activities.

But the Erdemir workers and Otomobil-İş resting on their stable and organized power will destroy their plays. The phenomena we lived in Turkey have proved that no rights are gained without struggling. Every gain has a value. The union struggle, which has legal obstacles in front of it and is limited with the laws, is possible only with the organized, conscious, and stable attitude. Our working class should rely on its own power and our rights cannot be taken in any other way.

It is possible for Erdemir workers to get their rights first of all by being well and widely organized in Otomobil-İş. Otomobil-İş, which believes in mass and class unionism, and the workers who trust in our union will sacrifice anything for this struggle. Erdemir workers have only one weapon, and it's the unity they will create in Otomobil-İş. The impossible will be possible by the collective efficiency of the Erdemir workers. The Erdemir worker and Otomobil-İş both believe that the best way to decide about the authority is REFERENDUM. Otomobil-İş will go on with its struggle for referendum which is a democratic right.

THE STRIKE IN NETAS

While the social pressure and the suspended democratic rights made the people ever more poor every day since September 12, 1980, the working class got the greatest blow. Continuous loss of value of the Turkish lira, increasing inflation, ranging of the external debts, unemployment, and the decrease in the real wages of the workers became the negative reflections of the general economic conditions.

An American dollar, which was 47 Turkish liras in the beginning of 1980, has increased up to 760.-L., and, the inflation has become % 45 nowadays. At the same time, the real wages of the working class has decreased about % 50. While the share the working class gets from the national income has become less than % 20, the productional portion of the wages has stayed stable in % 7.47, which is the lowest percentage in the history of our Republic.

It is quite clear that it's mostly the working class who paid for all of the anti-democratic applications.

And the Netaş workers are carrying out their strike successfully to get their rights under all these unsuitable conditions and under the primitive pressure of the 1982 Constitution, 2821st and 2822nd laws and the Strike Regulation.

Netaş, Northern Electric Telecommunication A.C., (whose % 49 share belongs to PTT, and the rest to various structures and foundations-being Northern Telecom. Company in the first row) has become the strongest company in the telecommunication area in Turkey since its foundation in 1968

The specific profit of Netaş, which was 115 million L. in 1976, reached to a billion and 938 million in 1985. In spite of the incredible increase in their profits, the Netaş business'es refused the request of the trade unionists for a % 70 increase. But the same business'es had thanked the workers for doubling the yearly production in 1986. In the interviews which concluded with disagreement and started the strike, our union requested for these:

WAGES

<u>Old wages</u>	<u>Wages Requested</u>		+	Precedence indemnity equaling a 60-day-wage
	1 st year % 50,	2 nd year % 50		
612 TL.	918 TL.	1377 TL.		
0,79%	119 %	179 %		
1.45 D.M.	217 D.M.	326 D.M.		

<u>Old wages</u>	<u>Wages Requested</u>	
4.83 F Franc	724 FFranc	1087 F.Franc.
The proposal of the bussines'es		
1 st year % 31	, 2 nd year % 23	
801.72 ₺.	989,72 ₺.	
104 ¢	129 ¢	
189 D.M.	234 D.M.	
631 F.Franc.	779 F.Franc.	

SOCIAL RIGHTS

<u>Taken before</u>	<u>Union Request</u>	<u>Owner Proposal</u>
150.000.-₺.	260.000.-₺.(as sum)	180.000.-₺.(as sum)
195.50 ¢	338 ¢	234 ¢
355 D.M.	616 D.M.	426 D.M.
1184 F.Franc.	2047 F.Franc.	1417 F.Franc.

MANAGING REGULATIONS

Discipline Committee

We want two workers and two bussines'es in the committee and we want a periodically exchanging head for the committee. We want these committees to work democratically since they have been working like a punishment committee for the workers since 1980. In addition to these, we want these committess not to be limited with the collective agreement but to work continuously.

The bussines'es refused our managing proposals.

According to the report prepared by the Netaş bussines'es, the daily production sums up to 400 millions. If the requests of our union are accepted, the monthly sum of the wages and social rights for all of the workers is 800 millions (₺.). This shows that the owners refuse to give 1/15 of their monthly production, which is 12 billions, for the workers requests under the pressure of the government and for political reasons. Knowing that if the Netaş strike concludes with success, it will be an important gain for the Working class, the government is trying to impede with the strike by playing all its trumps, even by running over its own laws.

ILLEGAL OBSTACLES AIMED AT the NETAS STRIKE

1- Although the Otomobil-İş union took a managing type outharity the Netaş bussines'es. Left the saling departments of the company out of strike by using the blanks in the laws.

2- PTT which is a civil company and has % 49 share in Netaş is forcing its 150 telephone officers to work on the unfinished work of the striker mounter by threatening them. So, the government is trying to break the strike by using PTT

3- The bussines'es are breaking the laws by making 50 courser students work in the production of telephones.

4- The bussines'es-who put engineers in place of striking mounters for mounting the DMS (digital) type urban and suburban centrals-also brought mounters from Canada and made them work.

5- The cleaners, who are out of strike, are being obliged to work in the cafeteria and in loading and emptying businesses, and so are used as strike-breakers.

6- Although the laws completely forbid it, machines are taken out of the factory. It is proved that ^x/Bar (Cross-Bar) type centrals are taken out.

7- In order to prevent all these illegal applications, the necessary applications have been made to İstanbul Labor Course but without success. The last application we made to the 7th Labor Course of İstanbul-about the fact other workers are being made work in place of the strikers and that they should be stopped - is refused in spite of the reports of the experts which proved us.

8- On the other hand, PTT awarded a contract for 890.000 subscribers to I ~~11~~, even without publishing it in the official paper. While there's the Netaş with modern technology and qualified workers, the quick awardment to I ~~11~~ increases the doubts that the government does not wish success for the strike.

In spite of all of these obstacles put forward by both the government and the owners, the Netaş strike which has a specifically important place in the democracy struggle is going on successfully.

19 KASIM 1986

Heyecan dorukta NETAS'ın Ümraniye'deki merkezinde yüzlerce işçi toplandı. Grev pankartları işyerine asılırken, kadın işçiler de "gözcü önlüğü" giydiler. (Fotograf: Tunca BENGİN)

Büyük grev

- Türkiye'nin sayılı firmalarından biri olan NETAS'ta taraflar arasında toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanamayınca, işçiler dün "Ekmek, barış, özgürlük" sloganları arasında greve başladı
- SHP İstanbul İl yöneticileri, Otomobil-iş'in grevini desteklediklerini açıkladı

- PTT'nin üretim ve bakım hizmetlerinin önemli bölümünü üstlenen NETAS'ın Kanadalı Müdürü Cox, "Grev uzun sürerse, lokavta gidebileceklerini" söyledi, "Tecrübeliyim. Kanada'da başıma çok geldi" dedi

HABERİ 13. SAYFADA

Grevcilere sanatçı desteği Toplumun çeşitli kesimlerinden büyük ilgi göre NETAŞ grevi 22. gününü doldururken örnek v. dayanışmanın yeni örneklerini görüyor. Sinema sanatçısı Hale Soygazi ile tiyatro sanatçısı Deniz Türkali de başarı dileklerini iletmek için dün grevcileri ziyaret edenler arasındaydılar. Dün öğleden sonra Otomobil-İş Ümraniye Şubesi'ne gelen sanatçılar, burada bir süre yöneticilerle görüşerek grev hakkın da bilgi aldılar. Daha sonra Türkali, sendika lokalinde topluca bekleyen grevci işçilere "Yiğidin Aslanım" şarkısıyla seslendi. Tüm demokrasi güçlerini NETAŞ grevini desteklemeye çağıran Soygaz ise grevcilerin yalnız olmadıklarını vurguladı. Sanatçılar kısa konuşmalarının ardından işçilerle birlik te işyerine giderek her iki kapıda nöbet bekleyen grev gözcülerini ayrı ayrı kutladılar. Grevci işçiler gıda yardımı da yapan Hale Soygazi ve Deniz Türkali'nin dayanışma örneği, işçilerin sanatçıları sevgi gösterileri ve alkışlarla karşılayıp aynı şekilde uğurlamalarına yol açtı. (Fotoğraf: YAVUZ ŞİMŞEK)

- 1- The strike in Netaş is supported by the artists. Our famous film star Hale Soygazi and theater artist Deniz Türkeli visited the strike and wished them success.

Netaş grevcileri Valilikte Netaş grevinin 57. gününde taraflar dün Otomobil-İş'in Kadıköy'deki genel merkezin- de biraraya gelirken grevciler de İstanbul Valiliği'ni ziyaret ettiler. İşveren tarafının istemiyle öğleden sonra yapılan 1,5 saatlik toplantıdan sonuç alınmadı. Netaş Genel Müdürü L.A. Cox ile Otomobil-İş Genel Başkanı İlhan Dalkılıç'ın başkanlık ettiği heyetlerle masaya oturan taraflar karşılıklı "nabız" yokladılar. İşveren tarafı sendikadan yeni teklifler beklerken Otomobil-İş yöneticileri 19 aralıkta yapılacak toplantıda son tekliflerini bildirdiklerini, teklif verme sırasının işverende bulunduğunu savundular. Sonuç olarak toplantı, "grevin kime ne getirip götüreceği" tartışmaları ile herhangi bir ilerleme sağlanamadan son buldu. Öte yandan Netaş işçileri, İstanbul Valisi Nevzat Ayaz'ın "yurttaşların sorunlarını dinleme günü" olması nedeniyle dün sabah İstanbul Valiliği'ne geldiler. Kendilerini temsil eden 5 arkadaşları Vali Yardımcısı Necati Develioğlu ile görüşüp sorunlarını anlatırken grevciler İstanbul Valiliği önünde topluca beklediler. (Fotoğraf: YAVUZ ŞİMŞEK)

- 2- Our workers tried any logical way to solve their problems. A group of workers visited the provincial administrators and explained the problems to Vali.

3- The strike in Netaş is given serious support in the international platform. was among the ones interested in our strike.

Grevcilere bürokrasi duvarı

Grevci işçiler, işverenin yasaya aykırı olarak malzeme çıkarttığını saptamak için mahkeme mahkeme dolaşılar.

7. İş Mahkemesi'nden bir heyet dün işyerinde inceleme yaptı. Karar daha sonra açıklanacak.

İş-Sendika Servisi — Netaş grevinde grevci işçiler ve sendika, 3 gündür işverenin üç kamyon yüklü malzeme-yi çıkartmasını engellemek için çeşitli resmi makamlar ve yargının da içi olduğu bürokrasi ile boğuşuyorlar.

Malzeme çıkarma tartışması 3 gün önce ikisi sayısal santral malzemesi, biri telefon yüklü üç kamyonun iş yerinden çıkarılmak istenmesi ile başladı. Sonradan saptama ile yasaya aykırı olarak malzeme çıkarılmasının engellenemediğini ve bir işlevi olmadığını söyleyen işçiler, üç kamyonunun işyerinden çıkarılmak istenmesi üzerine toplu olarak fabrika önüne gelerek buna izin vermeyeceklerini bildirdiler. Görevli polisler önce işçileri uzaklaştırmak istediler ve şikâyetlerini resmi makamlara yapmalarını bildirdiler. İşçilerin malzemenin çıkarılmasının yasaya aykırı olduğunu ve dağılmayacaklarını bildirmeleri karşısında resmi görüşmeler başladı. Sendika avukatlarının yetkili işveren nüdürleri ile yaptıkları görüşmelerde işverenin çıkarılmak istenen kamyonlardan haberli olmadıkları bildirildi. Sayısal malzemesi yüklü kamyonlar boşaltıldı. Ancak telefon yüklü kamyonun çıkarılabileceği bildirildi.

Bu arada bir grup işçi, toplu olarak önceki gün Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne başvurarak müfettişlerle durumun saptanmasını istediler. Birandan da valilik ile yapılan görüşmede, işçiler ve sendikadan yasaya aykırılık iddialarının resmi raporlarla kanıtlanması, aksi halde malzeme çıkartmasına izin verileceği bildirildi. Müdürlükten ise eleman olmadığı gerekisi ile önce müfettiş gönderilmek istenmedi. Israr karşısında öğleden sonra işyerine gelen müfettişler, tespit işleminde sendika avukatını yanlarına almadılar. Valilik ile sendika arasında yapılan bir dizi telefon görüşmesi sonunda içeri girebilen avukat, tespit işlemine yetişemedi. Müfettişlere işverenlerin 23 stajyerin üretimde çalıştığını ve bunlarla 3 şefin birlikte ürettikleri telefon malzemesinin çıkarılmak istendiğini belirttikleri öğrenildi. Bunun üzerine sendika ve işçiler dün iş mahkemelerini kapı dolaşarak işyerinde tespit yapacak ve bilirkişi gönderecek bir mahkeme aradılar. Sonunda 7. İş Mahkemesi heyeti işyerine geldi. Kararı daha sonraki aşamalarda belli olacak. Şimdilik işverenin istediği malzemeler işyerinden çıkarılmadı.

Balfe, Netaş grevini sordu Avrupa Parlamentosu Grup Sözcüsü Richard Balfe, dün Türkiye'den ayrılmadan önce İran-
sit olarak geçtiği İstanbul Atatürk Havalimanı'nda Otomobil-İş Sendikası yöneticileri ile görüşerek, Netaş grevindeki gelişmeler hakkında bilgi aldı. Otomobil-İş Başkanı İlhan Dalkılıç, Netaş grevindeki tavrından ötürü hükümeti şikâyet etti. Hükümetin grevin bitmemesini, başarısız sonuçlanmasını istediğini ve kamuoyunda grevle ilgili olumsuz yargının yerleşmesi için her tür çaba içinde olduğunu söyledi. PTT'nin grev kuruculuk yaptığını, grev ile hak arama yolunun kapatılmaya çalışıldığını belirtti. Balfe'den sosyalist grubun gereken desteği vermesini istedi.

08. April 1982

Vinohradská 10 Prague 2

25 janvier 1982

LA TURQUIE SOUS LA «JUSTICE» DES GENERAUX

La FSM appelle toutes les organisations syndicales à multiplier les actions pour sauver la DISK, Basturk et ses camarades

A Istanbul le régime militaire juge des syndicalistes de tendances et d'opinions différentes qui dirigeaient une organisation syndicale bien connue de ses positions unitaires.

A Istanbul on juge la DISK qui n'a cessé de lutter depuis sa création pour le bien-être des travailleurs, la démocratie, l'indépendance nationale, la paix et pour un monde sans exploitation.

A Istanbul on juge arbitrairement les droits syndicaux fondamentaux, les plus élémentaires.

A Istanbul, au banc des accusés sont les travailleurs de Turquie, mais aussi ceux du monde entier.

Le procès d'Istanbul est un procès d'opinion profondément anti-syndical. Une parodie de justice où la défense est baillonnée et constamment menacée.

Il est aussi un défi au mouvement syndical international et ses composantes.

Ce procès sur lequel il est formellement interdit de s'en commenter en Turquie, se déroule à un moment où les organes placés par le régime militaire à

Ankara préparent à leur gré une nouvelle Constitution et de nouvelles lois sur les syndicats, portant atteinte à leurs droits et libertés, limitant leurs possibilités d'action dans la défense des travailleurs.

Les auteurs du coup d'Etat du 12 septembre 1980 s'étaient fixés comme objectif de mettre fin au terrorisme et à l'inflation.

L'acte d'accusation ne cite aucun acte de terrorisme de la DISK et de ses dirigeants.

C'est une aberration de prétendre freiner l'inflation envoyant les 52 syndicalistes à la potence.

La recette «anti-crise» du Fonds monétaire international et du grand patronat turc prévoyait entre autres le blocage du pouvoir d'achat des travailleurs et le contrôle, voire le démantèlement de leurs syndicats conséquents.

Les premières mesures des généraux ont été d'interdire les grèves de 130 mille travailleurs, de suspendre toutes les activités syndicales, d'arrêter les militants syndicaux, de fermer la DISK et ses syndicats affiliés.

Pour faire payer les frais de la crise aux travailleurs on menace la vie des dirigeants syndicaux en Turquie.

Démonstration éloquent de la fidélité à la manière de l'administration Reagan?

M. Ronald Reagan ne menace pas la Turquie de représailles économiques. Au contraire, il a fait annoncer à Ankara un peu avant l'ouverture du procès de la DISK, par son ministre de la Défense, que les généraux recevraient des dollars et des armes, en plus grande quantité encore.

L'octroi de facilités militaires sur le sol turc aux «Forces de déploiement rapide» n'aurait pas eu plus de succès avec la montée d'un mouvement populaire, aux premiers rangs duquel se plaçait la DISK.

Le Comité de la paix turc dont beaucoup d'avocats de la défense de la DISK en font partie n'est-il pas aussi menacé?

En fait le procès d'Istanbul concerne l'avenir des travailleurs et du peuple de Turquie, et aussi la paix dans cette partie névralgique du monde, située entre l'Europe et le Proche Orient.

Faire reculer le régime militaire, sauver les 52 dirigeants de la DISK de la mort, de la torture et de la prison, obtenir le rétablissement des droits et des libertés syndicales et démocratiques en Turquie sont les plus importantes tâches de la solidarité internationale des travailleurs.

La FSM n'a jamais cessé de soutenir l'ensemble des travailleurs de la Turquie, la DISK et ses syndicats affiliés dans leurs luttes, qui se déroulent aujourd'hui dans des conditions difficiles, mais courageusement comme en témoignent les «actions» récentes des métallurgistes de Karabuk et de Gulok.

La FSM se félicite de l'unanimité de l'ensemble des travailleurs et syndicats du monde entier dans leur soutien à la DISK et lance un appel pressant à multiplier les actions sous toutes les formes pour sauver la DISK, Basturk et ses camarades.

UNE MASCARADE DE PROCES

Selon le procureur militaire Takkeci il s'agit de la première partie d'un procès beaucoup plus large. D'autres procès contre les syndicats affiliés à la DISK et leurs militants et contre «toutes les organisations et personnes en unité d'action avec la DISK» s'ouvriront successivement. Le procureur militaire a annoncé qu'il y a déjà 2000 accusés et a ajouté sans scrupule que le nombre total des accusés dépassera «évidemment» ce chiffre.

L'acte d'accusation préparé par le colonel Takkeci, procureur militaire bien connu pour ses positions profondément anti-démocratiques et anti-communistes, est volumineux de 817 pages. Cependant comme tous les observateurs sérieux l'indiquent, cet acte d'accusation est nul sur le plan juridique. Par son contenu il constitue sans ambiguïté un procès d'opinion, un procès purement politique et anti-syndical.

«Agissant avec le but d'instaurer la dictature du prolétariat et d'établir le socialisme, les dirigeants de la DISK, en tant que membres d'une organisation marxiste-léniniste, révolutionnaire et illégale, auraient tenté de renverser l'ordre constitutionnel et étatique, les institutions fondamentales de l'Etat par des méthodes révolutionnaires et sous la direction de la DISK transformée en une organisation politique de la classe ouvrière». A partir de cette conclusion de l'acte d'accusation le procureur militaire demande l'interdiction définitive de la DISK et la peine de mort contre ses 52 dirigeants en vertu de l'article 146 du Code Pénal Turc qui stipule: «Quiconque a essayé par la force d'altérer, de changer ou d'abolir l'ensemble ou une partie de la Constitution et de renverser l'Assemblée Nationale ou de l'empêcher de remplir ses devoirs, sera puni de la peine

L'argumentation du procureur militaire ne comprend que des extraits des statuts, des documents et des déclarations de la DISK et la citation de ses activités bien connues (manifestations et grèves contre la montée du fascisme, pour les libertés démocratiques et syndicales, célébration du 1er Mai) qui s'échelonnent entre 1967

(année de fondation de la centrale) et le 12 septembre 1980, date du coup d'Etat militaire, période où la DISK a été une organisation syndicale parfaitement légale, soumise au contrôle des gouvernements. L'accusation ne repose sur aucun fait précis, aucune preuve, aucun argument juridique réel. Le colonel Takkeci a beaucoup de mal pour parvenir à qualifier la DISK d'organisation terroriste. Aucune preuve n'existe à ce sujet, car la DISK s'est maintes fois manifestée comme une organisation anti-terroriste. C'est pourquoi le procureur s'efforce d'employer une logique des plus primitives au monde. Selon lui, se déclarer pour le socialisme constitue la condition nécessaire et suffisante pour que la DISK soit une organisation illégale, marxiste-léniniste et terroriste. Toute l'accumulation de ses «preuves» pour conclure que la DISK avait bien l'intention de renverser le régime et que l'intention équivalant l'action, ses dirigeants tombent sous le coup de l'article 146 du Code Pénal. Ils en étaient, selon lui, à la recherche des moyens nécessaires pour accomplir leur «crime» et avaient bien l'intention d'employer la force puisque, toujours selon le procureur, l'emploi de la force est inhérent à la nature même du marxisme-léninisme, même si aucune preuve matérielle d'une telle intention n'existe.

Par contre un examen plus détaillé des accusations formulées permet de mettre en évidence le fond véritable de ce procès. Se déclarer de la classe ouvrière, accepter le principe de la lutte des classes, se prononcer pour la suppression de l'exploitation de l'homme par l'homme, appliquer la centralisation démocratique, appeler toutes les forces démocratiques à s'unir dans un front anti-impérialisme, revendiquer l'indépendance nationale, des nationalisations et la réforme agraire... selon le procureur tout cela n'a rien à voir avec les intérêts économiques et sociaux des travailleurs et prouve que la DISK est un parti prolétarien visant à renverser par la force l'ordre établi. C'est pourquoi il explique dans son réquisitoire que la DISK, même si elle n'a pas précisément accompli les délits cités dans les articles 141, 142 et 146, constitue

par son existence même, un danger qui justifie les poursuites entreprises.

Oui, la DISK constitue un véritable danger contre la surexploitation des travailleurs turcs par le capital monopoliste local et international. Le procureur lui-même reconnaît que la DISK «s'est développée en assurant à ses adhérents des moyens matériels plus importants par rapport aux autres centrales, à partir de sa position ferme pendant les négociations collectives». C'est cette attitude qui est reprochée à la DISK. C'est son syndicalisme unitaire de classe et de masse qui est mis en cause. En effet le procureur l'avoue ouvertement dans son acte d'accusation: «De deux conceptions syndicales, celle qui prend comme base non pas le révolutionnarisme mais le réformisme, et qui préconise la collaboration entre les classes, c'est-à-dire le syndicalisme de collaboration reconnu par nos lois, est refusée par la DISK. La DISK accepte ouvertement le syndicalisme de classe et de masse».

D'ailleurs c'est l'acceptation de cette conception qui permet l'unité combattive de la DISK qui, loin d'être un parti politique, regroupe à tous ses niveaux des militants d'opinions politiques différentes.

De par sa nature le procès de la DISK est historique. En ce sens qu'on veut condamner à mort non seulement les 52 dirigeants d'une organisation syndicale authentique, unitaire, forte du soutien de larges masses travailleuses, mais en même temps une conception syndicale qui anime des millions et des millions de travailleurs dans le monde entier. C'est une agression sans précédent contre les libertés syndicales, le syndicalisme démocratique de classe, engagée par un régime militaire qui envisage tout pour faire payer les frais de la crise aux travailleurs.

La condamnation de la DISK et ses dirigeants encouragera les fauteurs de la guerre froide, de la tension internationale et les tendances anti-ouvrières et anti-syndicales dans les pays capitalistes. C'est pourquoi faire reculer le régime militaire en Turquie, sauver la DISK, Basturk et ses camarades est l'affaire sans exclusive de tous les travailleurs du monde.

**LIBEREZ
IMMEDIATEMENT
DISK
BASTURK
ET SES CAMARADES**

**FEDERATION
SYNDICALE
MONDIALE**

DISK

DISK

DISK

DISK

RELATIONS DE LA DISK AVEC LA FSM

Dans l'acte d'accusation une partie est consacrée à l'analyse des mouvements syndicaux dans le monde et aux relations internationales de la DISK. La DISK est accusée d'avoir des positions communes avec la FSM, en ce qui concerne par exemple les sociétés transnationales et l'OTAN. Pour l'accusation, le seul fait que la DISK ait des contacts avec la FSM, les syndicats des pays socialistes, la CGT de France et la CGIL d'Italie constitue une preuve de culpabilité. Rappelons que la DISK est autonome sur le plan international. Elle a formulé sa demande d'affiliation à la CES en 1974. Elle entretient de bonnes relations avec la FSM. Parmi ces syndicats affiliés il y en a qui sont membres des Fédérations Professionnelles de la CISL. Basturk est membre du Comité Exécutif du PSI. La majorité des syndicats de la DISK sont affiliés aux UIS. Parmi les 52 il y a aussi un commissaire aux comptes de l'UIS-Chimie.

INTENSIFIER LES ACTIONS DE SOLIDARITE SOUS TOUTES SES FORMES

□

Pour exiger la vie sauve et la liberté pour les 52 syndicalistes et l'annulation du procès, adressez de toute urgence les messages et pétitions:

□

GENERAL KENAN EVREN
CHEF DU CNS
ANKARA

□

TRIBUNAL MILITAIRE
2 NOLU S. YÖNETİM MAHKEMESİ
İSTANBUL

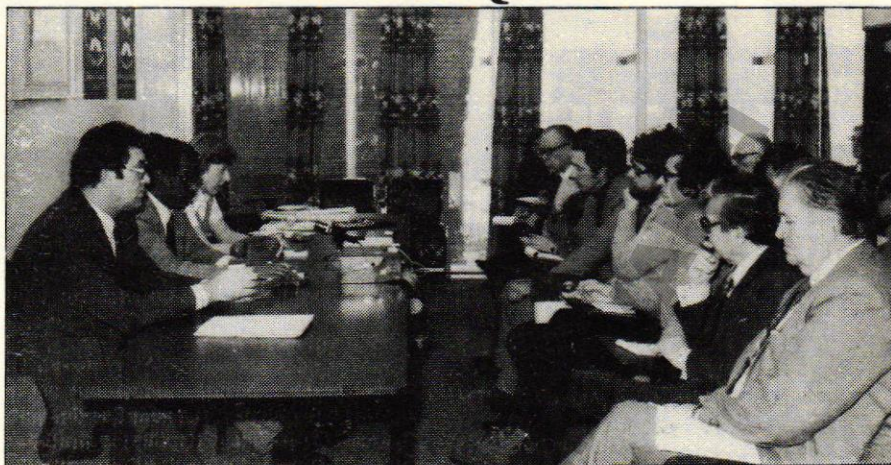
□

Envoyez des délégations aux ambassades de Turquie, des observateurs aux audiences du procès.

□

INTERVENEZ AUPRES
DE L'OIT!

HALTE A LA REPRESSION EN TURQUIE

Le 13 janvier dernier Ibrahim Zakaria, Secrétaire général par intérim de la FSM, a tenu une conférence de presse à Prague, au siège de la FSM, à laquelle ont participé des dizaines de journalistes de la presse tchécoslovaque et étrangère.

Le camarade I. Zakaria a notamment souligné le soutien accru des Etats-Unis au régime militaire en Turquie parallèlement à l'intensification de la répression contre les syndicats et les forces démocratiques. Renouvelant la protestation énergique de la FSM contre la violation flagrante des libertés syndicales et démocratiques en Turquie, I. Zakaria a appelé le mouvement syndical international et l'opinion publique démocratique à intensifier les actions de solidarité avec les syndicalistes turcs emprisonnés, torturés et menacés de mort.

Le mouvement syndical condamne résolument la persécution en Turquie

Le mouvement syndical dans son ensemble proteste énergiquement contre la répression des syndicalistes en Turquie. La CISA vient d'appeler ses organisations affiliées de renforcer la solidarité.

Dans une déclaration, le Conseil Central des syndicats soviétiques condamne résolument la répression judiciaire qui se prépare contre la DISK, ses dirigeants et ses militants, véritables défenseurs des intérêts fondamentaux des travailleurs turcs.

Les travailleurs soviétiques syndiqués exigent que soit mis fin aux poursuites et répressions contre les dirigeants et les militants de la DISK et ses organisations membres.

La FDGB de la RDA «exige à nouveau énergiquement la libération immédiate et inconditionnelle de tous les syndicalistes emprisonnés ainsi que le rétablissement des droits syndicaux et démocratiques».

Témoignages de représentants de la FSM

La FSM était présente à l'ouverture du procès de la DISK. Elle était représentée par le camarade Christian Michel, Secrétaire de l'UIS-Fonction Publique et Maître Frédéric Weyl (AIJD). La CISL et la CMT avaient envoyé aussi des juristes comme observateurs. Rentrés de leur mission Maître Frédéric Weyl a organisé le 29 et le 30 décembre des conférences de presse, respectivement à Paris et à Bruxelles. Le camarade Christian Michel a fait de même le 30 décembre à Berlin.

Les premières audiences ont eu lieu les 24, 25 et 30 décembre. Selon les observations de la délégation de la FSM elles se sont déroulées de la façon suivante:

Des mesures de sécurité draconiennes étaient prises à l'intérieur et à l'extérieur du centre sportif transformé en tribunal militaire à Istanbul. Les inculpés ont été amenés de la prison les menottes aux poignets. 75 avocats turcs, notamment des dirigeants de barreaux, étaient présents pour assurer une défense collective. Dès le début du procès le procureur et les trois juges militaires se sont engagés délibérément à violer les droits de la défense en décidant d'appliquer les législations de temps de guerre. De vives discussions ont surgi à cause de cette décision, qui se sont poursuivies pendant ces trois audiences. Les législations de temps de guerre limitent considérablement les droits de la défense et permettent aux juges d'expulser les avocats et les inculpés de la salle. Pendant la première audience le bâtonnier du Barreau d'Istanbul a été expulsé de la salle. Pour protester les autres avocats l'ont suivi, en quittant la salle. Mais les juges se sont permis sans se soucier de continuer et même de prendre la décision d'arrêter dix des accusés qui comparaissaient librement. Cette décision a été prise par le président du tribunal alors même que le réquisitoire qui demande effectivement ces arrestations n'avait pas encore été lu. Au cours de la seconde audience, un accusé (Riza Güven) a été expulsé de la salle par les militaires pour avoir tenté de faire état des tortures qu'il avait subies. Au cours de la troisième audience deux avocats (dont l'ancien ministre de l'intérieur d'Ecevit) qui demandaient la parole ont été expulsés. Ils ont été suivis par leurs collègues.

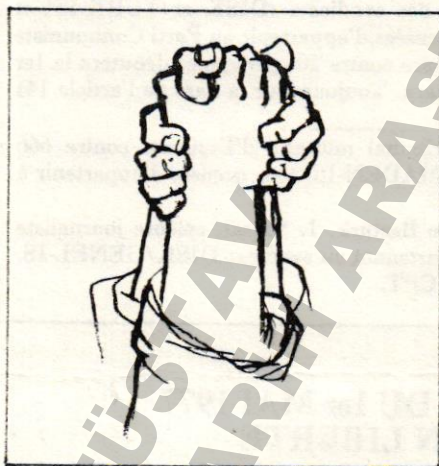
«Le fait que l'audience soit poursuivie en l'absence de tout représentant de la défense est, lui aussi, parfaitement illégal, disait le bâtonnier, nous n'avons jamais vu cela. En réalité, ce procès se déroule en l'absence de toute légalité. Chaque système a ses propres lois qu'il soit démocratique, autoritaire ou fasciste. Il respecte ses lois, bonnes ou mauvaises, et s'appuie sur elles. Mais, dans ce cas, il n'y a vraiment aucune base juridique. La défense, dans de telles conditions, est presque impossible à assurer. Cependant, nous continuerons bien que nous soyons nous mêmes menacés».

A PARIS

A la conférence de presse de Maître Weyl à Paris prenaient part aussi la CGT et Kemal Daysal, membre du Bureau exécutif

de la DISK, et Mehmet Karaca, Président du MADEN-IS.

«La façon dont se déroule le procès, a dit Joannes Galland, secrétaire confédéral de la CGT, inspire les plus grandes craintes. Et il ne s'agit pas là de rumeurs ou de suppositions, mais de faits réels». Dans sa déclaration du 27 décembre, J. Galland notait en outre: «Depuis plus d'un an sévit en Turquie un régime de dictature issu d'un coup d'Etat militaire. Après les attentats et les crimes commis contre des personnalités progressistes et, notamment, l'assassinat de Kemal Turkler, fondateur de la centrale syndicale DISK, après les arrestations et les tortures infligées aux emprisonnés, la grande bourgeoisie de ce pays, incapable d'étouffer la progression d'un large mouvement populaire contre l'austérité, a délibérément fait appel à la force armée soutenue par l'alliance atlantique et l'impérialisme nord-américain. (...)

Aujourd'hui un nouveau crime se prépare. (...)

Des informations qui nous parviennent sur le début de ce procès inique et de son déroulement, apparaît une volonté délibérée de confirmer une sentence capitale préméditée de sang-froid. (...)

Pour sa part, la CGT va prendre des dispositions concrètes et appropriées auprès des autorités turques pour sauver la vie de ces 52 militants de la centrale amie de la DISK.»

Au cours de la conférence de presse Maître Weyl a relaté les deux premiers jours du procès, insistant sur les atteintes graves portées par le tribunal militaire aux droits de la défense. Il a souligné que l'acte d'accusation reposait uniquement sur les activités développées par la DISK à l'époque où elle était parfaitement légale et ne mentionnait aucun acte de violence. Il a ajouté que l'article 146 du CPT sur lequel repose l'accusation devrait plutôt s'appliquer aux auteurs du coup d'Etat. En effet les généraux ont pris le pouvoir par la force, dissolu l'Assemblée Nationale et tous les partis politiques, suspendu la Constitution et en préparent actuellement une autre à leur gré.

Maître Weyl a rappelé que toutes une série d'autres procès sont actuellement en cours ou en préparation en Turquie.

A BRUXELLES

A la conférence de presse organisée le 30 décembre à Bruxelles étaient présents

Maître Weyl et François Vandroogenbroeck qui a été à Istanbul au nom de la CGT. Leurs témoignages se confirmaient.

De nombreux procès qui s'ouvrent en Turquie concernant en fait des organisations qui, de tout temps, ont condamné un terrorisme dont leurs membres furent souvent les premières victimes, et qui se voient maintenant reprocher d'être, en quelque sorte, les «inspireurs» de ce terrorisme. «C'est comme si les centrales syndicales italiennes se voyaient accusées d'avoir inspiré les actes des Brigades Rouges» devait commenter Maître Weyl.

Selon les observateurs, le procès de la DISK a surtout pour but de préparer le terrain à une nouvelle législation, beaucoup plus restrictive à l'égard des syndicats, et à la mise en place de syndicats fantômes.

Les avocats qui plaident au procès de la DISK sont menacés eux-mêmes de poursuites: le procureur militaire estime en effet sur la base des articles 141 et 142, qu'ils «soutiennent l'idéologie de leurs clients».

«Le sort des 52 dirigeants de la DISK, mais aussi celui des milliers de démocrates actuellement emprisonnés ou poursuivis devant les juridictions militaires dépendra directement de l'intérêt que leur manifestera l'opinion publique internationale», ont conclu les juristes.

A BERLIN

Christian Michel, Secrétaire de l'UIS-Fonction Publique, a fait part de ses observations lors d'une conférence de presse qu'il a donné le 30 décembre à Berlin (RDA):

«Les forces militaires qui quadrillent le centre omnisport aménagé en salle d'audience, les tentes de l'armée dressées pour les contrôles d'identité, les barrières qui dans la salle d'audience isolent les accusés de leurs avocats, la présence de soldats en armes dans l'enceinte du tribunal, attestent de la volonté du tribunal et du régime militaire de tout mettre en œuvre pour briser la DISK et la résistance des travailleurs au coup d'Etat du 12 septembre 1980.

Le 1er jour, les avocats ont été expulsés du procès pour avoir protesté contre toutes les irrégularités. Ce n'est qu'au prix d'un combat permanent, digne des plus grandes éloges, qu'ils parviennent à pouvoir accomplir une partie de leur tâche. Une partie seulement, car tout contact personnel avec les accusés leur est interdit, ils ne peuvent communiquer qu'en présence de militaires armés.

Les tortures ont été violemment dénoncées. L'un des accusés a été expulsé du tribunal pour avoir révélé les sévices affrontés. Tout montre que le but de ce procès est de détruire la DISK, l'outil que se sont donnés les travailleurs pour défendre leurs droits. Pour faire appliquer le traitement proposé par le Fonds Monétaire International, le pouvoir veut briser la résistance des travailleurs et supprimer toute liberté syndicale.

Nous faisant l'écho des parents des emprisonnés, des défenseurs, nous demandons que l'opinion publique internationale, les travailleurs condamnent le procès des dirigeants de la DISK, exigeant leur vie sauve, leur libération et le rétablissement des libertés syndicales et démocratiques.»

- Le Mouvement Syndical Mondial, Nos.: 3,5,6,7,9 (1981);
- Flashs sur le monde syndical, Nos.:1-2,6,7,8,11,13,15,17,19,21 24,28-29,31,36,48,50,51 (1981);
- Communiqués de presse, Nos.: 31,36,53,83;

IN THE FACE OF THE REAGAN ADMINISTRATION'S DEFIANCE

Protests against President's Reagan decision to manufacture the neutron bomb are daily becoming stronger and more numerous. From the United States to Hiroshima, passing through Japan, Italy, France, Great Britain, Austria, Scandinavia and Latin America, from the World Peace Council, the WFTU, from huge mass demonstrations in the FRG, in short from everywhere we hear a categorical «NO!» to the inhuman weapon and the disgraceful cold-war policy of the US President. In the face of the imminent danger, the WFTU called upon all its members and friends, all international, regional and national organisations to summon their strength to impose the repeal of this decision, the opening of serious negotiations to stop this new escalation, take specific steps to limit armaments and guarantee the security and independence of all nations.

Despite the declarations of Mr. Reagan and his followers, despite the arguments of the bomb's apologists and supporters the neutron bomb is a death weapon. 80% of its energy is transformed into radiation that is fatal for man. 420 metres from the centre of the

explosion, destruction is total. Radiation kills within two days. At 900 metres only living creatures are destroyed. They die within six days. At 1200 metres, death follows within a few weeks.

Obviously all the false arguments that crop up here and there are only intended to hide the real nature of the cold-war instrument that the man at the White House wants to position.

To avoid a new Nagasaki and Hiroshima, all men of good will, all peace-loving people who cherish the future of mankind, must mobilise to stop the hand of the warmongers. Let resistance to deadly plans, to neutron death grow stronger everywhere.

It has become a habit with Washington to cover their adventures by declarations about supposed threats to US «national interests» anywhere in the world, on all continents.

Official representatives of many countries — Sweden, Denmark, Finland, Austria, Mexico, Mozambique etc. — have criticised this dangerous step of the American Administration.

Opposition to the neutron bomb steadily growing

FRANCE

The confederal bureau of the CGT declared in a communique that «President Reagan's decision to manufacture and stock the neutron bomb has provoked very strong reactions among the people in most countries in Europe and in the world, including the United States».

The CGT «reproves this new escalation of the arms race, which is a serious danger to peace». «Security in Europe», continues the workers' centre, «will not be achieved through the arms race and the manufacture of new highly sophisticated weapons that stand for an enormous wasting of human, material, raw material and energy resources. Security in Europe will be achieved through peaceful coexistence, detente, disarmament and cooperation of nations.»

«We fight against the neutron bomb and for the opening of serious talks that will result in specific arms limitation measures and will, moreover, guarantee the security and independence of every nation.

«European workers are directly concerned. This is why we believe that all peace-loving trade unionists in Europe should unite their efforts to prevent the

manufacture of the neutron bomb, to promote detente, peaceful coexistence and cooperation between nations.»

In this spirit the CGT «is ready to work for and consider every possible united trade union action on an European scale in order to eliminate the danger of war and preserve peace, this essential condition for the social advance of all nations», ends the CGT communique.

NO to the «humane» neutron bomb...

Georg Fuchs, Austrian physicist and doctor, president of the International Peace Institute, declared: «Having worked on problems of radiology for years, I am able to assess with some competence the extent of the danger represented by the neutron bomb. The radiation of a 2 to 3 thousand rems (radioactivity units) neutron charge affects the human brain in such a manner that the victim dies within the next two hours. Even an «infinitesimal» radiation, one hundredth of a rem, condemns man to suffering and death — many years after irradiation cancer will break out in his body. Such is the «humane» neutron bomb.»

Call to the American people

In a call to the American people, survivors from Nazi extermination camps point out that a heavy responsibility would fall on the men and women in the United States were they to allow their President to carry out his criminal plans. «Do not let yourselves be led on a road of madness that would know neither victors nor vanquished, only dead bodies and stretches of desert,» stresses the call. The survivors from Nazi concentration camps voice their «high hope that reason will prevail in the ranks of the American people». Their anguished call upon all mankind is in the same spirit.

Weapon intended to make war

The neutron bomb is not simply a new variant of nuclear arms. It is meant for a «limited» nuclear war either in Europe or in a developing country. This is emphasised in a declaration published in Washington by the coalition of organisations and groups against war. The Reagan Administration's decision to manufacture the neutron bomb will have a serious impact on national economy with its chronic difficulties. The coalition announced that it will organise pickets outside the White House on August 27. This will be the beginning of a US mass movement for the total ban of the neutron bomb. Protest meetings and demonstrations against nuclear weapons are planned in dozens of American cities.

Trade unions: let us unite our efforts for peace

Mass organisations of the working class and the trade union movement as such are of great significance in the broad campaign of protests against Reagan's criminal decision. As the WFTU has already pointed out, it is an act of hostility towards the workers, the unions and the whole of mankind.

Millions of trade unionists add their sharp protests against Reagan's decisions to those voiced at many meetings and demonstrations of democratic and progressive forces in various countries. Many trade union organisations and leaders have loudly proclaimed their categorical opposition to Washington's militarist plans. They launched a pressing call to their members to join all other peace and progressive forces in a vast opposition movement against the US militarist policy. The aim of this movement is to prevent the implementation of the decision to manufacture the neutron bomb and to impose serious talks about the limiting of the arms race.

PERU

Washington needs the neutron bomb to continue its policy of military blackmail,

declared the country's most important trade union centre — the General Confederation of Peruvian Workers — CGTP.

IRELAND

Called by the organisation «Campaign for nuclear disarmament», a demonstration took place outside the United States Embassy in Dublin to demand the cancelling of Reagan's decision to manufacture the neutron bomb. The participants sent a letter to the American President in which they point out that the decision was taken at a time when the Soviet Union urgently called upon the United States to open talks on the limitation of nuclear arms, at a time when the aggressive policy of the American government is meeting with an ever firmer opposition in the West European countries.

BUILDING TUI

The TUI of Workers in the Building, Wood and Building Materials Industries

sent a letter to President Reagan categorically censuring, on behalf of its 16 million members, the decision to manufacture the neutron bomb and demanding its revocation, as well as steps towards detente, disarmament and peace in the world. In an appeal to building workers, to member and friendly organisations the TUI calls upon them to continue actions that will help stop the manufacture of all types of nuclear arms.

GREAT BRITAIN

Britain's biggest union — the Transport and General Workers' Union — submitted a draft resolution with an agenda for a discussion on peace and disarmament at the forthcoming annual TUC conference to be held in Blackpool from September 7 to 11. In this draft resolution the TGWU rejects the basing of cruise and Trident missiles in Great Britain and of neutron arms in Europe.

USA

More money for arms and less for social needs

According to figures from the US Bureau of Statistics, the number of people under the poverty line is growing: in 1980 13% of Americans were in this category, i.e. 1.3% more than the previous year. It is typical of the United States that among Americans of African or Latin American origin the percentage is much higher — double the national average.

According to the same source, inflation is felt most by the broad strata of the population: compared with 1979, the purchasing power of an American family dropped by 5.5% in 1980. The official report admits that the inflation rate is substantially higher than the rise in wages.

The new federal budget, recently signed by President Reagan, will emphasise even more the polarisation of American society, because it will further increase the inequality between the poor and the rich. The system of taxes favours big business. The White House strategy is simple: dollars in capitalist hands are a «paying investment», whereas money spent on social needs is «lost».

In addition, the American government needs considerable financial means for its vast arms programme. In this field the White House will admit of no economies. Because taxes for big business are going down, the required money will have to be saved at the expense of social services, education and public health. Social security in the United States has been reduced to the state, in which it was fifty years ago.

Medical and hospital costs will be doubled. Clearly, the economically weakest social groups will suffer most.

The unemployed are equally victims of cuts in social expenditure. In a single state, Michigan, 230,000 unemployed who were on the dole, will be hit by the new measures. Last July, Michigan had the highest unemployment rate in the whole United States — 11.8%. And, once more, the situation will profit the rich. They will «save» 3.4 million dollars a week in taxes — a sum that would provide a substantial part of the money needed to pay out unemployment benefits in Michigan.

On such a strategy President Reagan wants to base a «healthy» economy. When commenting on the budget, President Reagan declared that its purpose was to «give American economy back to the American people».

Facts, however, speak of different language. A section of society will realise enormous profits to the detriment of the rest of society. President Reagan is not concerned either about the unemployed whose benefits will be cut by 1.4 milliard dollars or the 1.2 million students who now can count only with their parents' help during their long studies; he cares neither about the 3 million old people whose pensions will go down nor the millions of ordinary Americans who will have to buy less and who will be unable, should they suffer from a serious work accident, to retrain for another job that would guarantee them a decent life.

Stop the undeclared war of the South African racists against Angola

The South African army has once more carried out a new and serious armed incursion into the territory of the People's Republic of Angola. Over 45,000 South African soldiers, mercenaries and counter-revolutionaries in alliance with the sinister Jonas Savimbi, supported by dozens of Mirage and Buccaneer fighter planes, 32 tanks and 82 armoured cars have bombed and shelled several Angolese towns — Xangongo, Mongua, Cuamato, Humbe, Nejome, Mucope, Anhaca etc. — and destroyed hamlets, roads, bridges, factories and other property of the young republic. There were considerable losses in human lives — old people, women and children — among the civilian population in Angola's southern regions.

This new large-scale provocation of the South African racists and fascists, supported by bands of mercenaries of the traitor Savimbi and others, bespeaks the blind hatred in which the Pretoria leaders in particular and international imperialism in general hold this young African republic that has courageously taken the non-capitalist road of development and is building a new and more equitable society — a socialist society.

Fierce combats continue between the invaders and the Angolan people's troops more than 150 km inside Angolan territory.

In the face of these repeated acts of aggression that also affect Mozambique, Zambia and the other front-line states, the Angolan President Eduardo Dos Santos requested the UN Secretary General, Mr. Kurt Waldheim, to immediately intercede and neutralise the plots of the aggressors in accordance with Article 51 of the UN Charter — this article actually authorises an attacked country to ask for external assistance.

The recent armed adventure of the South African racists in Angola is a logical continuation of the undisguised intentions of the Pretoria ruling team to destabilise the Luanda progressive regime. South African racist forces have, in fact, been for years now harrasing this young republic — air-raids almost every week, airborne commandos dropped on its borders, acts of sabotage in its factories and ports, destruction of communications, brutal killings of peaceful populations, burning down of villages and hamlets, even the occupation of some areas of Angolan territory.

All this is only possible because of the complicity and guilty silence of the West, especially of the United States of America — they openly support the Pretoria racists and provide them with economic and military assistance in order to continue their

systematic plunder of the immense wealth of Namibia and South Africa.

In the face of the undeclared war against an independent and sovereign state, the Organisation of African Unity — OAU — has once more, at its meeting on the Western Sahara, branded the South African acts of aggression against Angola, where today several towns have either been destroyed or occupied by racist troops, and has put the case before the UN Security Council.

In its various messages to the General Secretaries of the United Nations, the OAU and the OATUU, the WFTU expressed the deep concern of the world trade union movement over the tension created and maintained by the Pretoria racists — tension that seriously threatens the states and nations in the region, as well as world peace in general — and requested that appropriate provisions be made and steps taken at various levels to immediately stop the provocations and aggressions by South Africa and to safeguard the independence and territorial integrity of the states in that region, as well as social progress of the workers' and peoples. In a press communique the WFTU, having recalled the terms of its statement of August 20, 1981 and the tragic events that today are the lot of the heroic Angolan people, urgently called upon the entire world trade union movement to undertake coordinated and converging solidarity actions.

TELEGRAMS TO THE ICFTU AND THE WCL

In a telegram to the international trade union centres ICFTU and WCL, the WFTU branded the serious situation created by South Africa's aggression against Angola. It demanded greater and effective solidarity of the entire trade union movement, regardless of trends, and the furthering of concerted and convergent actions in defence of Angola's independence and for the granting of independence to Namibia, in line with the decisions of various international trade union conferences against apartheid, including the boycott of South Africa.

Work protection

In the Mongolian People's Republic the workers', agricultural workers' and employees' right to health and work safety is guaranteed by law. To protect this right is the duty of state bodies, trade unions and other social organisations.

Budget provisions for improving working conditions and work protection are regularly being increased. In the period 1975-1980 the money set aside for this purpose exceeded by 77% the means spent in the five preceding years.

To defend the legitimate rights and vital interests of the workers and to actively contribute to the improvement of their living and working conditions remains the chief task of the Mongolian trade unions' activity. Because of the rights stipulated in law, the Central Council of Mongolian Trade Unions is involved, either autonomously or in concern with the appropriate state bodies, in the elaboration of work protection programmes, in the perfecting of their supervision and control and in technical inspection.

In 1980, technical inspectors of the trade unions inspected practically all enterprises in the country: during this control they noted various infractions and shortcomings in the application of regulations on safety and hygiene at work; necessary steps were taken to eliminate the possible causes of industrial accidents and occupational diseases. More and more trade union activists take part in the inspection of enterprises and workshops — today one third of all activists are involved in these activities.

In 1977, the Central Council of Mongolian Trade Unions set up a research laboratory for the study of work protection. Its main duty is to help improve working conditions and work protection in the enterprises and organisations. The endeavours of management, trade unions and state supervisory bodies were highly successful. During the period of the 6th five-year plan the number of industrial accidents, per 1000 workers, dropped by 22% compared with the period 1971-1975.

In all measures concerning work protection of the workers, members of collective farms and employees, particular attention is paid to working women and young people.

Thanks to an initiative of the trade unions, a general survey is now under way throughout the country to establish the working and living conditions of working women and their free-time activities.

In the Mongolian People's Republic no matter that concerns the living and working conditions of its citizens can be resolved without the participation of the trade unions.

UGTA DELEGATION AT WFTU HEADQUARTERS IN PRAGUE

On August 26, 1981, a delegation of the General Union of Algerian Workers, UGTA, visited WFTU headquarters in Prague.

Welcoming the delegation, Jan Nemoudry, WFTU secretary, stressed the close fraternal links existing between the two organisations. The heads of several WFTU departments were also present at the meeting. During the friendly and cordial talks Jan Nemoudry spoke of the struggles waged by the two organisations; struggles that concern such matters as development, land reform, the New International Economic Order, solidarity, the national liberation struggle and the struggle against imperialism and the transnationals. The WFTU confirms once more, Jan Nemoudry pointed out, that it is ready to continue the fight with the UGTA in defence of the workers' interests.

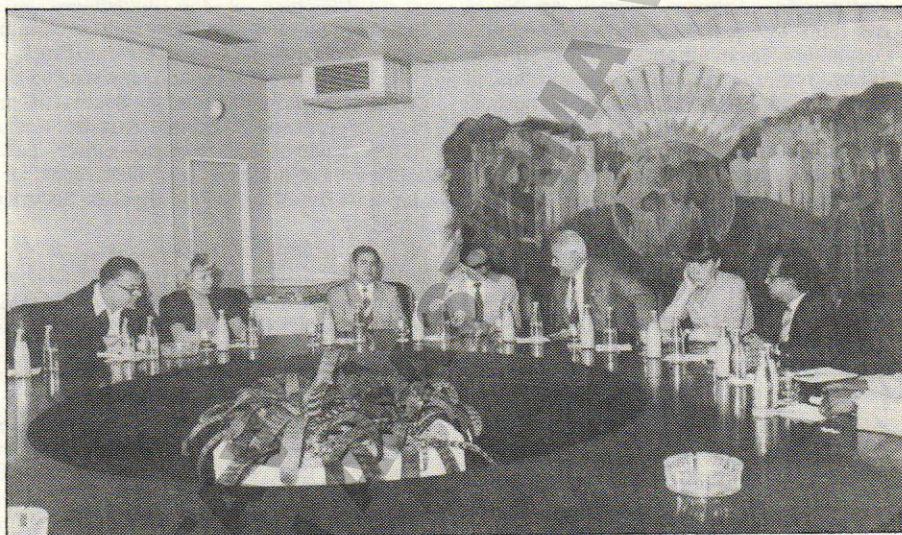
Speaking on behalf of the Algerian delegation, brother L.M. Kallaba, UGTA secretary, thanked the WFTU hosts for their warm welcome and gave them the greetings of the UGTA leadership. He then described in some detail the situation in Algeria: the commitment of the workers to the building of a new Algeria, to the consolidation of the achievements of the Revolution since the people's victory over French colonialism in a struggle that involved heavy sacrifices of the Algerian people, as well as to the struggle against international imperialism and the transnationals. In this context he thanked the WFTU for the solidarity it has always extended to the Algerian workers and people in the most difficult periods of their history. Brother Kallaba mentioned the somewhat difficult geographical position of Algeria: the country, both Arab and African, has hostile neighbours — reactionary regimes devoted to imperialism and the transnationals. He then branded the policy of American imperialism which, today, tries to frighten the peoples with the neutron bomb. «Faithful to the decision of its Congresses», brother Kallaba pointed out, «the UGTA has established relations based on the principles of struggle and solidarity with all progressive trade union organisations in the world. It fights without respite on an Arab, African and world scale. Its stands are internationally known.» In conclusion, brother Kallaba declared: «The struggle is long and difficult but worth while.»

Brother Nemoudry thanked for the warm words about the WFTU. He mentioned the debates of the 32nd session of the WFTU General Council, held last July in Budapest, and its important decisions about preparations for the 10th World Trade Union Congress, which will take place in February 1982 in Havana, Cuba. This Congress, brother Nemoudry said, will be an open one and it will thoroughly discuss crucial contemporary issues that concern the workers in the whole world: the struggle against imperialism, the transnationals, questions of unity, workers' solidarity, unemployment, attacks on trade union and democratic rights, detente and peace, the struggle against armaments and war, hunger, illiteracy etc... «We shall be happy to have you with us at the Congress», said brother Nemoudry.

He then severely criticised the policy of international imperialism and its continuing provocations: Libya, Angola, the

Middle East, the events in Morocco and the Western Sahara, in Turkey and El Salvador, in southern Africa and elsewhere. He pointed out that we must pay careful attention to all these events and be vigilant. We must take the offensive in order to safeguard the rights and demands of the workers. In this struggle our member organisations are in the vanguard of the solidarity movement. We also closely follow the events in France, especially the

problem of immigrants, in the FRG, Belgium, Great Britain, Latin America, Asia and Africa. We give our solidarity everywhere it is needed, as in the case of Lebanon, Palestine and Libya. In conclusion, the two delegations once more confirmed that in line with their common interests they wish to strengthen and expand their fraternal relations and then wished one another much success in present and future activities.

The Algerian guests during a friendly discussion with the WFTU delegation

TUI Transport

3rd International Seminar of Road Transport Unions

The 3rd International Seminar of Road Transport Unions, recently held in Budapest, capital of Hungary, was attended by representatives of branch unions from 23 countries, including the European socialist countries, Great Britain, the FRG, France, Italy, Spain and some other capitalist countries.

Participants in the seminar studied several specific issues concerning the improvement of working conditions in road transport and the protection of workers' rights and interests.

The first seminar of this kind was held in 1977 in Moscow, the second one in 1979 in Livingstone, Great Britain. A characteristic feature of these seminars is the large participation of trade unions of different orientations. This only confirms that the issues on the agenda of these seminars are of great interest to road transport unions in Europe and elsewhere.

Assessing the results of the 3rd Seminar, Alex Kitson, deputy secretary general of the Transport and General Workers' Union in Great Britain and co-chairman of the Seminar, pointed out that for the first time

conditions of workers in city transport were on the agenda of the Seminar. There was unanimous agreement among the participants, he said, that these problems are very pressing. The participants requested the ILO to look into the working conditions in city transport and prepare appropriate recommendations.

In the final document from the Seminar, continued Alex Kitson, we call upon the leadership of the ITF (International Transport Workers' Federation — ICFTU) and of the Trade Unions International of Transport Workers (TUI-Transport — WFTU) to unite their efforts in the struggle for better working conditions of transport workers and for the strengthening of peace in the world. «We are convinced», Alex Kitson pointed out, «that were the two biggest transport workers' organisations to act in unison, this would create new possibilities for easing international tension.»

Alex Kitson emphasised that all workers are indignant at President Reagan's decision to manufacture the neutron bomb and declared that trade unions from all countries should oppose this inhuman act in a united front.

A year of dictatorship and blind repression

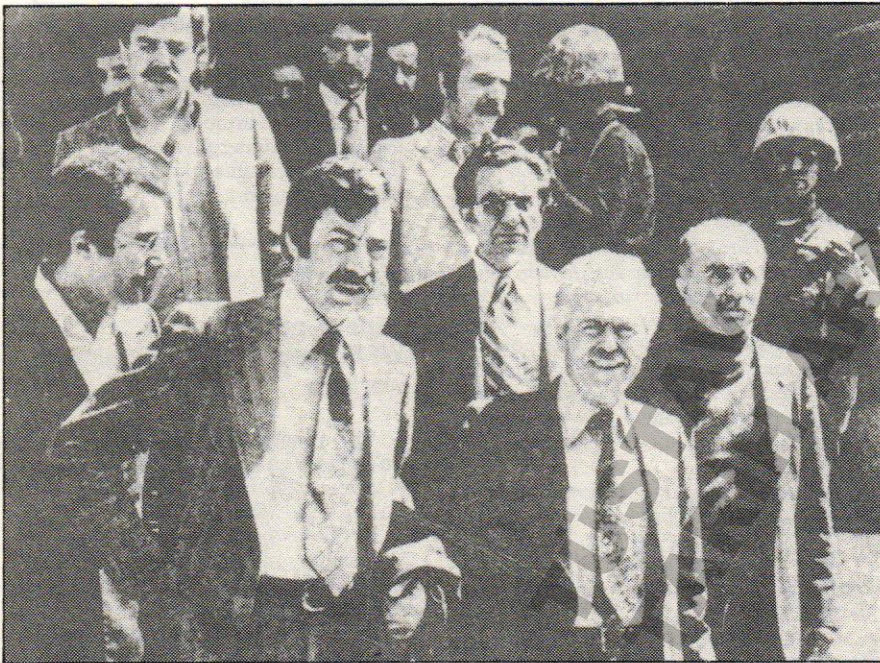
On September 12, it will be a year since the military coup d'état. No serious observer can fail to notice the contradictory aspects of the military regime. 584 leaders and activists of fascist organisations are standing trial, charged with the killing of more than 600 people, including Kemal Türkler, and with terrorist acts committed «under cover of the struggle against communism and with the aim of setting up a fascist regime». But simul-

square; the spreading of agitation in Istanbul and other cities in the name of «demonstrations for democracy»; intentionally conducting collective bargaining in such a manner that they should end in deadlock and using strikes to destroy the state's economy». Surely no comments are necessary to prove that a deeply anti-trade union and anti-democratic trial is being trumped up.

Moreover, the murder of Kenan Budak,

in clandestinity — Daysal, DISK confederal secretary, vice-president of MADEN-IS and Bureau member of the TUI of Metal Workers; Karaca, DISK AC member and MADEN-IS president; Denizmen, president of BANK-SEN and member of the AC of the TUI Commerce; Tokmak, member of the DISK AC and vice-president of MADEN-IS; Ata, member of the DISK AC and vice-president of BANK-SEN — called upon Turkish workers and all trade union and democratic forces to come out in a united struggle to save the imprisoned trade unionists and obtain their release and re-establish trade union and democratic freedoms.

Protesting against the assassination of Budak, the TUI Textile sent telegram and letters to the Turkish authorities and the ILO. The Public Service TUI sent a circular letter to member and friendly organisations. The Guyana Agricultural and General Workers' Union wrote to the ILO and the FISEMARE from Madagascar to the UN Secretary-General. The Cuban CTC also demonstrated its solidarity.

Bastürk, Isiklar and other DISK leaders

Telegram of the FDGB from the GDR

Mr. Bulend ULUSU,
Prime Minister of the
Turkish Reupublic,

ANKARA

On behalf of its 9 million members, the Confederal Committee of the Confederation of Free German Trade Unions requests the Turkish government to immediately stop the prosecution of the Turkish Progressive Trade Union Confederation and release all the imprisoned activists and members of this organisation.

The death sentence demanded for the 52 DISK activists is a flagrant violation of valid international standards of trade union rights and freedoms.

The FDGB vigorously condemns this attack on fundamental human and trade union rights and proclaims its permanent solidarity with all Turkish trade unionists fighting for progress and democracy.

Harry TISCH

taneously, the military prosecutor declared on June 25 that he would demand the death sentence for the 52 DISK leaders, now in prison for almost a year, for having supposedly carried out «actions intended to throw the country into anarchy and to bring it on the threshold of an insurrection and revolution in order to destroy the Turkish state».

In flagrant violation of legal norms, this military prosecutor demanded the death sentence for the 52 trade unionists at a press conference he had called. No indictment has as yet been published. In his declaration to the press the military prosecutor described the following DISK actions as crimes punishable by death: «the general strike called for September 16, 1976 as a sign of mass mourning; the general strike on March 20, 1978 intended as «a warning to fascism»; work stoppages on April 30, 1980 in protest against the banning of May Day demonstrations by the martial law authorities; the demand to rename the Taksim Square in Istanbul May Day

president of ILERICI DERI-IS (leather and fur workers), a union affiliated to DISK, by the forces of order demonstrates the violence of anti-union repression. He was shot while peacefully sitting in an Istanbul shop.

Step up solidarity — an urgent task

On July 13, the WFTU called upon all member and friendly organisations:

— «to mobilise all their forces in a big protest and solidarity movement, to organise mass petitions, motions, delegations to Turkish embassies and, above all, to turn the days of the trial into genuine days of struggle etc...

— to write especially to Mr. Kurt Waldheim, Secretary-General of the United Nations, and to Mr. Francis Blanchard, Director-General of the ILO, demanding them to intercede with the Turkish authorities to save the DISK leaders and activists from death, torture and prison.»

On the occasion of the assassination of Türkler, five Turkish trade unionists, today

Lively response to the WFTU call

Following the call of the WFTU — cf. Flashes No 33/34 and 35 — a vast movement of solidarity with the Lebanese workers and people is steadily growing. A number of trade unions have sent more than nine tons of drugs and other medical material, as well as many tons of foodstuffs.

Tarih: 8.4.1982
Sayı: 163/A
Dosya: Disk

33rd anniversary of the founding of the Democratic People's Republic of Korea

A road of prosperity and struggle

September 9 will be the 33rd anniversary of the founding of the Democratic People's Republic of Korea; this day is celebrated as an international day of solidarity with the Korean workers and people by all countries in the world that support the independent and peaceful reunification of Korea.

On this occasion the WFTU sends its warmest congratulations and expression of militant solidarity to the Korean workers and people.

After liberation, Korea's situation was complicated and confused — this happens in all countries that rid themselves of the imperialist yoke. The Korean revolution went through many difficulties, result of the aggression, subversion and sabotage organised by American imperialism, which had illegally occupied south Korea with the assistance of its puppets.

Yet under the discerning leadership of President Kim Il Sung the Korean workers and people have overcome all difficulties and they set out confidently to build a new society, thus achieving a great victory of the revolution and construction.

The DPRK completed its socialist industrialisation in a very short time — 14 years after the war. The DPRK, once a poor and backward country, is now a powerful industrial socialist state, with a solid, independent and self-managed economy.

The consistent accomplishment of the three main tasks of the technological revolution has considerably reduced the gap between heavy and light labour, between work in agriculture and in industry, and has helped rapidly free women from the burden of household drudgery and increase the number of productive forces.

Unprecedented successes

Thanks to improved sectorial structures in industry and the unprecedented growth of its output and production prospects, the gross national industrial production in 1977 was 229.5 times higher than in 1946. In 1979 production went up 15% compared with 1978 and in 1980 17% compared with 1979.

98% of all machinery now in use were manufactured in Korea and 75% of all raw materials are produced in the country.

In agriculture, the tasks put forward in the «Theses on the socialist agrarian question in the country» are being successfully carried out. All problems of irrigation and electrification have been solved a long time ago; mechanisation and the use of chemical fertilisers are in their final stage.

The gross harvest of cereals has been steadily growing until it reached 9 million tons in 1979.

There is compulsory 11-year school attendance and the DPRK has also introduced a system of free medical care.

The future of the DPRK is highly promising. The DPRK has defined ten objectives for the building of its socialist economy: by the end of the eighties it should produce 100 million kw-hours of electricity a year; 120 million tons of coal, 15 million tons of steel, 1.5 million tons of non-ferrous metals, 20 million tons of cement, 7 million tons of chemical fertilisers, 150 million metres of textiles, 5 million tons of sea products, 15 million tons of cereals and in ten years should reclaim 300,000 hectares of land from the sea.

Once these tasks are carried out, the DPRK will be economically very strong and one of the highly advanced countries.

The United States and south Korea, however, persist in maintaining the country divided, instead of helping its reunification, and they promote fascism rather than democracy within south Korean society. Instead of working for a lasting peace in the Korean peninsula, they are preparing for a new war.

Democracy and freedom are today completely trampled underfoot in south Korea. The workers and people are deprived of human rights and suffer the tyranny of a fascist dictatorship.

This very strong fascist tyranny in south Korea is a specific component of the preparations for a new war.

Only the reunification of Korea can prevent a war and promote peace in Asia and the world.

President Kim Il Sung of the DPRK put forward new proposals about the founding of a Democratic Federal Republic of Koryo, which would bring together the North and the South, respecting the ideas and social systems existing in the two parts.

For the implementation of these proposals and the reunification of Korea, the US authorities will have to give up their policy of the «two Koreas» and stop their interference in the internal affairs of Korea; the US authorities will have to accept the just proposals of the DPRK in order to replace the armistice agreement by a peace treaty, and withdraw their troops and military equipment, including nuclear weapons, from south Korea, in accordance with the resolution of the 30th session of the UN General Assembly.

To achieve the reunification of Korea it will be necessary to promote democracy within south Korean society.

The south Korean authorities must abandon their policy of dividing the nation and of war, do away with fascism and seriously take the road of peace and reunification.

The WFTU wishes the Korean workers and people much success in their struggle for socialism and the reunification of their homeland.

FRG

Drastic economic measures — dismissal of teachers

The mayor of West Berlin, Richard von Weizsäcker, has recently announced cuts in public spending for next year. This unprecedented austerity programme envisages the saving of some 3.6 milliard marks in the next three years.

The mayor indicated that substantial economies should be achieved by reducing the number of public employees, including teachers, and cancelling plans for the building of swimming pools and schools, especially kindergartens. So far, the dismissal of some thousand teachers is being envisaged.

BOLIVIA

Miners' protest strike WFTU reproves repression of the workers

The miners at the two biggest Bolivian tin mines, Catavi and Siglo, went on strike in protest against the murder of a miner Julio Cossio Meruvia.

J. Cossio was arrested on August 8 for preparing a miners' strike — on August 20 the Bolivian military junta announced his sudden death.

According to a statement by the miners' union, J. Cossio was killed by state security forces, having been first savagely tortured. He was buried in secret, while his wife and four children have «disappeared».

Other trade union leaders and miners have also been arrested.

The WFTU has strongly censured these acts of repression of the Bolivian military junta, which are a violation of human rights and trade union freedoms. It called upon the workers and unions the world over to demand the immediate release of imprisoned Bolivian trade unionists and guarantees of their safety and that of their families.

Appears every week in English, French, Spanish, Russian and Arabic.

Address of the editorial board:
Flashes,
Vinohradská 10
12147 Prague 2 —
Czechoslovakia

Aus dem Inhalt: 20. Gründungsjahr der DISK und SHP/Seminar in Istanbul — Ausländische Arbeitnehmer beim Bundespräsidenten — DGB-Erklärung zum Ergebnis der Bundestagswahl — Beitragsrückerstattung — Das ABC des Gewerkschafters: Pflichtarbeiter nach dem BSHG — Aus dem Arbeits- und Sozialrecht: Betriebsratswahl 1987 (II) — Tarifbericht — Aktuell: Statement von Gerd Muhr, DGB-Vize, anlässlich eines Symposiums der SHP in Istanbul — Richterspruch aus Karlsruhe verwirrt/Wahlvorschrift nichtig?

DGB'nin Türk İşçileri için Haber Bülteni....DGB'nin Türk İşçileri için Haber Bülteni....DGB'nin Türk İşçileri için Haber Bülteni

DISK'in 20. kuruluş yıldönümü ve SHP'nin İstanbul'daki semineri

DISK'in kuruluşunun 20. yıldönümü büyük bir uluslararası katılımı ile İstanbul'da kutlandı. Pera Palas otelinde düzenlenen kokteyle, Avrupa'dan 50'ye yakın yabancı parlamenter ve sendikacının katıldığı izlendi. Yabancı konuklarını, tek tek kucaklayarak davetlilere tanıtan DISK Başkanı Abdullah Baştürk, ön önemine değinen bir konuşma yaptı. Avrupa'dan gelen sendikal heyette DGB'yi, DGB Başkan Vekili Gerd Muhr, Dışişleri Sorumlusu Erwin Kristoffersen ve Türk İşgücü Sorumlusu S. Mete Atsu temsil ettiler. Avrupa Parlamentosu Sosyalist Grubu ve SPD adına Parlamenter Fellermaier ile Alman Yeşilleri adına, Parlamenter Wolfgang von Nostitz toplantıya katıldı.

Sosyal Demokrat Halkçı Parti (SHP)'nin ertesi gün düzenlediği "Demokraside İşçi Sendikalarının İşlevleri ve Hakları" konulu seminer yıllar sonra iki büyük sendika kuruluşunun Genel Başkanları Şevket Yılmaz ile Abdullah Baştürk'ü bir araya getirdi. 12 Eylül öncesinden buyana ilk kez biraraya gelen TÜRK-İŞ Genel Başkanı Şevket Yılmaz ile

DISK Genel Başkanı Abdullah Baştürk, merhabalaşarak el sıkıştılar ve birbirlerinin hatırlarını sordular. Bu arada Şevket Yılmaz, halan konfederasyonun faaliyeti durdurulmuş olan Abdullah Baştürk'e "görüşelim" dedi.

Seminerin açılış konuşması SHP Genel Başkanı Erdal İnönü tarafından yapıldı ve yabancı sendikacılar ile parlamenterler de birer tebliğ sundular. Erdal İnönü açılış konuşmasında şöyle dedi: "Avrupa sendikalarının liderleri olarak İstanbul'a akın etmeniz temel nedeni, biliyorum ki 20. kuruluş yıldönümü kutlanan ve Avrupa Sendikaları Konfederasyonunun üyesi olan DISK'in başına gelenler karşısında duygu ve düşüncelerinizi ifade etmek, işçi haklarının korunmasında uluslararası dayanışmanın bütün gücünü göstermektir. Sosyal demokrat bir parti olarak biz de burada bulunmanızı değerlendirmek istedik. Demokraside sendikaların hakları ve işlevleri konusundaki görüşlerinizi kamu oyuna duyurmak için size fırsat vere-

(Devamı 4. sayfada)

Federal Devlet Başkanı yeni yıl nedeniyle yabancı işgücünün temsilcilerini de kabul etti

Her yıl olduğu gibi bu yıl da Hammerschmidt Villa'sında yeni yıl nedeniyle yapılan Federal Devlet Başkanının kabul resmine DGB'nin yabancı işgücünün temsilcilerinden oluşturduğu bir heyet katıldı.

8 ulusdan oluşan ve yabancı işgücünü kabul resminde temsil eden heyet, resimde DGB Başkanı Ernst Breit ile izliyorsunuz. Türk işgücünün temsilcisi olarak bu yıl, Neuss kentinde basın işkolunda çalışan, çalıştığı işletmenin işyeri temsilcisi olan ve Basın-Kağıt İşkolu Sendikası Neuss Şube Yönetim Kurulu üyesi bulunan Erdal Aktuna katıldı. Devlet Başkanı ve eşi Weizsäcker'lerin dışında, tanınmış çeşitli politikacılar ile de görüşme olanağına sahip olan Erdal Aktuna arkadaşımız resimde sağdan üçüncü.

(Ausländische Arbeitnehmer beim Bundespräsidenten)

Federal Parlamento seçim sonuçları nedeniyle DGB'nin yapmış olduğu açıklama

11. Federal Alman Parlamentosu seçim sonuçlarını DGB, hükümet koalisyonuna yapılmış olan bir ihtar olarak değerlendirdi. Hükümet koalisyonunun, olumlu konjonktürel dalgalanmaya ve olağandışı bir biçimde yaşanan dünya ekonomik koşullarına rağmen, seçimlerin güvenliğini DGB öne sürdü.

Hükümetin, işverenlerden yana tavır koyan ve sendikaları karşısına alan politikasının faturasını, beklenenden dışında Hür Demokratlar değil, kendisini halk partisi olarak niteliyen ve dolayısıyla çalışanların oylarına da gereksinim duyan CDU/CSU ödedi.

DGB yaptığı açıklamasında, ekonomik gelişmelerin olumsuz bir döneme girmeye başladığını hatırlatarak, Hristiyan-Liberal-Koalisyon'dan, yeni hükümet döneminde sosyal adaletçi davranmasını, işsizliğe karşı uğraş vermesini, çevre kirlenmesini gözetmesini, iç ve dış dünyadaki barışa ağırlık vermesini istedi.

Geçmiş dönem içerisinde DGB'nin, her türlü görüşme ve işbirliğine hazır olduğu belirtilerek, bundan böyle de bu konumda bir değişiklik yapılmayacağını, ancak çalışanların çıkarlarına sataşma söz konusu olduğunda, DGB'nin eskisi gibi ağırlığını koyacağı ve tavır alacağı belirtildi.

Yeni parlamento dönemine, muhalefet güçlenmiş olarak girmekte, özgürlükcü demokratik uygulamanın bir kuralı olarak, çalışanların çıkarları söz konusu olduğunda, DGB muhalefetle birlikte de yerine göre eleştirici, yerine göre destekleyici işbirliği yapmağa hazır.

DGB-Erklärung zum Ergebnis der Bundestagswahl

Sosyal Güvenlik Anlaşmasına ek sözleşme, karanlık amaçlar için kullanılıyor

DGB Yürütme Kurulu Üyesi ve Yabancı İşgücü Sorumlusu Jochen Richert, basına yaptığı bir açıklama ile, Türk işgücüne yanlış bilgi veren Oberfranken-Mittelfranken Eyalet Sosyal Sigortası ile bazı işyeri Sosyal Sigorta Kurumlarını sert bir dille eleştirdi. Türkiye Cumhuriyeti ile Almanya Federal Cumhuriyeti arasında Sosyal Güvenlik Anlaşmasına ek yapılan sözleşmenin aslında prim iadesini kaldırmadığını belirten DGB Yöneticisi, Türk işgücünün, yanlış verilen bu bilgilere rağbet etmemesini istedi. Türkiye ile F. Almanya arasında yapılan ek sözleşme prim iadesi konusunda şu uygulamaları öngörüyor:

• 17.3.1987 tarihinden önce F. Almanya'dan Türkiye'ye kesin dönüş yapan işgücü, 2 yıl beklemeden sigorta primlerini iade ettirebilecek.

• 17.3.1987 tarihinden sonra kesin dönüş yapan Türk işgücü, Türkiye ile herhangi bir sosyal sigortanın kapsamına girecek olursa

(Devamı 3. sayfada)

Sendikacının ABC'si

ABC-Pflichtarbeiter nach dem BSHG

Federal Sosyal Yardım Yasası kapsamında zorunlu çalışma

Federal Sosyal Yardım Yasası'nın (BSHG) 19. maddesine göre, Sosyal Yardım Dairesi, işsiz kalmış ve sosyal yardımla yaşayan bir kişiyi "topluma yararlı ek bir işte" isterse çalıştırabilir. Başka bir deyişle, yapılacak olan işin belirli bir işverene yarar ve çıkar sağlıyor olmaması gerektiği gibi, çalışarak yapılacak olan işin, bu çerçevede yapılamıyacak olması söz konusudur.

Örneğin, yapılması zorunlu ve kaçınılmaz olmayan, parkların düzenlenmesi gibi bir iş. Buna karşın çalışabilecek başka bir personelin işini yok eden, örneğin hastahane temizleyiciliği gibi bir iş sosyal yardım alanlara verilemez.

Sosyal yardım alandan yapılması istenen işin, o kişinin bedelsel ve fiktisel kapasitesini aşmaması gerektiği gibi, daha önceki eğitimine ve mesleğine uygun düşmesi gerekir. Örneğin, işsiz bir piyanist ormanda ağaç kesicisi, işsiz bir öğretmen, mezarlık bakıcısı olarak çalıştırılmazlar.

Yapılan çalışmanın, normal bir işbağintısı kapsamında yürütülmesi gerekir, ancak sosyal daire gerekli görürse, özel bir kamusal iş ilişkisi kurabilir. Bu sonuncu konum söz konusu olursa, sosyal yardım alana salt aldığı sosyal yardım ödenir ve bunun dışında tutuklu evinde çalışanlara ödenmesi gereken ölçüler kapsamında ayrıca bir ödeme yapılır. Bu tür çalışmalarda, iş güvenliğinin hükümleri dışında iş hukukunun kuralları geçerli olmaz.

Kendisine uygun düşebilecek bir işi yapması istenilen sosyal yardım alan, söz konusu işi yapmayacak olursa, alması gereken sosyal yardım hakkını yitirir. Bu durumlarda sosyal daireler genellikle sosyal yardımın %20 ila 30'nu kesmektedirler. Ancak hukuk açısından yargı organlarının da onayladığı gibi, isterse sosyal yardım dairesi her türlü yardımı kesebilir.

1987 İşyeri Temsilciliği Seçimleri

İşyeri temsilciliği seçimlerine ilişkin olarak önemli sorulara özetle yanıt veren yazı dizimizin ikinci ve son bölümünü aşağıda sunuyoruz.

İşyeri temsilciliği seçimlerini kim yürütür?

Temel ilke seçimleri, bir seçim kurulunun yürütmesidir. İşyeri Teşkilat Yasası'nın 18. maddesinde, seçim kurulunun görevlerinin ne olduğu saptanmıştır. Seçimleri yönetmek bu kurulun başlıca ödevidir. Asıl önemli soru, seçim kurulunun nasıl oluşturulacağıdır. Bunun içinde çeşitli olasılıklar vardır: a) İşyeri temsilciliği atar, b) İş Mahkemesi atar, c) İşyeri toplantısında seçilirler.

a) Seçim Kurulunun İşyeri temsilciliği tarafından atanması:

İlgili yasanın 16. maddesine göre, işyeri temsilciliği görev süresi dolmadan en az 8 hafta önce seçim kurulunu atar. Ancak en doğrusu, görev süresi bitimine 10 hafta kaldığında bu işlemi tamamlamış olmalıdır. Seçim kurulu genelinde, seçme hakkına sahip 3 işgücünden oluşur. Şayet işyerinde hem memur, hem de işçi varsa, seçim kurulunda her 2 grup da temsil edilmelidir. Bunun dışında işyeri temsilciliği, seçim kurulu üyelerinden birini başkan olarak atar. Ayrıca, seçim kurulu üyeleri için yedeklerinin de saptanmasında yarar vardır. Şayet seçimlerin düzgün bir biçimde yürütülmesi için gerekli olursa, işyeri temsilciliği, seçim kurulu üyelerinin sayısını artırabilir.

Halen görevde bulunan işyeri temsilciliği üyeleri, seçim kurulu üyeliğine atanabilirler ve seçim kurulu üyeliğini üstlenmiş olan kişiler, işyeri temsilciliğine aday da olabilirler.

b) İş Mahkemesi tarafından atama

İşyeri temsilciliği görev süresinin bitimine 6 hafta kaldıysa ve hala bir seçim kurulu oluşturulmadıysa, işyeri temsilciliği görevini yerine getirmediğinden bu işlem İş Mahkemesi tarafından yapılır. Bunun sağlanabilmesi için, işyerinde oy hakkına sahip en az 3 işgücünün veya işyerinde yetkisi bulunan sendikanın İş Mahkemesine başvurması gerekir. Böyle bir durumda, seçim kurulunu oluşturmak amacıyla bir işyeri toplantısı yapılmasına gerek kalmaz. Bu tür uygulamanın ilginç yönü, yetkili sendikanın üyesi olan, ancak işyerinde çalışmayan kişilerin de seçim kuruluna atanabilmeleridir. Bu uygulamanın amacı ise, şayet işyerinde bir takım sorunlar doğmuşsa, işyeri temsilciliği seçimlerinin yasanın 16. madde 2. bendine göre düzenli bir biçimde yürütülebilmesini sağlamaktır.

c) İşyeri toplantısında seçim kurulunun seçilmesi

İşyeri temsilciliğinin oluşturulması gereken işletmede, daha önce işyeri temsilciliği yoska, seçim kurulu, işyeri toplantısında oluşturulur. Söz konusu işyeri toplantısı, çalışma saatleri içerisinde yürütülür. Toplantıdan doğan masrafları, işveren karşılamak zorundadır (madde 20, bend 3). İşyeri toplantısı çağırısını, seçme hakkına sahip en az 3 işgücü yapabilir. İşyeri toplantısının saati ve günü üzerinde işverenle anlaşmak gerekir. Aynı şekilde işyerinde yet-

kili sendikaya da bilgi vermek zorunludur. Yasanın madde 17, 2. bendine göre, sendika da doğrudan işyeri toplantısına davet edip, seçim kurulu üyeleri için aday gösterebilir. İşyeri toplantısına katılanlar, verdikleri oylarla alınan oy sayısına göre seçim kurulu üyelerini saptarlar. İşyerinde çalışanların çoğunluğunun, toplantıya katılmış olması aranmayan bir koşul değildir. Hangi nedenlerle olursa olsun, şayet bir işyeri toplantısı yapılamazsa bu durumda İş Mahkemesine en az 3 seçmen veya işyerindeki yetkili sendika başvurursa, seçim kurulu üyelerini mahkeme atar.

Yeni seçilen işyeri temsilciliğinin görevi ne zaman başlar?

Görev süresinin bitimine en az 8 hafta kalmadan önce işyeri temsilciliğinin seçim kurulunu oluşturması gerektiğine göre, işyeri temsilciliğinin görevini ne zaman sona erdiğini bilmek gerekir. İşyeri Teşkilat Yasası'nın 21. maddesine göre, seçim sonuçlarının belirlenmesiyle birlikte yeni işyeri temsilciliğinin görevi başlar. Ancak bu hüküm özellikle daha önce işyeri temsilcisi bulunmayan işletmeler için bir anlam taşır. Bu arada, o işletmede ilk kez işyeri temsilciliği seçiminin yapılmış olması veya mevcut işyeri temsilciliğinin görevinin daha önceden sona ermiş olması bir önem taşımaz. Şayet işletmede işyeri temsilciliği görev başında bulunuyorsa, yeni seçilen temsilciliğin görevi, eski temsilciliğin görev süresinin sona ermesiyle birlikte başlar. Eski işyeri temsilciliğinin görevi ise ilk seçildiği tarihten itibaren 3 yılın dolmasıyla birlikte sona erer. Bu amaçla, eski seçim tutanaklarını karıştırmakta gerekebilir. Örneğin; daha önceki işyeri temsilciliği 15 Mayıs 1984 tarihinde göreve başlamış ise, 14 Mayıs 1987 gününün dolmasıyla birlikte görevi sona erecek demektir. Yeni işyeri temsilciliği seçimlerinin daha önceden tamamlanmış olması veya yapılmaması olmaları bu tarihi etkilemez. Aynı işletmedeki seçimler 12 Mayıs 1987 tarihinde tamamlanmış olsa dahi, yeni seçilen işyeri temsilcileri ancak 15 Mayıs 1987 tarihinde göreve başlayabilirler.

İşbağintısı güvencesi altına kimler girer?

İşyeri temsilciliği üyelerinin işbağintısının bozulmasına karşı güvence altında oldukları genelinde bilinir. Aynı uygulama, seçim kurulu üyeleri ile işyeri temsilciliğine aday olanlar için de geçerlidir. Tek farklılık bu kapsamın içine girişlerinde gözüktür. Seçim kurulu üyeleri İşyeri Teşkilat Yasası'nın 103. maddesine ve İşbağintısı Korunumu Yasası'nın 15. maddesine göre bu kapsama girerler. Seçim kurulu üyeleri hangi yoldan bu göreve getirilirse getirilsinler, göreve başladıkları andan itibaren işbağintısı korunumuna girerler ve bu korunum seçim sonuçlarının belli oluşundan sonraki 6 ayı da kapsamına alır. İşyeri temsilciliği adayları da aynı biçimde işbağintısı güvencesi altındadırlar. Korunum aday oldukları liste yeterli seçmen tarafından imzalandığı andan itibaren

(Devamı 3. sayfa)

k ö ş e m i z

Toplu sözleşmelerden haberler ÖTV

ÖTV Sendikasının büyük toplu sözleşme görüşmeleri için şu istemleri saptadı:

- Federal, Eyalet ve Belediye Dairelerinde çalışan işçi ve memurların aylık ücretleri ile sosyal ödentilerine % 6 oranında zam yapılması.
- Meslek eğitimi gören gençlerin, meslek eğitiminin 1. ve 2. yılında 70,-- DM, 3. ve 4. eğitim yılında 60,-- DM daha fazla ödenmesi.

Toplu sözleşmenin 1 Ocak 1987 tarihinde yürürlüğe girip, 12 ay yürürlükte kalması.

Büyük toplu sözleşme komisyonunun toplantısından sonra bir açıklama yapan ÖTV Başkanı Monika Wulf-Mathies, yürürlükteki yasaların sonucu, erken emekli olacakların önemli oranda kazanç kaybına uğramalarının önüne geçilemediği için, bu yıl sendikanın erken emeklilik konusuna ağırlık vermediğini belirtti.

Postacılar Sendikası

Alman Postacılar Sendikası (DPG) postahanelerde çalışan 145 bin işçi ve 55 bin memur için ücret ve maaşların %6 oranında artmasını istiyor.

Meslek eğitimi gören 25 bin genç için ise DPG Sendikası, ilk 2 yılda 70,-- DM'lik, 3. ve 4. yılda 60,-- DM'lik bir artış öneriyor. Meslek öğrenimi gören ve aylık kazançları 749,-- DM' i aşan gençlere, aşan miktarın toptan yıllık özel bir ödeme olarak yapılmasını istiyor.

Toplu sözleşmenin 12 ay yürürlükte kalması öngörülmüyor.

DPG Sendikası kamu sektöründe toplu sözleşme yapan diğer DGB Sendikalarıyla birlikte 1988 yılından itibaren, haftalık çalışma saatlerinin indirilmesi için çaba sarfedecek.

Demir Yolcular Sendikası

Alman Federal Demir Yollarında çalışan 125 bin işçi, memur ve meslek eğitimi görenler için Alman Demir Yolcular Sendikası (GdED), kamu sektöründeki diğer DGB Sendikaları gibi, ücretlerin %6 oranında artırılmasını istiyor.

Meslek eğitimi görenler için ilk 2 eğitim yılında 70,-- DM, 3. ve 4. yıllarda 60,-- DM zam yapılması isteniyor.

Toplu sözleşmenin 1 Ocak ile 31 Aralık 1987 tarihleri arasında yürürlükte kalması öngörülmüyor.

Haftalık çalışma saatlerinin kısaltılması için imiş olan toplu sözleşme 87 yılının 31 Aralık'ına kadar yürürlükte kaldığı için, GdED Sendikası bu yıl haftalık çalışma saatlerinin kısıtlanması isteminde bulunmuyor.

Tarifbericht

SHP'nin İstanbul'da düzenlediği seminer nedeniyle DGB Başkan Vekili Gerd Muhr'un konuşması

Sayın bayanlar ve baylar,
Değerli arkadaşlarım,

"Sendikal haklar ve banş" sempozyumu nedeniyle Avrupa'nın bizim bulunduğumuz yörelerinden gelen çok sayıda sendikacılarla, Türk sendikacılarının bir araya gelmesinden büyük bir mutluluk duyuyorum.

Dünyamızın her bir köşesinde çalışan kesim ile sendikalarının, 100 yıldan fazla bir süredir elde etmek için uğraş verdikleri ve hala vermekte oldukları sendikal haklar ile özgürlüklerin, Türkiye'de de gerçekleşmesi açısından bu toplantının yol gösterici olmasını diliyorum. Türkiye'nin de onaylanmış olduğu Uluslararası Çalışma Örgütü'nün tüm kararlarının bu ülkede de tam olarak geçerlilik kazanmasını içtenlikle umud ediyorum. Bu dileklerimi ve içten gelen selamlarımı Alman Sendikalar Birliği bünyesinde örgütlenmiş ve aralarında ülkemizde çalışan çok sayıda örgütlü Türklerin de bulunduğu 8 milyon işgücü adına iletiyorum.

Ayrıca konuşmamı, Uluslararası Çalışma Örgütü İşgücü Kesimi Başkanı niteliği adı altında da yapmaktayım. Türkiye'deki sendikal hakların yeniden gerçekleştirilmesi ve korunması amacıyla Cenevre'den yaptığımız çok sayıda girişimlerimizin tarafınızdan bilindiği düşüncesinden hareket ediyorum. Uluslararası Çalışma Örgütü Yönetim Kurulunun ilk dönem toplantı periyodu gelecek Pazartesi günü başlayacaktır. Sempozyumunuz ve burda doğan umudlar hakkında İşgücü Kesiminin Üyelerine bilgi vereceğim.

DİSK'in 20. Kuruluş Yıldönümünü hep birlikte anımsıyoruz. Bir sendikal üst kuruluşun en önemli böyle bir gününü, bu ülkede 12 Eylül 1980 ile ondan sonraki 6 yıldan fazla sürede karşılaşılan olaylar gölgelemektedir. Özgür bir sendikaya askerin kaba kuvvet kullanarak müdahale etmesi, o denli korkunç bir olaydır ki, bu uygulamaya dünya çapında tek bir yanıt verilmelidir: Dayanışma içinde protesto ve kurbanlara dayanışma içinde destek. Umud ediyorum ki, gerek DGB ve gerekse Uluslararası Özgür Sendikacılık Hareketi DİSK'li arkadaşlarımızı düş kınkılığına uğratmamışlardır.

Yakınmak ve yaraları onarmak kuşkusuz ki yeterli değildir. Sendikal hakların ve özgürlüklerin yeniden gerçekleştirilmesini sağlamak, hepimizin uluslararası ortak bir ödevidir. Uluslararası Özgür Sendikalar Konfederasyonu ve diğer bazı örgütlerin, Türk hükümetini ILO Anlaşmalarının 87 ve 98. maddelerini çiğnemekle suçlaması da, bu amacı taşımaktadır.

Böylece DİSK Yöneticisi ve üyesi askerler tarafından tutuklandığında, Almanya Federal Cumhuriyeti'ndeki işgücü çok geçirdi. Davanın açılışında askerleri savcılığın, DİSK Yöneticilerini idam istemiyle yargılama talebi, duygularımızı kızgınlığa dönüştürdü. DİSK davasının kasıtlı 6 tane yıldan daha uzun sürdürülmesi ve bu sürenin önemli bir kısmını arkadaşlarımızın tutuklu olarak geçirmesi, bizlerin akıl ve mantığının alabileceği bir olay değildir. Yargılama sonucu çıkan kararların beklenilene kıyasla hafif düşmesinin rahatlık verdiği yolunda, batı dünyasında yapılan yorumlar, örneği görülmemiş bir küstahlıktır.

Değerli arkadaşlarım söz konusu davada, canlilerin veya bomba patlatan ihtilalcilerin değil de, Türk işgücünün çıkarlarını korumak amacıyla ödevlerini yerine getiren kişilerin yargılandığı apaçık ortadadır. Bu nedenle tek bir günün dahil tutuklu olarak geçmesi, haksızlıktır, adil değildir ve çok uzundur. Salt 23 Aralık 1986 günü bu kentteki bir mahkeme, bu ülkedeki işgücüne karşı görevlerini yerine getiren meslektaşlarımızı 6 1/2 milyon günden daha fazla bir süre hapis cezası vermiştir. Ben burada bir yumuşama göremiyorum. Egemen güçlerin kaba kuvvetlerini görüyorum.

Demokratik bir ülkenin temel ilkesi, sendikal hak ve özgürlüklerin güvence altına alınması ve bu hakların uygulamada gerçekleştirilebilmesidir. Ne yürürlükteki Anayasa da ne de Mecila'da çoğunluğu bulunan Hükümette böyle bir eğitim görebiliyoruz. Aksine, Türk Hükümetinin yeni yasal uygulamaları tabandaki sendikal örgütlenmeyi daha da zorlaştırdığını hayret ve ibretle izliyoruz. Ülkenizin içişlerine karışmak amacını gütmüyorum. Ancak, Türkiye özgürlükcü demokrasiyle yönetilen bir ülke olarak Batı-Avrupa'da yerini almak istiyorsa, sendikal hak ve özgürlüklere saygı göstermesi kaçınılmazdır. Ülkeler arasında benzetme yapmak istememekle birlikte, sendikal özgürlükler söz konusu olduğunda, biz Alman sendikacılarının günümüzde de çok duyarlı davranmasına lütfen anlayış gösteriniz. İnsanlık tarihinin en korkunç diktatörlüğünün acılar dolu deneyimini yakın bir geçmişimizde bizler yaşadık.

Halkın istemine rağmen koltuğundan bir türlü ayrılmayan General Pinochet 9 Eylül 1973 günü iktidare gelebilmek amacıyla özgür seçimlerle Devlet Başkanı olmuş Allende'yi öldürüten Şil'de de bu böyle olmuştur. Pinochet'de öncelikle sendikalara vurmuş ve onları yok etmiştir.

Ülkedeki belirli bir azınlık adına söz sahibi bulunan Güney Afrika Hükümeti'nde, geçen yıl olağanüstü dönem uygulamasına geçtiğinde, güvenlik örgütleri özellikle sendikacıları göz açıp kapayıncaya kadar toplamışlardır.

13 Aralık 1982 günü Polonya'da Solidarność'un başına ne gelmiştir. Halkın istemlerini temsil eden (Devamı 4. sayfada)

(Baştarafı 2. sayfada)

başlar ve seçim sonuçları belli olduktan sonraki 6 ayı da kapsamına alır. Şayet seçimleri kazanırlarsa kuşkusuz ki, işyeri temsilcileri için geçerli olan korumadan yararlanırlar. Bunun dışında seçimlerin düzgün bir biçimde yapılması İşyeri Teşkilatının 20. maddesiyle güvence altına alınmıştır.

İşyeri temsilciliği seçimlerinin masraflarını kim karşılar?

İşyeri temsilciliği seçimleri nedeniyle doğan tüm giderleri işverenler karşılamak zorundadır. Bunlar örneğin; toplantı için formüllerler, fotokopiyalar, büro malzemeleri, telefon masrafları, oy pusulası baskı masrafları, seçim sandığı ve kabine masrafları, yasalar ve yorumları olabilir. Daha başka bir deyişle, seçim

kurulunun, seçimi düzenli bir biçimde yürütebilmesi için gereksinim duyduğu tüm masrafları karşılamak zorundadır. Fazla mesai yapılması gerektiğinde, ya bu zamanların çalışma süresinden giderilmesi veya fazla mesai ödemesi yapılması gerekir. Şayet seçim kurulunun çalışmaları için gerekli olursa, yapılması gereken seyyahat masraflarını da işveren karşılar.

Seçim kurulu üyeleri, eğitim yapma amacıyla seminerlere, kurslara katılmak hakkına sahiptirler. Bunlar için de aynı işyeri temsilciliği üyeleri için uygulanan işyeri Teşkilat Yasası 37. madde, 6. bendi geçerlidir.

Betriebsratswahlen 1987 (II)

Sosyal Güvenlik Anlaşmasına

(Baştarafı 1. sayfada)

(SSK, Emeklilik Sandığı, Bağ-Kur) Türkiye'deki sigortalılığı devam ettiği sürece, Almanya'dan primlerini iade ettiremeyecek.

- Türkiye'deki sigortalılık süresi sona erdiğinde, baş vurarak 2 yıl bekleme koşulu altında gene primlerini iade ettirebilecek.
- Türkiye'ye kesin dönüş yapıp, herhangi bir sigortanın kapsamına girmeyen işgücü ise, 2 yıl bekleme koşulu altında her an primlerini iade ettirebilecek.

Jochen Richert, F. Almanya'daki ilgili kurumlara çağırılarak bulunarak, şimdiye kadar yapmış oldukları yanlış açıklamaları düzeltmelerini istedi. Aksi halde, Türk işgücüne yanlış bilgi vererek, onları F. Almanya'dan biran önce kovalamak istediği düşüncesine kanıt yaratılacağını hatırlattı.

Beitragsrückerstattung: Klare Informationen nötig

Federal Yargıçların kararı kargaşa yarattı Seçim Yönetmeliği geçersiz mi?

DGB Başkan Vekili Gerd Muhr'un görüşüne göre, işyeri temsilciliği seçimlerine ilişkin tüm yönetmelikler geçerli. Nitekim, Federal Personel Temsilciliği seçimlerine ilişkin seçim yönetmeliğini Federal Anayasa Mahkemesi iptal ettiğinden, işyeri Teşkilat Yasasına ilişkin yönetmeliklerin de geçersiz sayılabileceği görüşü doğmuştu.

Gözler özellikle işyeri Teşkilat Yasasının 14. maddesinin 5. ve 6. bendlerine dönmüştü. Söz konusu hüküm, işçi ile memurun ortak seçim yaptığında aday listelerinin şayet işyeri sözcüsü seçilecekse en azından 3 seçmen, işyeri temsilcisi seçilecekse en azından işyerinde çalışanların %10'unu tarafından desteklenmesini öngörüyor. Her bir koşul altında, 100 seçmen imzası, bir aday listesinin kabul edilmesi için yeterli sayılıyor. Şayet işçiler ve işverenler ayrı ayrı gruplarına göre seçime giriyorlarsa, o zaman söz konusu grupta çalışanların %10'unu esas olarak alınıyor.

(Baştarafı 1. sayfada)

cek bu toplantıyı düzenledik". "Bundan sonra ilk sözü Uluslararası Özgür Sendikalar Konfederasyonu (İBFG) Genel Sekreteri John Vanderveken'e verdi.

Uluslararası Konfederasyonun Genel Sekreteri şöyle konuştu: "DISK'liler içerdeyken buraya geldim, aileleri ile görüşüm. Hükümetle ilişkiler kurdum. Hükümet ne tür hükümet olursa olsun, sendikal hakları tanımak zorundadır. Temel sendikal haklar, demokratik toplumun temel koşullarındandır. Sendika kurmak için izin almak gerekmez. Sendikalar, çalışmaktan alınamazlar. Sendikaların varlığı koruma altında olmalıdır. Türkiye'de TÜRK-İŞ'in ne kadar zor çalışma yaptığını anlıyoruz. DISK konusunda mahkemenin asıl amacı, DISK'i ortadan kaldırmaktı. 23 Aralık 1986'da alınan karar haksızdır.

Daha sonra konuşan Avrupa Sendikaları Konfederasyonu (EGB) Genel Sekreteri Mathias Hinterscheid şöyle dedi: "23 Aralık'tan beri bütün umudumu yitirdim. Türk hükümeti, politik gücünü kuvvetlendirmek için DISK'e vurdu. Bu, Avrupa'daki sosyal demokratların suratına indirilmiş bir tokat gibidir. 1980'den beri insanların can güvenliği arttı. Bedeli ne oldu? Baskı arttı, işçilerin alım gücünde %50 bir azalma görüyoruz."

Dünya İş Federasyonu Genel Sekreteri Jan Kulakowski özetle şöyle konuştu: "Türkiye'de 6 yıldan beri süren bir baskı vardır. Mahkumet kararları üzüntü vericidir. DISK'le, Türk işçileri ile dayanışmayı sürdürüyoruz. SHP'ye ve onun Başkanı Erdal İnönü'ye teşekkür ediyoruz. Dışardan gelen bizlere, uzun uzun Türkiye'deki durumdan söz etmek yakışık almaz. Ama hepimiz biliyoruz ki, Türkiye'de sendikal haklar yoktur".

Daha sonra kürsiye gelen TÜRK-İŞ Genel Başkanı Şavket Yılmaz, 12 Eylül'den sonra işçi haklarının ağır biçimde kısıtlandığını söyledi ve "TÜRK-İŞ, ülkemizin en büyük ve eski köklü işçi örgütü olarak bugün yaşanan şartlar altında dahi hür sendikacılık ilkelerini hayata geçirmenin gayretlerini her platformda sürdürmektedir" dedi.

Daha sonra söz alan DISK Genel Başkanı Abdullah Baştürk, 1987 yılında da ülkemizin temel gündem maddesinin demokrasi ve sendikal haklar olduğunu belirterek "demokrasiyi bir yaşam biçimi olarak kabul ediyoruz. Demokrasi tüm kurum ve ilkeleriyle bir bütündür ve özellikle sendika özgürlüğü, grev hakkı demokrasinin temel koşullarındandır" dedi.

Alman Sendikalar Birliği DGB Başkan Vekili Gerd Muhr DISK davasında canilerin ve bomba patlatan ihtilalcilerin değil, Türk

DGB Başkan Vekili Muhr'un yaptığı açıklamaya göre, söz konusu seçim yönetmeliğinin, geçerli olup olmadığı Federal Anayasa Mahkemesi tarafından incelenecek. Ancak işyeri temsilciliği seçimlerinin başlayacağı 1 Mart tarihine kadar Anayasa Mahkemesinin bir karar çıkartabilmesi söz konusu değil. Bu nedenle Alman İşveren Birlikleri (BDA) ile bir araya gelen DGB, işyeri Teşkilat Yasasının 14. madde 5. ve 6. bendlerinin geçerli olduğunu kabul etti: İki kuruluşun görüşüne göre, başka türlü ölçülerden hareket etmek, yasalara uygun düşmeyecek.

Buna rağmen, aday listelerine yeterli kadar imza sağlayamayan bazı küçük grupların, daha sonra seçimlerin iptali için dava açmaları söz konusu olabilecektir.

*Richterspruch aus Karlsruhe verwirrt
Wahlvorschrift nichtig?*

İşgücünün çıkarlarını korumak amacıyla ödevlerini yerine getiren kişilerin yargılandığını belirtirken, "Ülkemizin işçilerini korumak istemiyorum, ancak Türkiye özgürlükçü demokrasile yönetilen bir ülke olarak Batı-Avrupa'da yerini almak istiyorsa hak ve özgürlüklere saygı göstermesi kaçınılmazdır" dedi.

PETROL-İŞ Genel Başkanı Cevdet Selvi'de sendikalarla siyasal etkinlik yollarının tamamen tıkanıp tıkanmadığını belirtti ve "tüm bu yasak ve kısıtlamalar şu anda var olan ekonomik politikanın bir sonucudur" dedi.

Daha sonra konuşan Avrupa Parlamentosu Sosyalist Grup Başkanı Ludwig Fellermaier, Türkiye'nin AET'ye üyeliğinin ekonomik entegrasyonu, sendikal haklar, demokrasi, insan hakları açısından da ele alınması gerektiğini, Türkiye'nin üyelik için başvuruda bulunma hakkının olduğunu, ancak bu konulardaki sorulara sağlıklı yanıtlar verilmesi gerektiğini söyledi.

Seminerin ikinci bölümünde divan başkanlığını Erdal İnönü, SHP Genel Başkan Yardımcısı Aydın Güven Gürkan devretti. Seminerin bu bölümünde ardarda söz alan bir çok Avrupa ülkesinden sendikacılar, sendikal hak ve özgürlüklerin demokrasinin ayrılmaz bir parçası olduğunu vurguladılar.

SHP Adana Milletvekili Güneyt Canverdi konuşmasında Türkiye'nin, "Bakan, Başbakan ve hatta Cumhurbaşkanı"nın süren davalar hakkında yorum yapabildiği bir çelişki ülkesi olduğunu söyledi. Seminerde SHP Genel Başkanı Erdal İnönü'nün okuduğu bir önerge ile NETAS grevçilerine kutlama telgrafı çekilmesi de kararlaştırıldı.

Yabancı sendikacılar ertesi gün toplu halde SHP Yöneticileriyle birlikte, 3. ayını doldurmuş olan NETAS grevini ziyaret ettiler. Otomobil-İŞ Sendikası Şube Başkanı Şahin Onayak, NETAS grevi hakkında bilgi vererek grevin başlangıcından buyana olan gelişmeleri anlattı. Ziyaretçiler adına söz alan İngiliz Sendikaları Konfederasyonu Genel Sekreteri Willis 41 milyon üyenin temsilcisi olarak grevçilere başarı dilediklerini, NETAS grevine uluslararası destek sağlamak için bundan böyle ellerinden geleni yapacaklarını bildirdi.

Bu açıklamadan 2 gün geçtikten sonra, Çalışma Bakanı grevde arabuluculuk yapacağı duyuldu. Aradan 2 gün daha geçtikten sonra, ayardan beri taviz vermediği yavaşlayan işverenin, sendikanın bazı istemlerine boyun eğdiği izlendi. Toplu sözleşmenin bağlanması üzerine, sendika başkanı işyerindeki grev pankartını indirerek, greve son verdi.

20. Gründungsjahr des DISK und SHP-Seminar in Istanbul

(Baştarafı 3. sayfada)

sendikayı yok etmek amacıyla orda da bir General harekete geçmiştir.

Değerli arkadaşlarım, verdiğini bu örnekleri çok artırabilirim. Yukarıda verilen örnekler kadar spekülasyon yaratmamış olmakla birlikte, son zamanlarda sendikal özgürlüklere dönük saldırılar ne yazık ki artmaktadır. Öte yandan, bu örneklerden şu gerçeği apaçık görüyoruz: Demokrasi ile sendikal özgürlükler arasında ayrılmaz bir bağ vardır. Biri olmadan ötekinin olması söz konusu değildir. Ancak demokratik bir toplumda, gerçekten özgür sendikalar olabilir. Ve demokrasinin gerçekleştirilmesi için, özgür sendikaların bulunması kaçınılmazdır.

Sendika düşmanlığı yapılan son yılların bu davasında, DISK'li arkadaşlarımız toplumsal düzeni değiştirmek istemekle suçlandılar. Toplumsal açıdan ilerleme, özgür sendikaların en doğal istemleridir. Ve ilerliliğin adı değişiklikli istemdir. Bu ülkede ve dünyamızda hala saygıyla anılan büyük devlet adamı Kemal Atatürk'de, toplumu değiştirmiştir. O modern Türkiye'yi yaratmıştır. O, günümüzün koşullarına yanıt verecek temel atmıştır.

Ankara'daki memurun, İstanbul'daki işçinin ve Anadolu'daki köylünün ekonomik refah ile sosyal güvenlikle daha fazla pay almalarını sağlayacak koşulları yaratmak istemek, ihtilal yapmak anlamına gelemez. Sendikaların var oluş nedenleri, ekonomik ve sosyal ilerlemeyi zorlamak ile bunu gerçekleştirmektedir.

Sözlerimin sonuna gelirken değerli arkadaşlarım, bir umudumu, bir dileğimi ve bir de istemimi izninizle dile getirmek istiyorum.

Umut ediyorum ki; bu ülkede yakın bir gelecekte tüm sendikal özgürlükler gerçekleştirilsin. Alman Sendikalar Birliği bundan böyle de uyarıcı olarak ödevini yerine getirecektir. Federal Hükümetimizden, Avrupa ile bütümlaşme ve NATO kapsamında yapılan işbirliği görüşmelerinde Türk Hükümetine şu gerçeği her seferinde vurgulamasını bekliyoruz: Özgür sendikacılık olmadan var olması olanaksız, özgür bir toplumsal düzen söz konusu olduğunda, bu konularda aşama sağlanabilecektir. Uluslararası Çalışma Örgütü'nün İşgücü Grubu, hakları için uğraş veren Türk İşgücünün yanında yer alacaktır.

Dilerim ki; Türkiye'de sendikal özgürlük, gelecekte aynı zamanda sendikal birliği de içersin. Nitekim gerek Avrupa'da, gerekse dünya'da güçlü ve bütünlümlü bir Türk Sendikacılık Hareketine gereksinim duyulmaktadır.

Sizlerden isterim ki; dünyamızın her bir köşesinde sendikal hak ve özgürlüklerin gerçekleştirilmesini sağlama amacıyla, geçirdiğiniz acı deneyimleri örnek alarak, Avrupa ve Uluslararası Özgür Sendikacılık Hareketi ile Uluslararası Çalışma Örgütü'nün bünyesinde çaba sarf edesiniz.

(Statement Gerd Muhrs, stellvert. DGB Vorsitzender, anlässlich eines Symposiums der SHP in Istanbul)

INFO

ULUSLARARASI KAMU GÖREVLİLERİ FEDERASYONU
P S İ TÜRKÇE HABER BÖLTENİ

NO.1

ULUSLARARASI ÇALIŞMA ÖRGÜTÜ

VE

TÜRKİYE'DE SENDİKAL HAKLAR

Genel Başkan : Heinz KLUNCKER

Genel Sekreter : Hans ENGELBERTS

PSİ, 45 Avenue Voltaire, 01210 Ferney - Voltaire, FRANSA

Telefon: (50) 40 64 64 Teleks : PSİ 380559F

ULUSLARARASI ÇALIŞMA ÖRGÜTÜ NEDİR ?

Uluslararası Çalışma Örgütü, 1919 yılında kurulmuştur. Çalışanların yazgısını düzeltmek için çaba sarfetmek ve tüm Dünya'da sosyal adaletin gelişimine hizmet etmek başlıca amacıdır.

Başlangıçta, Milletler Cemiyeti'ne bağlı olarak faaliyet gösteren Uluslararası Çalışma Örgütü, Milletler Cemiyeti'nin dağılması ve yerine Birleşmiş Milletler Örgütü'nün kurulmasından sonra, 1946 yılında, Birleşmiş Milletler'e bağlı bir uzmanlık kuruluşu niteliği kazanmıştır.

Uluslararası Çalışma Örgütü'nün üyeleri devletlerdir. Halen, 150 kadar üyesi bulunmaktadır. Her devlet, örgüt çatısı altında, ayrı ayrı belirlenen hükümet, işveren ve işçi delegeleri tarafından temsil edilir.

Her üye devlet adına, iki hükümet, bir işveren ve bir işçi temsilcisinden oluşan Uluslararası Çalışma Konferansı'nda kabul edilen sözleşmeler ve tavsiyeler, bu örgütün faaliyetleri bakımından başlıca temeli oluşturur. Uluslararası Çalışma Örgütü Anayasası ile birlikte Uluslararası Çalışma Konferansı tarafından kabul edilen sözleşmeler, üye devletler açısından bağlayıcı kuralların oluşumuna yöneliktir. Buna karşılık, tavsiyeler yol gösterici niteliktedir.

1919-1984 Yılları arasında Uluslararası Çalışma Konferansı tarafından 159 sözleşme ve 169 tavsiye kabul edilmiştir.

TÜRKİYE'NİN ULUSLARARASI ÇALIŞMA ÖRGÜTÜ İLE İLİŞKİLERİNİN TARİHSEL GELİŞİMİ.

Türkiye, Uluslararası Çalışma Örgütü'ne 1932 yılında üye olmuştur. Bu tarihi izleyen yaklaşık 34 yıllık sürede, ülkede sendikaların kuruluşuna olanak tanıyan yasalar henüz yürürlüğe girmemiş olduğundan, Türkiye'nin örgüte üyeliği eksik delegasyonla sürdürülmüştür.

Türkiye'nin Uluslararası Çalışma Örgütü'ne tam delegasyonla (hükümet, işçi ve işveren) üyeliği, 1946 yılından sonra gerçekleşebilmiştir.

Türkiye, bugüne dek Uluslararası Çalışma Örgütü sözleşmelerinden 27 tanesini onaylamıştır. Uluslararası Çalışma Örgütü sözleşmelerinden özellikle iki tanesi, konumuz açısından önem taşımaktadır. Türkiye bu iki sözleşmeden biri olan, Sendika Özgürlüğüne ve Örgütlenme Hakkının Korunmasına ilişkin 1948 t.li ve 87 no.lu Sözleşmeyi onaylamamış; ancak, Örgütlenme ve Toplu Pazarlık Hakkına ilişkin 1949 t.li ve 98 no.lu Sözleşmeyi onaylamıştır. Türkiye, bu iki sözleşmeden ikincisini onaylamakla, dolaylı bir biçimde de olsa birincisinin içerdiği temel hükümleri onaylamış sayılabilmektedir.

Başlangıcından bu yana, Türkiye'nin Uluslararası Çalışma Örgütü ile ilişkileri çerçevesinde sağlanan etkileşim ve yardımlaşmanın, gerek sendika özgürlüğünün gelişimi, gerekse genel olarak sosyal haklar alanında ileriye dönük bazı adımların gerçekleştirilmesi bakımından, büyük katkısı olmuştur.

12 EYLÜL 1980 SONRASI TÜRKİYE VE ULUSLARARASI ÇALIŞMA ÖRGÜTÜ İLİŞKİLERİ.

12 Eylül askeri müdahalesi, Uluslararası Çalışma Örgütü'nün Türkiye ile ilişkilerinde yeni boyutlar getirmiştir. Uluslararası Çalışma Örgütü, bir yandan, Türkiye'de 12 Eylül'den sonra yürürlüğe sokulan Anayasanın ve diğer yasaların, özellikle sendika özgürlüğü ve grev hakkına ilişkin hükümleri üzerinde önemle durmuş; öte yandan, sendikalara ve sendikacılara karşı yürütülen yönetsel, adli ve yargısal uygulamaları yakından izlemiştir.

İlk Tepkiler.

=====

Uluslararası Çalışma Örgütü bünyesinde, 12 Eylül sonrası duruma ilişkin ilk tepkiler, Sendika Özgürlüğü Komitesi'nin 3-6 Mart 1981 t.li ve 207 no.lu raporunda yer almıştır. PSI ile birlikte iki ayrı uluslararası işkolu federasyonunun ve DİK ve DSF'nin şikayetlerini ele alan Komite, Türk hükümetinin yanıtlarını da değerlendirerek, başlıca şu hususlar üzerinde tespitlerde bulunmuş ve tavır ortaya koymuştur:

- Tutuklu sendikacılara karşı kötü davranışlar (bu yüzden vukubulduğu iddia olunan bazı ölüm olayları);
- Somut olarak bazı isimlerle ilgili işkence iddiaları;
- Sendika özgürlüğü ve insan hakları ilkelerinin çiğnenmesi;
- DİSK ve MİSK'in faaliyetlerinin askıya alınması;
- Toplu sözleşme ve grev hakkının askıya alınması;
- Çalışma koşullarının resmi makamlarca tek taraflı olarak belirlenmesi;
- Gözaltı süresinin 30 günden 90 güne çıkarılması.

Komite, insan haklarına saygı gösterilmesi, sendikacılara karşı kötü uygulamaların son bulması, ölçsüz cezalandırmalardan kaçınılması, faaliyetleri askıya alınan sendikaların yeniden haklarına kavuşması, mevzuat değişikliği çalışmaları ile ilgili bilgi ve belgelerin sağlanması gibi hususları, tavsiye olarak ortaya koymuştur.

Sendika özgürlüğü Komitesi, 28-29 Mayıs 1981 t.li ve 208 no.lu raporunda, daha önceki raporuna konu olanlara ek bazı şikayetleri ele almıştır. Bu şikayetler, esas olarak, sendikacıların tutuklanmaları, tutuklu kaldıkları süre zarfında, çok ağır maddi, manevi baskılara uğratılmaları, sendikal faaliyetlere konulan kısıtlamalar, DİSK'in ve çok sayıda başka bazı sendikal örgütlerin faaliyetlerinin durdurulması ve ayrıca, grev ve toplu sözleşme hakkının ortadan kaldırılması ile ilgilidir.

12 Eylül ertesinde Uluslararası Çalışma Örgütü Heyetinin Türkiye'yi ilk ziyareti ve sonrası.

=====

1982 Yılı Temmuz ayı ortalarında iki kişilik bir Uluslararası Çalışma

Örgütü Heyeti, sendikal haklarla ilgili kısıtlama iddialarını yerinde incelemek amacıyla, Türkiye'ye gelerek çeşitli temaslarda bulunmuş, DİSK davası duruşmasını izlemiş ve çalışma mevzuatı ile ilgili değişiklik çalışmaları hakkında bilgi edinmeye çalışmıştır.

Sendika Özgürlüğü Komitesi'nin 16-19 Kasım 1982 t.li ve 220 no.lu raporunda, Türkiye'deki uygulamalar konusunda şikayetçi uluslararası sendikal örgütler arasına ICFTU (Uluslararası Hür İşçi Sendikaları Konfederasyonu) nun da katıldığı görülmektedir. Sözü edilen örgütler, konuya ilişkin yeni unsurlar ileri sürmüşlerdir:

- DİSK davası savunma avukatlarından Orhan Apaydın'ın bu görevinin dışında bir gerekçe bulunarak tutuklanması;
- DİSK davasında görevli Süleyman Takkeci'nin, DİSK yöneticileriyle ilgili iddianın hiç bir maddi temele dayanmadığı yolunda bizzat bazı açıklamalarda bulunması; ve
- Diğer DİSK davası savunma avukatlarıyla ilgili olarak da TCK 141, 142 ve 146.ncı maddelerine dayanarak dava açma niyetinde olduğunu açıklaması;
- Tutuklu sendikacıların, yakınlarıyla ve avukatlarıyla görüşmelerinin kısıtlanması;
- Hapishanelerdeki ve tutukevlerindeki kötü muameleler ve işkence olayları ile ilgili yeni bazı gözlemler;

bu unsurlar arasında yer almaktadır.

Söz konusu rapora ek olarak, Uluslararası Çalışma Örgütü Uluslararası Çalışma Normları Dairesi Başkanı Ian Lagergren'in, yerinde yapılan temas ve incelemelerine dayalı raporu yer almıştır.

Sendika Özgürlüğü Komitesi'nin bu raporunda, başta Genel Başkan Abdullah Baştürk olmak üzere DİSK yöneticilerine ve diğer bazı sendikacılara yönelik işkenceler konusunda ileri sürülen şikâyetler üzerinde özellikle durulmuştur. Raporda, ayrıca, özgür gönüllü toplu pazarlık sisteminin yerine, Yüksek Hakem Kurulunun tek başına söz sahibi olduğu resmi zorunlu tahkim sisteminin getirilmiş olmasına ilişkin, Uluslararası Çalışma Örgütü Genel Direktörünün eleştirileri ve itirazları ifade edilmiştir.

Sendika Özgürlüğü Komitesi'nin Mayıs-Haziran 1983 t.li ve 228 no.lu raporunda ICFTU dahil üç ayrı uluslararası sendika konfederasyonunun ve PSI başta olmak üzere, çok sayıda uluslararası sendika federasyonunun Türkiye'de mevcut koşullara ilişkin yeni bazı şikâyetleri ele alınmıştır. Söz konusu sendikal örgütler, bu dönemde özellikle, DİSK yöneticilerinin tutukluluk hallerinin devam etmesi, salt sendikal eylemlerinden dolayı bu kişiler hakkında ölüm cezası dahil, hukuk ölçüleriyle bağdaşmayacak cezaların istenmesi gibi konularda seslerini yükseltmişlerdir.

Söz konusu raporda, Uluslararası Çalışma Örgütü'nün, hazırlanmakta olan, çalışma hayatıyla ilgili yasa tasarılarıyla ilgili yardım ve katkıya hazır olduğu belirtilmekte; bu nedenle, ilgili taslakların bir an önce gönderilmesi gereği hatırlatılmaktadır. Hükümet ise, yanıtında, işkence şikâyetlerine karşı işkencenin yasak olduğunu tekrar etmiş ve faaliyetleri durdurulan sendikal örgütlerin, illegal terörist örgütlerle

organik bağlantı içinde oldukları, anarşi ve teröre maddi ve manevi destek sağladıkları yolunda bazı iddiaları, DiSK ile ilgili savcılık iddianamesinde yer alandan daha kesin bir ifade ile ileri sürmüştür.

Raporda, ayrıca, kamu kesiminde çalışan yaklaşık 20 000 kişinin sıkıyönetim komutanlıklarınca, gerekçesiz olarak ("fakat anlaşıldığına göre, politik düşünce ve inançları dolayısıyla" denilmek suretiyle) görevlerine son verilmiş olması üzerinde durulmaktadır.

Uluslararası Çalışma Örgütü adına ikinci ziyaret ve sonrası.

1983 Yılı Eylül ayı ortalarında, Uluslararası Çalışma Örgütü, Türkiye'ye, Mr. Lagergren başkanlığında bir heyet daha göndermiştir. Söz konusu heyet mensupları, Mayıs 1983'de yürürlüğe sokulmuş olan çalışma hayatıyla ilgili yasalar hakkında bilgi almışlardır. Ayrıca, tutuklu DiSK yöneticilerini ziyaretine müsaade edilen ilk uluslararası gözlemci heyet olarak, DiSK yöneticileriyle görüşmüşlerdir. Yerinde yapılan incelemeler sonucunda hazırlanan ve Mr. Lagergren'in imzasını taşıyan raporda, üç yıldır tutuklu bulunan DiSK yöneticileriyle ilgili yargılamanın yavaşlığına dikkat çekilmiş ve bunların yakınlarıyla ve avukatlarıyla görüşmelerindeki engellemelerin ve kısıtlamaların kaldırılması gereğine yeniden işaret edilmiştir.

Geniş ölçüde bu heyetin hazırladığı rapordan hareketle kaleme alınmış bulunan, Sendika Özgürlüğü Komitesi'nin 13-18 Kasım 1983 t.li ve 232 no.lu raporunda sonuç olarak tavsiye niteliğinde başlıca şu hususlara yer verilmiştir:

- Sıkıyönetimin kaldırılması;
- DiSK yöneticilerinin yargılamalarının hızlandırılması;
- Tutuklu DiSK yöneticilerinin yakınlarıyla ve avukatlarıyla özgürce görüşme olanağına kavuşturulmaları;
- Tutuklu ve mahkumların hayatına malolacak ölçüde ciddi boyutlarda devam ettiği ileri sürülen işkence olaylarının araştırılarak önlenmesi.

Komite, aynı raporunda ayrıca, Türk hükümetinden bilgi talep etmiştir:

- Hizmet sözleşmelerinde, eski tutukluların işe alınmalarını engelleyici hükümlerin bulunması;
- Faaliyetleri askıya alınmış bulunan sendika konfederasyonlarının yeniden faaliyete başlamaları halinde, mevcut mal varlıklarına aynen kavuşma olanaklarının korunması;
- Çalışma hayatıyla ilgili yeni mevzuatın, sendika özgürlüğüne ilişkin temel kurallara aykırı hükümlerinin değiştirilmesinde ısrarlı davranılması;
- Genel olarak tüm tutuklu ve sanıklara bağışlayıcı davranılması.

Sendika Özgürlüğü Komitesi, Mayıs-Haziran 1984 t.li ve 235 no.lu raporunda

ise Türkiye ile ilgili olarak aşağıdaki hususları belirlemiştir:

"Yönetim kurulunun , Kasım 1983'de, en kısa zamanda kaldırılmasını talep ettiği sıkıyönetimle ilgili olarak, Komite, sıkıyönetimin Mart 1984'den bu yana 13 ilde kaldırılmış olduğunu önemle kaydeder. Komite, sıkıyönetimin sendikal hakların tam olarak kullanımı ile bağdaşmadığını vurgular."

Uluslararası Çalışma Konferansı, Haziran 1984 t.li 70.nci oturumunda, Türkiye ile ilgili karar ve görüşmelerinde, Sözleşme ve Tavsiyelerin Uygulanması Uzmanlar Komitesi'nin hazırladığı raporu esas almıştır. Uzmanlar Komitesi , Türkiye'de yeni yürürlüğe konulmuş bulunan çalışma hayatıyla ilgili mevzuatın, Türkiye'nin 1952 yılında onayladığı 98 no.lu Sözleşmeye şu noktalarda aykırı olduğu sonucuna varmıştır:

1. 2822 Sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanunu'nun 12.nci maddesine göre, bir sözleşme biriminde %50'den fazla çoğunluğa sahip bir sendikanın bile, ilgili işkolunda %10'dan fazla temsil gücüne sahip olmaması halinde, toplu sözleşme ve grev haklarından yoksun bırakılmış olması, eleştiriye açıktır. Ayrıca, 2822/13 ve 14.ncü maddelere göre, her toplu pazarlıktan önce, ilgili sendikanın önceden idari izin alma zorunluluğunda bulunması, serbest toplu iş sözleşmesi hakkıyla bağdaşır görülmemiştir.
2. Öte yandan, Anayasanın 54.ncü ve 2822 sayılı Kanunun 33.ncü maddelerine göre, ertelenen bir grevle ilgili uyuşmazlığın, otomatik olarak Yüksek Hakem Kuruluna intikal etmesi ve bu kurulun vereceği kararın bağlayıcı olması, serbest toplu iş sözleşmesi hakkıyla bağdaşmaz.
3. Uzmanlar Komitesi, ayrıca, Sendika Özgürlüğü Komitesi'nin daha önceki raporlarında işaret edilen doğrultuda, sendikaların faaliyetlerini özgürce düzenleme ve özgür toplu iş sözleşmesi yapma haklarını kısıtlayıcı engellerin kaldırılması gereğini belirlemiştir.

Öte yandan, Uzmanlar Komitesi, söz konusu raporunda, resmi verilere göre, Sıkıyönetim Yasasına dayanılarak kamu kesiminde görevlerine son verilmiş olanların sayılarını şöyle ifade etmektedir: 69 üniversite öğretim üyesi, 2422 öğretmen; 1595 memur ve 424 işçi. Uzmanlar Komitesi, bu kişilerle ilgili uygulamaların, Türkiye'nin 1967 yılında onaylamış bulunduğu, İş ve Meslek Bakımından Ayırım Hakkında 111 no.lu Uluslararası Çalışma Örgütü Sözleşmesine aykırı olduğu sonucuna varmıştır.

Uluslararası Çalışma Konferansı, Uzmanlar Komitesi'nin bu gözlemleri ve görüşleri doğrultusunda gereken düzeltmelerin yapılması için Türk hükümetinden talepte bulunmuştur. Hükümetin, bu talebe yanıtı, 27.8.1984 tarihinde Türk başına yansımıştır. Hükümetin yanıtı, bir gazete haberine başlık yapıldığı üzere "Hükümete göre çalışma yaşamımızda sorun yok" biçiminde özetlenebilir.

Uluslararası Çalışma Örgütü adına üçüncü ziyaret ve sonrası.

=====

Eylül 1984'de, Uluslararası Çalışma Örgütü adına, Sendika Özgürlüğü Komitesi'ni temsilen bir başka heyet daha Türkiye'ye gelmiş, gelişmeleri

yerinde incelemiş ve tutuklu DİSK yöneticileriyle yeniden görüşmüştür. Heyet Başkanı, Mr. W. Simpson basına yaptığı açıklamada, Uluslararası Çalışma Örgütü'nün Türkiye'ye ilişkin tutumunun DİSK davasının sonuçlanmasına bağlı olduğunu, şahsi görüşü olarak, ifade etmiştir.

Mr. Simpson başkanlığındaki heyetin izlenimleri, Uluslararası Çalışma Örgütü Sendika Özgürlüğü Komitesi'nin 12-16 Kasım 1984 t.li ve 237 no.lu raporuna esas teşkil etmiştir. Bu raporda yer alan açıklamalara göre, Komite, yeni Türk Anayasasının çeşitli hükümlerini Uluslararası Çalışma Örgütü standartlarıyla ve ilkeleriyle bağdaşmadığı görüşüne varmıştır. Bu hükümler öncelikle şunlardır:

- (a) İşçi sendika ve üst kuruluşlarında yönetici olabilmek için en az on yıl bilfiil işçi olarak çalışmış olma şartı;
- (b) Sendikaların siyasal faaliyette bulunmalarının tümüyle yasaklanmış olması;
- (c) Grev hakkına getirilmiş çeşitli kısıtlamalar. Örneğin: genel grevin, dayanışma grevinin, işi yavaşlatma eyleminin, verimi düşürme eyleminin yasaklanması gibi.

Yeni Anayasanın yürürlüğe girmesinden sonra, Mayıs 1983 tarihinde yeni çalışma yasaları kabul edildi. Komite bu yasaların "toplum içinde sendikaların rolünü önemli ölçüde kısıtlamaya yönelik muğlak veya aşırı ölçüde ayrıntıya giren hükümlerinden" dolayı kaygı verici oldukları sonucuna varmıştır. Östelik, bazıları doğrudan doğruya Anayasa'dan kaynaklanan aşağıdaki hükümlerin, Uluslararası Çalışma Örgütü standartları içinde kabul edilen temel sendikal hakları çiğnedikleri kanaatini ortaya koymuştur. Bu hükümler şunlardır:

1. 2821 Sayılı Sendikalar Kanunu ile ilgili olarak:

- Madde 3: İşyeri esasına göre sendika kurulmasını yasaklamaktadır.
- Madde 9: Sendikaların genel kurul dışındaki organlarına seçilecek olanların Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanunu hükümlerine aykırı hareket etmekten hüküm giymemiş olması koşulu.
- Madde 14: Sendika yöneticisi olabilmek için en az 10 yıl bilfiil işçi olarak çalışmış olma şartı. (Anayasa'nın 51/7 Maddesi ile ilgili) On yıl bilfiil çalışmanın hesabında, yurt dışında çalışılan sürenin en çok beş yılı nazara alınabilmektedir.
- Madde 21: Dinsel kurumlarda çalışanlarla öğrencilerin sendika üyesi olmalarının yasaklanması.

2. 2822 Sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanunu ile ilgili olarak:

- Madde 12: Toplu iş sözleşmesi yapma yetkisi için ilgili işyerinde veya işyerlerinin her birinde çalışan işçilerin yarısından bir fazlasını temsil etme şartına ilave olarak ilgili işkolunda çalışan işçilerin en az yüzde 10'unu temsil etme şartı;
- Madde 13 ve 14: Her yeni toplu pazarlığın başlangıcında toplu pazarlık için ön müsaade istenmesi koşulu;
- Madde 25: Siyasal grevin, genel grevin, veya dayanışma grevinin ve

ayrıca işi yavaşlatma ve oturma grevlerinin yasaklanması.
(Anayasa'nın 53.ncü Maddesi ile ilgili olarak);

- Madde 31: Grev hakkının kullanımı bakımından, olağanüstü hal ve sıkıyönetim ilan edilmesi halinde, bu halleri düzenleyen kanunların hükümleri mahfuz tutulmuştur. Halen 54 ilde yani ülkenin çoğunluğunda sıkıyönetim yürürlüktedir;
- Madde 52-55: Grevin yasal olmadığı veya ertelendiği hallerde, mecburi tahkim öngörülmüştür;
- Madde 72: Grev eylemlerinden ötürü en az 18 aya kadar hapis cezasına hükmolunması;
- Madde 81 Yukarda belirlenen cezalar, tekrerrür halinde, yüzde 50 oranında arttırılabilir.

Öte yandan, Sendika Özgürlüğü Komitesi, Türkiye'deki duruma ilişkin raporlarında, Türk-İş'in yeni çalışma mevzuatına yönelik başka eleştirilerine de yer vermiş bulunmaktadır. Örneğin, yasanın yalnızca hizmet aktine bağlı olarak çalışan kişilere sendikaya girme hakkını tanıması ve böylece kamu görevlilerinin kapsam dışı bırakılmış olması ve ayrıca öğrencilerin ve öğretmenlerin sendikalaşma hakkından istisna tutulmuş olmaları bunlar arasında yer almaktadır. Ayrıca, Komite, sendikaların ve konfederasyonların uluslararası örgütlere üye olmalarına ilişkin mevzuat hükümlerinin keyfi bir biçimde yorumlanmasından Türk-İş'in endişe duyduğunu kaydetmektedir. Bu, aynı zamanda P.S.I. açısından da büyük bir kaygı konusu teşkil etmektedir.

Uluslararası Çalışma Örgütü Yönetim Kurulu, Komitenin Türkiye konusundaki raporlarını, vardığı sonuçlar ve önerdiği tavsiyelerle birlikte onaylamıştır.

ULUSLARARASI ÇALIŞMA ÖRGÜTÜNÜN YAPTIRIM GÜCÜ.

Uluslararası Çalışma Örgütü Sendika Özgürlüğü Komitesinin üye devletlere önerdiği tavsiyelerin sonuç ve etkisi nedir? Bu soruya, uygun bir yanıt, Uluslararası Çalışma Örgütü Yönetim Kurulu işçi grubu üyesi ve aynı zamanda PSI yöneticilerinden olan bir sendikacı tarafından şöyle verilmiştir:

"Uluslararası Çalışma Örgütü, hükümetleri hizaya sokabilecek bir polis gücüne sahip değildir. Ancak, hükümetlerin yaklaşımını sendikalara sürekli olarak nakletmek suretiyle onları ciddi bir biçimde etkiliyebilir. Bu, Türkiye'deki yeni sivil hükümet gibi uluslararası alanda itibar kazanmaya çalışan yeni hükümetler bakımından özellikle önem taşır."